

ספרי-אוצר החסידים-ליובאוויטש

היום יום...

לוח אור זרוע לחסידי חב"ד
יט כסלו

תש"ג — תד"ש

כולל : שעורי למוד בחק יומי, מנהגי חסידי חב"ד,
לקוטי פתגמים מתורת החסידות ודרכי החסידים.

מלוקט משיחות ומכתבי

כ"ק אדמו"ר יוסף יצחק

וצוקללה"ה נבג"מ זי"ע

שניאורסאהן

מליובאוויטש

לוקט וסודר על ידי

כ"ק אדמו"ר מנחם מענדל שליט"א

שניאורסאהן מליובאוויטש

הוצאה שליטית

הוצאת והכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

יוצא לאור ע"י מערכת

„ אוצר החסידים ”

770 איסטערן פארקוויי ברוקלין, נ. י.

שנת חמשת אלפים שבע מאות ושבע עשרה

לבריאה

התוכן :

מעיין הקדמה	3
שלישית היחס	4 — 10
היום יום . . .	א — קיז
לוח המולדות והתקופות	ב
ממכתב כ"ק ארמו"ר (מהוריי"צ) נ"ע	ג
לוח	ד
מפתח ענינים	קיר
מפתח פירושי פסוקים ומאמרי רז"ל	קטו
מפתח שמות אנשים וספרים	קטז

מעין הקדמה

מכ"ק אדמו"ר שליט"א להוצאת הראשונה בשנת תש"ג
תכנית קובץ זה ומטרתו (גם שמו) מבוארות במכתב
ב"ק מו"ח אדמו"ר שליט"א מיום כ כסלו תש"ג, וז"ל:

"חג החנים י"ט כסלו שהוא ראש השנה
לתורת החסידות חב"ד . . . יואיל
לסדר לוח השנה מתחיל מ"ט כסלו זה
עד י"ט כסלו חב"ד, ויבואו בו ביחוד:

(א) שיעורי למוד בחק יומי השוים
לכל נפש — חוץ מזה דכל חד וחד
לפום שיעורא דילי' — והם:
א. חומש עם פירש"י. ב. תהלים
— אחר תפלת שחרית, כמו שנחלק
לימי החדש. ג. שיעורי למוד
תניא כפי אשר חלקתיו לימי
שנה זו.

(ב) מנהגי חסידי חב"ד.
(ג) לקוטי פתגמים מתורת החסידות
ודרכי החסידים, ענינים קצרים
לכל יום מימות השנה.
את הלוח אשר יסדר יבנה בשם היום יום,
לוח אור ורוע לחסידי חב"ד.

הפתגמים אשר במאסף זה — ואשר רובם נא ברפוס
לראשונה — מלוקטים משיחות ב"ק מו"ח אדמו"ר שליט"א
ומכתביו, ועד כמה שהי' אפשר נעתקו בלשונם כמו
שנאמרו או נכתבו, ולכן חלק מהם נא באידית.
המלקט בחר בענינים ומאמרים כאלו, שגם אנשים
שאינן להם אלא ידיעה כל שהיא בתורת החסידות יוכלו
להבינם.

בתור הקדמה ללוח זה באה רשימת ראשי פרקים
מתולדות בית רבינו, על פי הידיעות הנמצאות ביומנו
של ב"ק מו"ח אדמו"ר שליט"א וברשימותיו.

מנחם שניאורסאהן.

הערה: בכל מקום שנכתב בלוח "אדמו"ר" ו"אדמו"ר",
הכוונה לאביו (כ"ק אדמו"ר מהורש"ב נ"ע)
ולקטנו (כ"ק אדמו"ר מהר"ש נ"ע) של ב"ק
אדמו"ר (מהור"י"צ) נ"ע. — בכל מקום שנכתב
בלוח ב"ק אדמו"ר שליט"א — הכוונה לב"ק
אדמו"ר (מהור"י"צ) נ"ע.

שלשלת היחס וראשי פרקים מתולדות בית רבינו.

סודר ע"י מערכת „קה"ת"

הנאון מרנא ורבנא יהודה ליואי זצ"ל — מהר"ל
מפראג — מנזע הנאונים המיוחסים לדוד בן ישי.
(א) בנו הר' בצלאל. (ב) בנו הר' שמואל. (ג) בנו
הר' יהודה ליב. (ד) בנו הר' משה. (ה) בנו הר' שניאור
זלמן. (ו) בנו הר' ברוך. (ז) בנו הוד כ"ק אדמו"ר
הר' שניאור זלמן.

— נשיאי חב"ד ונסיכי בית רבי —

א.

כ"ק אדמו"ר מרנא ורבנא שניאור זלמן, נולד
ח"י אלול תק"ה — וי"ט אמו רבקה בת הר' אברהם.
בחג הבר מצוה — תארוהו נאוני הדור בשם רב
תנא הוא ופליג. בשנת תק"ד — חתונתו. עושה
תעמולה גדולה — בטרחתו ובמסוגו — בקרב היהודים
להתעסק בעבודת האדמה. תקכ"ד הולך למעזריטש
בפעם הראשונה. תקכ"ז — מקבל את המנידות דליאז'
נא. תקל"ז — התחיל לסדר את השלחן ערוך.
תקל"ב — יסד שיטת חסידות חב"ד. מנהל תעמולה
אשר היהודים הנרים בגליל וויטעבסק יעתיקו מושבם
מעבר לגבול — למדינת רוסיא. תקל"גיתקל"ח — יסוד
הישיבה בליאזנא, וידועה בשם חדר ראשון חדר ב.
חדר ג. תקל"ד — נוסע עם הרה"ק הרמ"ס לווינא
להתראות עם הגר"א, הגר"א אינו מקבלם לראיון.
תקל"ז — מלווה את הרה"ק הרמ"ס — בנסיעתו
לאה"ק ת"ו — עד עיר מאהליב (שעל נהר דנעסטער).
תקמ"ג — ויכוח הנדול במינסק ומנצח בוויכוחו.
תקנ"א — כתביו בגולה ובנסתר מתפשטים במרחב
גדול. תקנ"ד — מדפיס את ספרו „הלכות ת"ת".
תקנ"ז — מדפיס את ספר התניא. תקנ"ט — א"ח
של סכות נאסר. בי"ט כסלו יצא לחירות. תקס"א —
א"ח של סכות נתבקש לפט"ב, בי"א מנ"א שנה זו
נסע מפטרבורג ישר לליאדי — פלך מאהליב. ערב
שבת מברכין אלול תקע"ב עוב את ליאדי, גמטולטל

עם ב"ב והרבה מהחסידים ער כואו י"ב סבת תקע"ג
לבקר פיענא — פלד קורסק. שם במוצש"ק אור ליום
ראשון כ"ד סבת נסתלק, וס"כ בעיר האדיץ — פלד
מאלטאווא.

אשתו: הרבנית סטערנא בת הקצין ר' יהודה לייב
סגל ואשתו מרת ביילא.

בניו: (א) הוד ב"ק אדמו"ר הר' דובער.
(ב) ב"ק הרה"ח ר' חיים אברהם. (ג) ב"ק הרה"ח
ר' משה.

בנותיו: (א) הרבנית מרידא בעלה הרה"ח ר'
אלי' בר' מרדכי. (ב) הרבנית דבורה לאה בעלה
הרה"ח ר' שלום שכנא בר' נת. (ג) הרבנית רחל
בעלה הרה"ח ר' אברהם בר' צבי שיינעס.

אחיו: (א) הרה"ג הרה"ח ר' יהודה לייב. (ב)
הרה"ג הר' מרדכי. (ג) הרה"ג הר' משה.

אחותו: הרבנית שרה.

גיסו: הר' ישראל — הסכונה ר' ישראל קאזאק —
והוא בעל אחותו.

גיסו: ר' עקיבא פראדקין משקלאוו — בעל אחות
אשתו.

ספריו (*): (א) הלכות ח"ת. (ב) ברכות הנהנין
ונס"י. (ג) תניא. (ד) סידור. (ה) שולחן ערוך. (ו) ביאורי
הזהר. (ז) תורה אור. (ח) לקוטי תורה. (ט) בונה
ירושלים. (י) מאמר כתפוח בעצי היער. (יא) מאמר
ציון במשפט תפדה. (יב) מאמרי אדמו"ר הזקן (נמצא
ברפוס).

ב.

הוד ב"ק אדמו"ר מרנא ורבנא דובער, נולד ט' כסלו
תקל"ד. בשנת תקס"ח — חתונתו. תק"ז תקנ"א —
נמטר על ידו הדרכת צעירי החסידים. בשנת תקע"ג
בחדש סבת קבל את הנשיאות. י"ח אלול —
קבע דירתו בעיר ליובאוויטש — פלד מאהליב. —

בשנת תקע"ד סקים ועד סיוחד לבניו ערי ישראל
בחבל רוטיה הלבנה אשר נהרסו בעת המלחמה.
בשנת תקע"ה משהדל ופועל בספירות הממשלה
להפריש חלקי ארמה בפלד הערסאן ומייסד שם

מושבות יהודים. תקע"ו — מיסד ישוב חסידי
חב"ד בחברון. תקע"ז — מבקר את המושבות ומתעכב
שם מספט עד אלול. בשנת תקס"ז נאמר — ע"ס

מלשינות — וביו"ד כסלו יצא לחרות. כשנתפרסמה
סקודת המלך על אדות לקיחת צעירי היהודים לעבדות
הצבא עושה מסעו לבקר את היכל ציון הוד ב"ק

אביו בהאדיץ. כיום הרביעי בט' כסלו תספ"ח
כהיותו בעיר ניעושיין — פלד משרנינוב — כשהור
מבקורו באהל הוד ב"ק אביו נסתלק — ושם מ"ב.

אשתו: הרבנית שיינא.

בניו: (א) הרה"ק הרה"ח ר' מנחם נחום. (ב)
הרה"ח הר' ברוד.

בנותיו: (א) הרבנית שרה — נפטרה בנעוריה.

(*) ברשימה זו — ושלאחרי' — באו הספרים
שנרשמו ולא אלו שבכת"י.

(ב) הרבנית ביילא. בעלה הרב"ח ר' יקותיאל זלמן.
 (ג) הרבנית חי' מושקא. בעלה חוד כ"ק ארמו"ר בעל
 הצמדצדק". (ד) הרבנית רבורה לאה. בעלה הרב"ח
 הרב"ס ר' יעקב ישראל. (ח) הרבנית ברכה. בעלה
 הרב"ח הר' יונה. (ו) הרבנית מנוחה רחל. בעלה
 הרב"ח הר' יעקב בולין. (ז) הרבנית שרה. בעלה
 הרב"ח הר' אהרן משקלאב.

ספריו: (א) אמרי בינה. (ב) שער האמונה. (ג)
 שער היחוד — מצורף לשער האמונה. (ד) שער
 החשובה והתפלה. (ה) חלקים. (ח) שערי אורה. (ו)
 עמרת ראש. (ז) קונטרס ההתפעלות. (ח) פירוש
 המלות. (ט) הוספות לתורה אור. (י) תורת חיים.
 (יא) שני המאורות. (יב) נביע הכסף. (יג) סוּחַ
 עורים. (יד) עיון תפלה. (טו) ענין ההשתמחות. (טז) בר
 קודש.

ג

כ"ק ארמו"ר מרנא ורבנא מנחם מענדל, נולד
 בשנת תקס"ט ערב ר"ה תסס"ר — מתחיל לכתוב
 חרשי תורה בנגלה ובדא"ח מה ששמע מהור כ"ק
 זקנו וחדושו בכאורי הענינים. תקס"ג — חתונתו.
 תקס"ו — הור כ"ק ארמו"ר הזקן מוסר על ידו —
 ועל ידי דודו זקנו, אחי רבינו הזקן, מהרי"ל — את
 השאלות הבאות לענות עליהם. תקס"ט — נוסע עם
 הור כ"ק ארמו"ר הזקן לוואהלין. תק"ע — הור כ"ק
 ארמו"ר הזקן מוסר על ידו — ועל ידי דודו זקנו,
 בן רבנו הזקן, מהר"ט — ההתעסקות בעניני הכלל.
 תקע"ד — מתבודד ולומד בהתמדה גדולה. תקס"ח
 — קבל את הנשיאות. מאז החלה תקופת עבודת
 הצבא ליהודים — חוטפים וקאנמאניסטים — תקפ"ו
 תרס"ו — הוא עוסק במס"נ ומציל אלפים ורבבות
 משמר ומיתה. תקצ"ו — מדפיס את התורה אור.
 תקצ"ח — עשה מסעו דרך פלכי מאהליב ומינסק עד
 ווילנא וחוזר דרך פלד וויטעבסק. תקצ"ט — קנה
 מאת הנסיך שצערדינאוו את האחוזה שצערדין —
 פלד מינסק — עם שטח יער ואדמת זריעה ומיסד את
 המושבה דעיר שצערדין ונותן נחלאות ומכשירי
 עבודה ליהודים עובדי אדמתו. ת"ר — הלשנת סקהל
 ק. אשר הוא מנגד להנהגת הקהלות במסירת ילדי
 היהודים לצבא. הלשנת סרדכי אהרן ג. בשם
 משכילי ווילנא וואהלין. תר"א — הלשנת שני
 חוטפים מבאריסאוו. תר"ב — מקבל תעודת אורה
 נכבד בחתימת הקיסר. תר"ג — 1843 — מתבקש
 להשתתף באספת הרבנים במסרבורג, וכעד מחאתו נגד
 משכילי רינא ווילנא ודרישתו להחיות הדפסת ספרי
 קרש וסחאתו נגד איסור הדפסת ספרי קבלה וחסידות
 הנה במשך ההתעוררות נאסר הרבה פעמים ודרישותיו
 נתמלאו. תר"ה — מקבל תעודת אורה נכבד לדורותיו.
 תר"ח — מדפיס את הלקוטי תורה. תרי"ד —
 מוחה נגד דרישת הסיניסטריום ע"פ הצעת ליליעני

טהאל לקצר את סדור התפלת לנערי בניי ולהנהיג קיצור חומש לילדי בניי. תרס"ו — נשרף תצרו וחמש תיבות כתבי יד. תרכ"א — ח' סבת נתאלמו. ברביעי אור ליום החמישי שלשה עשר בניסו תרכ"ו נסתלק ומ"ב בעיר ליובאוויטש.

בניו: (א) כ"ק הרה"ק הרה"ח ר' ברוך שלום. (ב) כ"ק אדמו"ר הר' יהודה ליב. (ג) כ"ק אדמו"ר הר' חיים שניאור זלמן. (ד) כ"ק אדמו"ר הר' ישראל נח. (ה) כ"ק אדמו"ר הר' יוסף יצחק. (ו) הרה"ח ר' יעקב. (ז) כ"ק אדמו"ר הר' שמואל.

בנותיו: (א) הרבנית ראדע פרידא. בעלה הרה"ח הר' שניאור. (ב) הרבנית דבורה לאה. בעלה הרה"ג הרה"ח הר' לוי יצחק.

ספריו: (א) דרך מצותיך (ספר המצות). (ב) דרך אמונה (ספר החקירה). (ג) אור התורה. (ד) יהל אור (תהלים). (ה) צמח צדק: שו"ת. חידושים על המשניות. פסקי דינים. (ו) מאמר ברוך שעשה נסים. (ז) רשימות על מגילת איכה. (ח) רשימות על מגילת אסתר. (ט) מאמר והי' עקב השמעון. (י) קונטרס מאמרים.

בניו:

א. כ"ק הרה"ח הר' ברוך שלום. בניו: (א) הרה"ג הר' מרדכי, רב דוויטעבסק. (ב) הרה"ג הר' לוי יצחק, רב בסאדאבראנסק. בנו הרה"ח הר' ברוך שניאור. בנו הרה"ג הרה"ח ר' לוי יצחק.

ב. כ"ק אדמו"ר ר' יהודה ליב, סאטמאר. בניו: (א) כ"ק אדמו"ר הר' שלמה זלמן, קאפוסט. ספריו: סגנו אבות. בנו הר' יהודה ליב. (ב) כ"ק אדמו"ר הר' שלום דובער, רעציא. בניו: הרה"ח כו' ר' זלמן מסארארוב. הרה"ח כו' ר' חיים, ראסעו. הר' משה. הר' יהודה ליב. (ג) כ"ק אדמו"ר הר' שמרי' נח, באברויסק. בנו הרה"ח כו' ר' מנחם מענדל.

ג. כ"ק אדמו"ר הר' חיים שניאור זלמן, ליאדי. בנו: כ"ק אדמו"ר הר' יצחק דובער, ליאדי. בניו: הרה"ח ר' שלום שכנא, ליאדי. הרה"ג ר' יהודה ליב, האסעל, סיראטין, וויטעבסק. הר' ברוך — סוחר — ססאלענסק.

חתנו: הרה"ק הר' לוי יצחק, סיראטין.

ספריו: סידור מהרי"ד.

ד. כ"ק אדמו"ר הר' ישראל נח, ניעושין. בניו: (א) כ"ק הרה"ח ר' אברהם. (ב) הרה"ח ר' שניאור דובער. (ג) הרה"ח הר' משה. (ד) הר' נחום. (ה) הר' יעקב.

ה. כ"ק אדמו"ר הר' יוסף יצחק, אורוטש. בניו: (א) הרה"ג הרה"ח הר' שניאור זלמן מרדכי, ויסא. (ב) הרה"ח הר' אהרן, אורוטש. (ג) הרה"ח הרה"ח הר' נחום דובער, אורוטש.

בנותיו: (א) הרבנית שיינא ברכת. (ב) הרבנית שטערנא שרה.

ו. הרה"ח הר' יעקב, ארשא. בנו הרה"ח הר' שניאור.

ד.

כ"ק ארמו"ר מרנא ורבנא שמואל. נולד בליובאוויטש.
ב' אייר תקצ"ד. נשא בזוג ראשון את בת אחיו
ארמו"ר מוהרש"ז — תר"ח — ובזוג שני את
הרבנית רבקה — תר"ט. תרמ"ו — התחיל בעבודת
הכלל. תרי"ז — נוסע לאשכנז להתראות עם עסקני הצבור
תרמ"ג — נוסע לקיוב ומציל מאות משפחות העומרות
להגרש מהכפרים בוואהלין. תרכ"ה — נוסע לפטר-
בורג ומעביר הגזירה שהכניסו לסענאט בחקים
מנבילים ליהודי ליטא וזאמוס. תרכ"ו — מקבל
הנשיאות. תרכ"ח — נוסע לצרפת להתראות עם
עסקני הכלל. תרכ"ט — מסדר ועד קבוע בפטרבורג
המתעניין בעניני הכלל. תר"ס — השתדל ופעל השקטת
הפרעות. באור ליום השלישי, שלשה עשר לחדש
תשרי תרס"ג נסתלק ומ"כ בליובאוויטש.

בניו: (א) הר' שניאור זלמן אהרן. י"ט תמוז
תר"ט — י"א מרחשון תרס"ט. (ב) כ"ק ארמו"ר
הר' שלום דובער. (ג) הר' אברהם סענדער. נסתלק
בן ח' שנה. (ד) הר' מנחם מענדל. ז' אדר תרכ"ז.

בנותיו: (א) מרת דבורה לאה. בעלה הרה"ח ר'
משה ארי' ליב גינזבורג. ויטעבסק. (ב) מרת חי'
מושקא. בעלה הרה"ח ר' משה הכהן הארענשטיין.
ספריו: (א) לקוטי תורה על ג' פרשיות. (ב) לקוטי
תורה — תורת שמואל והחרים — תרל"א. (ג) מים
רבים — תרל"ו. (ד) חייב אדם לברך — תרל"ח.
(ה) זאת חנוכת המזבח, מצה זו, יונתי — תר"ם.
(ו) ספר המאמרים — תרכ"ו. (ז) ספר המאמרים —
תרכ"ז. (ח) מאמר לא יצא האיש לא בסיף. (ט) מאמר
שופטים ושוטרים.

ה.

כ"ק ארמו"ר מרנא ורבנא שלום דובער. נולד בליובאוויטש כ'
באוויטש כ' מר"ח תרכ"א. נשא את בת דודו הרבנית
שמענא שרה מוצש"ק י"א אלול תרל"ה. תר"ם —
התחיל לעבוד בעניני הכלל. תרמ"ג — התחיל להדריך
את אנ"ש וקבל הנשיאות. תרנ"ב משתדל אדות גירוש
מאסקווא ופעל ארכא עד הקיץ ועוזר בסכומים נכונים
להמגורשים להתיישב במקומות חדשים. תרנ"ג —
מקיים מחדש ועד עסקני הכלל בפטרבורג. תרנ"ד —
מבקר את המושבות בפלך הערסאן. תרנ"ז — מייסד
ישיבות תומכי תמימים. תרנ"ח — עושה מסעו
בעניני הכלל לקיוב, אדעס. תרנ"ט — מחזה דעתו
בשליפה למפלגת הציונים. תרס"א — עושה מסעו
לאשכנז, צרפת והולאנד בעניני הכלל. תרס"ב —
מייסד, בעזרת האחים הנדיבים פאליאקוב ובעזרת
יק"א, בית חרושת לאריגה ולמטוה צמר בעיר דוב-
ראוונא — פלך מאהליב, — ובערך שני אלפים יהודים
עובדים בו ומתפרנסים בריוח. תרס"ד תרס"ה — מייסד
ועדים לשלוח מצה ליהודים אנשי החיל במזרח הרחוק.

תרס"ו — עוסק בפטרבורג להשקים את הפרעות ומצליח. תרס"ז — עורך חכנית מפורסמת בשם התאגדות היראים ומסורה על יד הרב בריער ויבדל לחיים טובים הרב החכם אי"א מוה"ר יעקב שי' רצווענהיים. תרס"ח — משתתף באספת עסקני הכלל באיטכנו בעיר ברלין. תרס"ט — באספת מאסאוויץ מודיע כי הוא יוצא מאגודת ישראל. תרע"א — מייסד ישיבת תורה אמת בעיר חברון ת"ז. תרע"ו — י"ו מרחשוון — יעזוב את ליובאוויטש ומעתיק את מושבו לעיר רוסטוב ע"נ דאן. סוף תרע"ו — מייסד הישיבות במדינת נרוזיא. תרע"ז — משתדל ומצליח שיתנו חופשה על פי החק, מעבודת הצבא לשני אלפים שלש מאות שמונים ושנים שומרי משמרת הקדש: רבנים שוביים חזנים וכו' — במוצש"ס ויקרא. אור ליום א' שני בניסן בשנת תר"ף, בשעה חצי הרביעית, ומתלס ומ"ב בעיר רוסטוב ע"נ דאן.

כנו: כ"ק אדמו"ר הר"ר יוסף יצחק. ספריו: (א) קונטרס התפלה. (ב) הנהגות על הסידור. (ג) הנהגות על התורה אור. (ד) הנהגות על הלכות תורה. (ה) הנהגות על התניא. (ו) קונטרס החלצו — רנ"ט. (ז) קונטרס ומעין. (ח) קונטרס העבודה. (ט) קונטרס עץ החיים. (י) תורת שלום — ספר השיחות. (יא) מאמר סמכים לעד — תר"ף. (יב) מאמר והוא כחתו — תרנ"ו. (יג) מאמר והוא עומד עליהם — תרס"ג. (יד) מאמר זכור הוי' — עטרת.

ד.

כ"ק אדמו"ר מרנא זרבנא יוסף יצחק נולד י"ב תמוז תר"ט. תרנ"ח — נכנס בעבודת הכלל בתור מזכירו הפרטי של הוד כ"ק אביו אדמו"ר ומשתתף באספת עסקני הכלל בקאוונא. תרנ"ו — משתתף באספת ווילנא. תרנ"ז — י"ג אלול — נשא את בת הרה"ח הר' אברהם, הרבנית נחמה דינה תי'. תרנ"ח — נמסרת על ידו הנהגת ישיבת תומכי תמימים. תרס"א — עושה מסעותיו — לטובת ההכנה להתיסדות בית תחרושת בדבראזאונא — לוויילנא, בריסק, לאדז ומענינסבערג. תרס"ב — נוסע למטר בורג בעניני הכלל. תרס"ח — משתתף באירגון המנכות לצרכי הפסח לאנשי חיל במזרח הרחוק. תרס"ו — נוסע לאשכנז וחולאנד ופועל השפעת הכאנקים להשקים את דוח הפרעות. תרס"ח — משתתף בעבודת אספת ווילנא. תרס"ט — נוסע לאשכנז להתראות עם עסקני הכלל. תרע" — עוסק בהכנת אספת הרבנים. — משנת תרס"ב עד תרע"א נאסר ארבע פעמים בזמנים שונים בסאסקווא, פטרבורג לרגלי עבודתו האסורה. תרע"ו — משתתף בעבודת אספת הרבנים בסאסקווא. תרע"ח — משתתף בעבודת אספת האקוב. תר"ט — מקבל את הנשיאות. תרפ"א — מסדר עבודת הכלל בהחזקת היהדות והתורה במדינת יוסיא. וסייסד ישיבת תומכי תמימים בווארשא. תרס"ד — מוכרז מה"טשעקא" ע"מ הלשנת ה"יעווסעקים" לעזוב את רוסטוב. סתייב בפטרבורג ועוסק בהחזקת התורה והיהדות.

רבנים, חדרים, ישיבות שובי"ם וסנידי שיפורים
 ויסוד בתי סבילה, מייסד ועד מיוחד לעזור
 לעובדים במלאכת יד שיוכלו לשמור את השבת.
 מייסד אגודת חב"ד בארצות הברית וקאנאדא.
 תרפ"ו — מייסד הישיבות במדינת בוכארא. ט"ו סיון
 נאסר במאסר שפאלערנא. ר' חמוז נשלח לעיר מקלטו
 קאסטרנא. י"ב חמוז נתכשר אשר חופשה ניתנה לו.
 י"ג חמוז יצא לחירות ומטעם הרשות העתיק מושבו
 למושבה פאלאחאווקא — סמוכה למאסקווא. — בא"ח
 של סזכות תרפ"ח נוסע מרוסיה ומתיישב בריגא —
 לטביא. — מייסד שם ישיבה. תרפ"ח-תרפ"ט —
 מעורר ומצליח לשלוח מצה לרוסיה. תרפ"ט — עושה
 מסעו לאה"ק ת"ו ולארה"ב. תרצ"ד — פעתיק מושבו
 לעיר ווארשא. מיסדאינור התמימים. מייסד מחלקות
 ישיבת תו"ת בכמה מערי חסד בפולין. תרצ"ה —
 התחלת הו"ל הקובץ „התמים“. תרצ"ו — פעתיק
 את הישיבה תומכיתמימים ואת מושבו מוארשא לעיר
 אטוואצק. תרצ"ט — מייסד אגודת חב"ד העולמית.
 ת"ש — בתשעי לאדר שני — בא לעיר ניוארק
 ומתיישב בחלק העיר ברוקלין, עוסק בהצלת תלמידיו
 ומצליח. מייסד ישיבה מרכזית תומכיתמימים.
 תש"א — התחלת הו"ל — „חקריאה והקדושה“. מייסד
 חברת „מחנהישראל“. תש"ב. — מייסד ישיבת
 תומכי תמימים עם מכינות בעיר מאנטרעאל — קא
 נאדא. — מייסד מרכז לעניני חנוך. מייסד ישיבת
 אחי תמימים בעיר נוארק, וואוסטער ופיטסבורג.
 מייסד הוצאת ספרים „קרני חוד תורה“ — קת —
 ליובאוויטש. תש"ג — מייסד „ספרי אוצר החסידים
 ליובאוויטש“. תש"ד — מייסד חברת „נתיח“ (ניגוני
 חסידים חב"ד) לאוסף והו"ל נגוני חב"ד. התחלת הו"ל
 קובץ ליובאוויטש. מייסד חברת „ביקור חולים“. —
 תש"ה — מייסד לשכת עזרה לפליטים וסידורם, עם
 מחלקה בפאריז. מייסד חברת „עדינו“, „של"ה"
 (שעוריליסוד הדת בבתי ספר העממיים). מסדר עבודה
 להטבת מצנם הרוחני של האכרים היהודים ובעלי
 הישוב באמריקה. תש"ה — מייסד כפר ספריא חב"ד
 (אצל תל"אביב באה"ק ת"ו) לפליטי רוסיה. תש"ט —
 מעורר לייסד „ועד המסדר“ להצלת חינוך הילדים
 העולים לארה"ק ת"ו במחנות המעבר ומצליח. תש"י
 — בשבועות לפני הסתלקותו מניח היסוד וסדר
 לעבודת החינוך וחיווק התורה במדינת צפון אפריקה,
 אשר כפועל יוצא מזה נוכרו שם לעת עתה בית מדרש
 למורים, ישיבה, ישיבה קטנה, תלמוד תורה לילדים
 ותלמוד תורה לילדות, כלם בשם הכללי „אהלי יוסף
 יצחק — ליובאוויטש".
 בש"ק פ' בא יו"ד שבט ה'תש"י, בשעה שמונה
 בבקר, נסתלק ומ"כ בנידארק.
 ספריו: קונטרסים. אקיס (תרפ"ח-תשט"ז). לקוטי
 דבורים. אילח (תרצ"ג-תש"ז). ספר המאמרים —
 אידוש. ספר המאמרים — קיץ ה'ש"ת. ספר
 המאמרים — תש"ג. ספר המאמרים — תש"ד.
 ספר המאמרים — תש"ט. ספר המאמרים —

חש"י. ספר המאמרים — חש"א מלוקט. ספר
 השיחות — קיץ ה'ש"ת. ספר הזכרונות — אידיש.
 אנגלית. ספר הקיצורים — קיצורי יערי אורה.
 קובץ מכתבים. אין (תרצ"ז-חש"ב). מאמר גדולים
 מעשה צדיקים תרפ"ה. מאמר ביום השני הקריב
 תרפ"ה. מאמר לד' אסר לבי תרצ"ו. מאמר ב'
 אלול תרצ"ו. שיחות ביררות. באנריסונג — תרצ"ב.
 שיחה לנשים — תרצ"ד. ביקור גלובאסע — תרצ"ה.
 ז' אדר שני חש"ג. י"ט כסלו תש"ד. י"ד אדר
 תש"ד. ב' אדר תש"ה. כ"ה הקריאה והקדושה
 חש"א תש"ה. אגרות קודש. "התמים" איח (תרצ"ה)
 תרצ"ח. "קובץ ליובאוויטש" אייר (תש"ד)
 תש"ז. בטאון חב"ד" אינג (תשי"ב-תשי"ז).
 מכתבים בודרים. לאיגוד התמימים — תרצ"ה.
 יום נפש מישראל — תרצ"ט. מעשדות לחיילים
 — תש"ה. ב"חכמי ישראל" — תרפ"ד. פוקח עורים
 — תש"ט. קונטרס ומעין — תש"ג. קובץ חידושי
 תורה — תש"ה. קונטרס עץ החיים — תש"ט.
 קונטרס העבודה — חש"ו. קונטרס החפלה —
 תש"ט. מהגני סילי מעלייתא. קובץ ליובאוויטש
 איזא (תש"ד-תש"ו). ספר המאמרים חש"א.ב. חש"ה
 (נמצא בדפוס). ספר השיחות חש"ב (נמצא בדפוס).

ז.

ב"ק ארמו"ר מרנא ורבנא מנחם מענדל שליט"א.
 נולד י"א ניסן תרס"ב. לומד בשקידה עצומה
 ומצליח. תרפ"ט — י"ד כסלו — נשא את בת כ"ק
 ארמו"ר (מהוריי"צ). הרכנית חי' מושקא תי'.
 חש"א — סיון — בא לעיר ניו יארק. חש"ב —
 נתמנה ע"י כ"ק ארמו"ר חותנו בתור יור' ועד
 הסועל "מחנה ישראל", מרכז לעניני חינוך
 ו"הוצאת ספרים קה"ת". חש"ג — נתמנה בתור
 עורך ראשי ד"ספרי' — אוצר החסידים —
 ליובאוויטש, ומני אז מו"ל ספרים קונטרסים
 וחבורות בהוצאת חנהותיו והערותיו וכו'. מדפיס
 הקובץ "היום יום" שסודר על ידו. חש"ו — מדפיס
 הגדה של פסח עם לקוסי מנהגים ומעשים שנלקטו
 על ידו. חש"י — עוסק במרץ גדול בהרחבת
 והתפשטות מוסדות התורה והחינוך שנתייסדו על
 ידי ב"ק ארמו"ר חותנו. מייסד בתי ספר "אהלי
 יוסף יצחק" — ליובאוויטש" בסדינות צפון
 אפריקה. חש"א — יו"ד שבט — מקבל הנשיאות.
 אוסר המאמר הראשון ד"ה באתי לגני. חש"ב —
 מייסד "צעירי אגודת חב"ד" באה"ק ת"ו. מייסד
 אגודת נשי ובנות חב"ד באה"ק ת"ו. מייסד רשת
 "אהלי יוסף יצחק" — ליובאוויטש" באה"ק ת"ו
 ובאוסטרליא. חש"ג — מחדש המנהג לעשות
 "חלוקת הש"ס" ב"י"ט כסלו. מייסד אגודת נשי
 ובנות חב"ד בארצה"ב ובכסה סדינות. חש"ד —
 מדפיס מפתח ענינים וכו' לספר התניא שנערך על
 ידו. מייסד בית ספר חקלאי בכפר חב"ד באה"ק
 ת"ו. מייסד קרן קופת השנה. חש"ט — מייסד

„צעירי אנודת חב"ד בארצה"ב וקאנאדא. מייסד
 קופת „קרן תורה". מייסד „בית כפר למלאכה"
 בכפר חב"ד. תשי"ז — מייסד ארגון „בית רבקה"
 במדינת אוסטרליא. מייסד ארגון „בית רבקה"
 בעיר מאנטרעאל קאנאדא. תשי"ז — מייסד ישיבת
 ליובאוויטש בעיר טאראנטא קאנאדא.
 כפריו : (א) קובין „היום יום". (ב) הגדה של פסח
 — עם לקוטי מנהגים וטעמים. (ג) ספר התולדות
 — ארמו"ר סהר"ש. (ד) מפתח כתבי ארמו"ר
 מהורש"ב. (ה) מפתח כתבי ארמו"ר (מהוריו"צ)
 כ"ע (נמצא ברפוס). (ו) מפתח ענינים וכו' לספר
 התניא. (ז) מפתחות והערות לספר תורה אור.
 (ח) מפתחות לספר לקוטי תורה (נמצא ברפוס).
 טו מאמר סים רבים — ה' תשי"ז. יז מאמרים
 ושיחות. יא הערות ומראי מקומות בכפרי נגלה
 ודא"ח. יב לקוט מנהגי חב"ד (מוכן ברפוס).

ממכתב כ"ק אדמו"ר שליט"א :

אין דער איצטיגער צייט פון הרת עולם, וואס די גאנצע
 וועלט טרייסעלט זיך פון די חבלי משיח, וואס השי"ת
 האט אנגעצונדען די גלות ווענס.. איז די פליכט פון
 יעדען אידען, מאן און פרוי, אלס און יונג, צו שטען
 לען זיך די פראגע :

וואס האב איך געטאן און וואס טו
 איך אלס צו פארלייכערען די
 חבלי משיח און זוכה צו זיין צו
 דער גאולה שלמה דורך משיח
 צדקנו ?

לוח המזלדות והתקופות

חלק	מינוט	שעה	
9	17	4	טבת — יום ג' בוקר תקופת טבת
	30	10	אור ליום ה' — א' שבט
10	1	5	שבט — יום ד' ערב
11	45	5	אדר א' יום ו' בוקר
12	29	6	אדר ב' יום ד' ערב
13	13	7	ניסן — יום ב' בוקר תקופת ניסן
		6	יום ה' — ג' ניסן בוקר
14	57	7	אייר — אור ליום ד'
15	41	8	סיון — יום ה' בוקר
16	25	9	תמוז — אור ליום ד' תקופת תמוז
	30	1	יום ה' — ה' תמוז
17	9	10	אב — יום א' בוקר
	54	10	אלול — אור ליום ג'
			תדש
1	38	11	חשרי — יום ד' בוקר תקופת חשרי
		9	אור ליום ו' עריוהכ"ט
2	22	0	חשון — אור ליום ו'
3	6	1	כסלו — יום ד'

ס ס כ ת ב א א ס ו ר :

... ים כסלו . . . חגג אשר מדה בשלום נמשנו ואור וחיות נמשנו ניתן לנו, היום הזה הוא ראש השנה לראיית אשר הנחילנו אבותינו הקדושים וצוקללה נ"ע ז"ע. והיא היא תורת הבש"ס ז"ל.

זה היום תחלת מעשיר, שלימות חכונה האמיתית בכריאת האדם עלי ארץ. להמשיך גילוי אור פנימיות תורתנו הקדושה, אשר נסדר ביום הזה בבחי' המשכה כללית על כללות השנה, ועלינו להעיר לבבנו ביום הזה בבחי' חסד ורצון פנימי ועצמי באמיתת נקודת לבבנו, שיאיר נמשנו באור פנימיות תורתו ית'.

ממעמקים קראתיר ה', להמשיך בחי' עומק ופנימיות תורת ה' וסצות ה' סכחי' פנימיות ועצמות אוא"ס ב"ה שיאיר בפנימיות נמשנו, אשר כל עצמותינו (ר"ל כל מציאותינו, העצם וההתפשטות כל) יהיו אליו ית' לבר, לגרש מאתנו כל מדה רעה ומנונה מהמדות חסדיות, כ"א כל עשיותינו ועניינינו (הן בעבודה חיינו תפלה ותוס"צ, והן בענייני עולם המוכרחים לקיום הנוף) יהיו בכוונה אמיתית לשם שמים אשר חסד ה' כל, והשי"ת אב חרחמים ירחם עלינו וינחנו בדרך הטובה והישרה ישר יחזו פנימו: . . .

שבת ים כסלו התשי"ג

הסדרה: חזון עובדי'. אין אומרים אב הרחמים וצדקתו.

שיעורים. חומש: וישלח, שביעי עם פירש"י.

תחלים: צצו.

תניא: ספר לקו"א הנקרא בשם . . . וקצרה בעה"י.

הסכמת א' הרב . . . מאניפאל,

ב' הרב . . . הכהן.

אין הש"ץ מתעסק בסלית למנחה או למעריב, לא בשווי"ס ולא ברי"ה.

הילולא של הרב המניד — ממעזריטש — נ' וישב תקל"ג, ומ"ב באנאפאלי.

אדמו"ר חזקו יצא לחירות ממאסרו הראשון — ים כסלו, נ' וישב, תקנ"ט, לפנות ערב.

מסכת רבינו חזקו: ברם כנון דא צריך להודיע, כי יום אשר עשה ר' לנו יום ים כסלו, יום נ' שהוכפל בו כי טוב, יום הילולא דבא של רבינו הקדוש נ"ע, וכשקריתי בס' תחלים במסוק מדה בשלום נפשי, קודם שהתחלתי מסוק שלאחריו, יצאתי בשלום מד' שלום.

יום התועדות וקבלת החלטות טובות בקביעות עתים לתורה הנגלית ודא"ה ברבים, וחיווק דרכי החסידים באהבת רעים.

נוהגים לסדר חלוקת הש"ס, וע"פ הסדר המבואר באנה"ק ד"ה הוכח תוכיח. בליובאוויטש משנת תרס"ג ואילך ה' מסדרים חלוקת הש"ס כ"ד בטבת — יום הילולא של רבינו חזקו — מפני אסם הסנאי ביט כסלו.

יום ראשון כ כסלו ה'תשי"ג

שיעורים. חומש: וישב. פרשת ראשונה עם פירש"י.
תהלים: צו-סג.
תניא: הסכמות חרבנים . . . ז'ל נבג"ט.
הדפסת ספר של בינונים — תניא — במעם הראשונה
נגמרה יום ג' כ' כסלו תקנ"ו בטלאוויטא. וכולל:
הלל ראשון — ספר של בינונים. הלל שני — חנוד
קטן ושער תיחוד וחאמונה.
אגרת התשובה — סתודא קמא — נדפסה לראשונה:
זאלטווי תקנ"ט; סתודא בתרא — נדפסה לראשונה:
שקלאו תקס"ו.
אגרת הקדש — במעם הראשונה — שקלאו תפ"ה.
תוצאה מתוקנת של כל ד' החלקים — ווילנא ראש
תר"ם, וחורה ונדפסה כמה פעמים.

יום שני כא כסלו ה'תשי"ג

שיעורים. חומש: וישב. שני עם פירש"י.
תהלים קדקה.
תניא: הקדמת המלך . . . בעלה וגו'.
סען זאל ויד אויסלערנען משניות בעל סח כל הר
לפנים שיעורי דילי, און נעמן אין נאס און חור'ן
משניות, דערמיט וועט מען זוכה זיין צו סבכל זיין
פני המשיח.
חסידים דארפן לערנען חסידות: סתם חסידים —
יום שני, יום חסידי ויום השבת, תמימים — שעה
אחת בכל יום.

יום שלישי כב כסלו ה'תשי"ג

שיעורים. חומש: וישב. שלישי עם פירש"י.
תהלים קס"ו.
תניא: אר בידעיי . . . את ה' וגו' אכיד.
סתפנות כ"ג אדמו"ר שליט"א: לאמר בכל בוקר אחר
התפלה — וגם בשו"ת, ר"ח ויהל"ם — תהלים כמי
שנהלך לימי החודש, ואחר אמירה בעשרה — פ"ה.
בחרש של כט יום אומרים ביום כט השעור דשני
הימים.

יום רביעי כג כסלו ה'תשי"ג

שיעורים. חומש: וישב. רביעי עם פירש"י.
תהלים קהק"ב.
תניא: וחנת אחר . . . אמרים חנ"ה.
משיחות אאמו"ר — אלול תרל"ח: ג' ימים קודם
השבת הוא הכנת לשבת. אויף שבת זאנט ער אין
זהר דמיני' סתברין כולחו יומין. כולחו יומין אין
כל ששת ימי השבוע, וואס אויף דעם האט דער אויף
בערשטער גענעבען א ברכה כללית וברכה ה"א בכל
אשר תעשה, אין די ברכת השבת מלפניו ומלאחריו,
די הכנה צו שבת אין מיום ד', און דער אנוואג אין
דער קליינער לכו נדננה, וואס אין ג' פסוקים.

יום חמישי כד כסלו, ערב חנוכה ה'תש"ג

שיעורים. חומש: וישב, חמישי עם פירש"י.

תהלים: קיניקה.

תניא: פרק א. תניא . . . פנים לתורה.

(המשך). ביאור נ' הפסוקים — לכו נרננה — ע"פ מדה סמוצעת מדת כל אדם: מיטוואר, אן מען הויבט אן טראכטען וואו וועט מען נעהמען אויף שבת, הן בפשטות און הן מיט וואס וועט מען שבת'ן — יעדער איד איז דאך שבת נאר אנאנדערער — ווערט מרה שחורה'דיג, איז די עצה, לכו נרננה, בסחון. ווען עס קומט דאנערשטאג, עס ווערט נעהנטער צו שבת, און עס איז נאך אלץ ניטא, איז יעמאלט נרננה'ט זיך ניט, מען פארשטעהט אן מ'דארף עפעס טאן. איז אן מ'זיצט דאנערשטאג'דיגע נאכט און מ'לערענט חסידות, יעמאלט איז פרייטאג דערהערט מען כי אל נדול נו' ומלך נדול נו', און מיט דעם שבת'ס א איד, במנחה אין אומרין תחנון.

יום ששי כה כסלו, א חנוכה ה'תש"ג

שיעורים. חומש: וישב, ששי עם פירש"י.

תהלים: קיט, אשרי . . . מצותך מאד.

תניא: והא דאמרין . . . להתייתר כו'.

אאמו"ר ה' מדליק נרות חנוכה בין מנחה למעריב, ולא ה' מדליק בסתח שיהי' מדרום לצפון או ממזרח למערב. "הנרות הללו" — אחר הדלקת כל הנרות. והי' יושב בסמך להנרות חצי שעה — לבד מועש"ס שלא ה' מתעכב חצי שעה — מדויק שידלקו הנרות המישים מינוט לכל הפחות. מנחה, נר חנוכה, נר שבת.

שבת כו כסלו, ב חנוכה ה'תש"ג

מברכים ר"ח סבת. אמירת כל התהלים בהשכמה,

שיעורים. חומש: וישב, שביעי עם פירש"י.

תהלים: קיט, מה . . . לא שכחתי.

תניא: פרק ב. ונפש . . . בראשית.

יום התוועדות. סל ומטר. נ"ח אחר הברלה וקודם אמירת ויתן לך. כביהכ"נ נ"ח קודם הברלה.

ביום שבת קדש שמברכים החדש, השכם בבקר יתקבצו אנ"ש לביהכ"נ להגיד כל התהלים. אחר האמירה ילמדו כשעה מאמר של חסידות שיהי' טובו לכל, ואח"כ תפלת. מועד התוועדות כפי הזמן שיגבילו מתאים לתנאי המקום, מקום דירתם להצלחה בנו"ר. אחר אמירת כל התהלים בשבת מברכים יאמרו ק"י. ואם יש חיוב — יא"צ או אבל — אומרים ק"י אחר כל ספר.

יום ראשון כז כסלו, ג חנוכה ה'תש"ג

שיעורים. חומש: מסק, פרשה ראשונה עם פירש"י.
תהלים: סב"קלד.
תניא: סרק ג. והנה כל . . . 14' ומחדו.
במאמר השני של רבינו חזקן — בשנת תקס"א — לא
ישב כתפיסא ומאסר כבד כבראשונה. אבל המלשינות
היתה כבדה יותר, כי עיקר ההלשנה ה' על תורת
החסידות, וההתנגדות היתה גדולה במאוד. ה' תפוס
„בטיינע סאוועס". יום שיצא לחרות: נר ג דחנוכה.

יום שני כח כסלו, ד חנוכה ה'תש"ג

שיעורים. חומש: מסק, שני עם פירש"י.
תהלים: סל"הקלט.
תניא: כי השכל . . . ויראה וענמי.
הנהוג אצל הצ"צ, כי באחד מלילי חנוכה היו עושים
בעין פארבריינגען עם בני הבית, והיו באים גם
כלותיו, ונקרא „לאטקעס-אווענט". וכן ה' אצל רבינו
חזקן ואדמו"ר האמצעי. בין הספורים שהיו הרבנים
מספרים בסעודה זו, היו ספורים אשר בכל חנוכה היו
משוחחים אודותם, או שכבר רברו מזה בשנה העברה.
אדמו"ר ה' נוח דמי חנוכה בלי נר הרביעי או
החמישי.

יום שלישי כט כסלו, ה חנוכה ה'תש"ג

שיעורים. חומש: מסק, שלישי עם פירש"י.
תהלים: סמ"קנ.
תניא: פרק ד. ועוד יש . . . יחלא תעשה.
די עבירות מן די אידען (אין דער צייט מן די
יונים) זיינען געווען: דאס חבר'ן זיך מיט די יונים,
לערנען זייער סולטור, חילול שבת ומועה, עסען
טריפות, נים היטען די אידישע מהרה. די שטראף
צרה אין געווען דער נייסמינער חורבן מן בית
המקדש, הריגה און שקלאפעריי אין גלות. דורך
תשובה און מסירת נפש אין געסומען די גרויסע
גמליכע וואונדערישועה, דער נס חנוכה.

יום רביעי א טבת, ו חנוכה ה'תש"ג

שיעורים. חומש: מסק, רביעי עם פירש"י.
תהלים: א"ט.
תניא: והנה שלשה . . . 16' לבושים אלו.
נוהגים אשר היחיד מברך — בהלל — תחלה וסוף
גם כימים שאין גומרים בהם את ההלל. הנוסח
שאומרים הוא: יהללוד ה"א כל מעשיו, בהשמחת
תיבת „על". כל התפילין מניחים קודם סוטה, אבל
השיעורים לומדים אחר סיום כל התפלה.

יום חמישי ב טבת, ז חנוכה ה'תש"ג

שיעורים. חומש: מקץ, חמישי עם פירש"י.

תהלים: י"ז.

תניא: ולכן נמשלה . . . י"ד ומצותי'.

מלחמת היונים היתה "להשכיחם תורתך ולהעבירם מחוקי רצונך" וכמאמר (ב"ר פט"ז) כתבו כו' שאין לכם חלק באלקי ישראל. כל המלחמה היתה נגד אלקות, ואל מען לערנעו תורה, ואל מען סקיים זיון מצות המשפטים והעדות, רק שלא להוכיר שהיא תורת ה' ושהמצות הם חקי רצונו ית', ניס דערמא' נען אין תוס' צדעם ענין פון גיטליכקייט.

יום ששי ג טבת, ח חנוכה ה'תש"ג

שיעורים. חומש: מקץ, ששי עם פירש"י.

תהלים: יח"ב.

תניא: ולכן אמרו . . . חסד ומים.

בתו"א בד"ה ת"ר מצות נר חנוכה "כי אין כראי כל הדינים" צ"ל "כי כראי כל הדינים". שם ביאור לד"ה רני ושמחי סעיף המתחיל ועתה נבוא "שהוא פנימית א"א" צ"ל "שהיא פנימית א"ס".

שבת ד טבת ה'תש"ג

שיעורים. חומש: מקץ, שביעי עם פירש"י.

תהלים: כג"ח.

תניא: פרק ה. ותוספות . . . בפע"ח.

נשיאי חב"ד פלעגען מעביר זיין איין פרשה אדער צוויי דאנערשטאג ביינאכט אור ליום ששי. פרייטאג אחר חצות פלעגט מען אנהויבען נאכאמאל פון אנהויב, און מעביר זיין די נאנצע סדרה מיט דער הפטורה. שבת אינדערפריה פאר'ן דאוונען פלעגט מען מעביר זיין נאכאמאל פון שביעי. ווען עס איז אויסגעקומען צוויי הפטורות, האט מען געזאגט הפטורת הסדרה ביום ששי, און די אנדערע הפטורה (פון שר"ה, מ"ח וכו') שבת.

החלומות הטובים בעניני תורה שמודיעים בחלום, בא ע"פ הרוב ע"י שקידה גדולה בתורה ביום, דכאשר עוסק בתורה בשקידה גדולה, או עוסק בעבודה שבלב ביגיעה עצומה, הנה כאשר בלילה נשמתו עולה למעלה ושואבת לה חיים מחיי דלעילא כמבואר כוהר, הנה אז מודיעים לו חדושי תורה בגליא יכתורה או בפנימיות התורה, איש איש כפי שקידת עבודתו בעבודת היום.

יום ראשון ה טבת ה'תשי"ג

שיעורים. חומש: ויגש, פרשה ראשונה עם פירש"י.
תהלים: כמ"ד.

תניא: פרק ו. והנה . . . 20' דרוחא ב'.
ווען משיח וועט קומען, וועט מען זעהן די מעלה פון
הוראה און תמימות, וואס אלע גלויבען כאמונת טהורה
אין ג"ט ב"ה און אין זיין תורה ומצות. תלמוד —
פארשטאנד — אין דער גרעסטער פארשטאנד האט א
גרעניץ. אבער הוראה — גלויבען — גלויבען אין
א געמיהל אהן א גרעניץ. מלך המשיח וועט געבען
צו פארשטעהן דעם מעשה גדול פון דער תמימות —
הארציגער ערענסטער עבודה.

יום שני ו טבת ה'תשי"ג

שיעורים. חומש: ויגש, שני עם פירש"י.
תהלים: לה"ח.

תניא: וכן בכל . . . שנברא.
כתיב דע את אלפי אביר ועברו כלב שלם, כי כל
עניו יריעה והשנה אפילו בענינים היותר עמוקים,
צריך לבוא בעבודה, היינו מעולת דבר בכירור וזיכור
הסודות והתקשרות פנימית הנקרא בלשון תחסידות
עבודה.

יום שלישי ז טבת ה'תשי"ג

שיעורים. חומש: ויגש, שלישי עם פירש"י.
תהלים: לט"מ.

תניא: ולכן נקרא . . . סוף מ"ה.
השעור להפטר מחבוט הקבר הוא, שחלק ששי מהמעת'
לעת יאמר אותיות התורה, תהלים כו'. לזכות לזיכור
הנפש להפטר מכח הקלע הוא, ע"י חזרה כל היום,
כמה שיש ביכולתו, משניות תניא תהלים בעל פה.

יום רביעי ח טבת ה'תשי"ג

שיעורים. חומש: ויגש, רביעי עם פירש"י.
תהלים: מ"ט.

תניא: פרק ז. אך נפש . . . 22' זכרתי
רבנן.
הצ"צ ציוה את כל המלמדים שלמדי עם נכדיו הקטנים.
אלבר, מלמד למורים הרגילים, ולמדו עמם פירוש
המלות (פי' המשום) של סדר התפלה. ומעם בחודש
היו באים אל הצ"צ להבחן בזה.

ה'תשי"ג

ט סבת

יום חמישי

שיעורים. ויגש, חמישי עם פירש"י.

תהלים: מטנר.

תניא: אך מי... ייב לנצח.

נהנינו בנוסח עלינו לומר: שהם משתחווים להבל ולריק, — וגם בתפלת מוסף דר"ה אומרים כן — ומדויקים שלא לומר ומתפללים כו'. הרקיעה היא אחר האמירה. טעם הרקיעה, כי מדובר מתהווה רוק, ואין רוצים ליהנות מרוק זה.

ה'תשי"ג

י סבת

יום ששי

תענית, סליחות, אבינו מלכנו.

שיעורים. חומש: ויגש, ששי עם פירש"י.

תהלים: נהגם.

תניא: אך החיות... בשר ודם.

מענה הצ"צ על יחידות: כתיב יעזוב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו גו'. און הוא מל' און בחולם, שפירושו כח ועון. וכשם דיעזוב רשע דרכו זהו דבר המוכרח, אשר בלא תשובה אי אפשר לגשת אל הקדש, הנה כמו כן צריך האיש און, כלומר איש החוס כדעת עצמו, לעזוב מחשבותיו, ולא יאמר איך זאג אנוי, איך האלט אנוי, כי כל "איך" ומציאות הוא מקור הרע וגורם פירוד לבבות.

ה'תשי"ג

יא סבת

שבת

שיעורים. חומש: ויגש, שביעי עם פירש"י.

תהלים: ססה.

תניא: פרק ח. ועור זאת... שעסקו בהו.

דעם מענטשענס לעבען איז תלוי אין דעם אויר וואו ער געפינט זיך. אהו אויר קען מען נים לעבען, און איז וואס סאר א אויר מען לעבט, אוא לעבען איז דאס. ווען מען לעבט אין א תורה ומצות אויר, איז דער לעבען א געוונטער. ווען מען לעבט אין כפירה אויר, איז דאס א קראנקער לעבען, און מען איז כסדר אין געמאכט קראנק צו ווערען מיט אנשטעקענדע מחלות. די ערשטע אלגעמיינע רמאה איז צו מאַכען ריין די לופט. די ארבעט פון סהרת האויר ליגט אויף די יודעי ספר און יודעי תורה. סהרת האויר איז דורך אותיות התורה. ווען מ'שטעהט אין סטאר, אדער ווען מען געהט אין גאס, אדער ווען מ'פאָהרט אין סאבוויי און מען זאגט אותיות שבתורה, פאָסט מען מיט דעם ריין דעם אויר. יעדער איינער פון די יודעי ספר און יודעי תורה פון האבען עפעס אויס געלערענט בעל פה: חומש, תהלים, משניות, תניא, אנוי, אז צו יעדער צייט און אין יעדען ארט, זאל ער קענען טראַכטען און זאגען די הייליגע אותיות שבתורה.

יום ראשון יב טבת ה'תש"ג

שיעורים. חומש: ויחי, פרשה ראשונה עם פירש"י.

תהלים: סו"סח.

תניא: פרק ט. והנה מקום . . . 28

שבסוחין.

בשנת תרמ"ח נבחר אאמו"ר לנבאי דחברה קדישא. וכפי המנהג, הובילו אותו בשמחת כליות עם רב לביהכ"נ. אמר אז המאמר אין הקב"ה בא בטרונא. וסיום דבריו: גם האנשים בעלי מוחין הנמצאים עתה צריכים להניח שכלם ולא לילך אחרי הטעם ודעת, כי יבולים להטות ע"ם שכלם כו' עד כי ח"ו מרה תהי' באחרונה כו', וזהו העיקר בזמן הזה בעקבות דמשיחא, שלא לילך אחר השכל וסו"ר, כי אם לקיים התורה והמצות בתמימות ואמונה פשוטה באלקי ישראל.

יום שני יג טבת ה'תש"ג

שיעורים. חומש: ויחי, שני עם פירש"י.

תהלים: סמ"עא.

תניא: אר הנה . . . ייר כרשפי אש.

כשמעמידים פנס — מתקבצים החפצים באור, כי אור ממשיך — ליכטינקייט ציהט צו.

יום שלישי יד טבת ה'תש"ג

שיעורים. חומש: ויחי, שלישי עם פירש"י.

תהלים: עכ"עו.

תניא: והיא הנקראת . . . שבוה"ס.

הסבא משפאלע — דער שפאלער זיירע — הי' איש נלהב מאד, ביתר שאת ויתר עו על שאר חבריו תלמידיו המניח. בכיקורו בליאדי אצל רבינו הוסו — שנת תקס"ט או תק"ע — סיפר, אשר בהיותו בן שלש שנים ראה את הבעש"ט, און ער האט מיר ארויפגעלייגט די הייליגע האנט אויפ'ן הארצען און פון יעמאלט און איז מיר ווארעם".

תנועת צדיק, ומכל שכן ראי' או שמיעת קול, צריך למעול שלא ישכח לער.

יום רביעי טו טבת ה'תש"ג

שיעורים. חומש: ויחי, רביעי עם פירש"י.

תהלים: עז"עח.

תניא: פרק י. והנה . . . ימר כמו השנאה.

תו"א ד"ה אוסרי סעיה המתחיל והנה זהו, צ"ל: "והעלאת ניצוצות שנפלו אפילו בהכחות יתעלו כמו שהי' בתחילת".

הסכת ויטמע ישראל, העת הזאת היא מועד הגאולה על ידי משיח צדקנו, והיסורים הכאים עלינו הם חבלי משיח, ואין ישראל ננאלין אלא בחשוכה. אל תאמינו לנביאי השקר המכטיחים לכם ישועות ונחמות אחרי כלות המלחמה, זכרו דבר ה' (ירמ' יז, ה) ארור הנבר אשר יבטח באדם ושם בשר ורועו וסו"ר יסור לבו. שובה ישראל עד ד' אלקיך, והכו עצמך ובני ביתך יקבל פני משיח צדקנו הבא בקרוב ממש.

יום חמישי טז סבת ה'תש"ג

שיעורים. חומש: ויחי, חמישי עם פירש"י.
תהלים: עמ"פ.
תניא: וצדיק שאינו . . . 30' הכא וכו'.
דער צ"צ האט געזאגט ר' הענדל'ן אויף יחידות:
זוהר איז מרומם דעם נפש, מדרש איז מעורר דאס
הערץ, און תהלים מיט מרענען וואשט אויס די כלי.

יום ששי יז סבת ה'תש"ג

שיעורים. חומש: ויחי, ששי עם פירש"י.
תהלים: פג"ז.
תניא: ועוד . . . כמ"ש במ"א.
מה שנוהגים שלא ללמוד בניתל, שמעתי מאמו"ר
הטעם, שהוא כדי שלא להוסיף חיות.
מעם אמר אמו"ר: די מתמידים וואס די אכט שעה
איז זיי נוגע בנפש, האב איך ניט האלט.
והוא רק עד חצות לילה

שבת יח סבת ה'תש"ג

שיעורים. חומש: ויחי, שביעי עם פירש"י.
תהלים: פח"ט.
תניא: פרק יא. וזה לעומת . . . שריא.
גם העולה לתורה אומר חזק חז"ג.
באמירת ויהי נועם במוצש"ק כופלים פסוק אורד ימים
נר, אבל לא בתפלת שחרית.
בחיות הצ"צ ילד ולמד את הכתוב ויחי יעקב בארץ
מצרים שבע עשרה שנה, תירגם לו סורו — ע"פ פי'
בעה"ט — יעקב אבינו האט געלעבט די זיבעצעהן
בעסטע יאהרען אין מצרים. כשבא הבייתה מהחדר
שאל את זקנו אדמו"ר הזקן: היתכן שיעקב אבינו,
בחיר האבות, יהיו מבחר שנות חיו יז שנה שגר
בארץ מצרים ערות הארץ.
ויענהו אדמו"ר: כתיב ואת יהודה שלח לפניו אל
יוסף להורות לפניו נשנה, ואיתא במדרש — מובא
ברש"י — א"ר נחמי' להתקין לו בית תלמוד, שתהא
שם תורה ושיהיו השבטים הונים בתורה. להורות
לפניו נשנה, אז מען לערענט תורה ווערט מען נעהני
סער צום אויבערשטען כ"ה, און אויך אין מצרים איז
געווען ויחי געלעבט.

יום ראשון יט סבת ה'תשי"ג

שיעורים. חומש: שמות, פרשה ראשונה עם פירש"י.
תהלים: צצו.

תניא: פרק יב. והבינוני . . . 32 כל יסיו.

בני חסידיו חב"ד איז מקובל מדור דור, דעם אלטען רבי'ס א חסיד, אז אלע טאג זאל מען לערנען א פרשה חומש מיט פירש"י פון דער וואך סדרה. אזוי האבען זיך אויך געהאט געווען די רבי'ס נשיאי חסידיו חב"ד.

יום שני כ סבת ה'תשי"ג

שיעורים. חומש: שמות, שני עם פירש"י.
תהלים: צוסיג.

תניא: אך מהות . . . 32 ותענוניו.

דער מיטעלער רבי האט געענטפערט איינעם אויף א יחידות: אז איינער קערט מיט דעם אנדערען בעניני עבודה און זיי לערנען צוזאמען, איז דאס צוויי נפש האלקית אויף איין נפש הטבעית.

יום שלישי כא סבת ה'תשי"ג

שיעורים. חומש: שמות, שלישי עם פירש"י.
תהלים: קדקת.

תניא: רק סגני . . . יוד התורה כנ"ל.

(כ"ק אדמו"ר שליט"א פנע בנושא דליים פלאים מיט, ויאמר:) אז מ'באנענענט וואסער זאגט דער בעש"ט: אז מ'באנענענט וואסער זאל מען זאגען, אז דער בעל שם זאגט, אז דאס איז א סמן ברכה.

יום רביעי כב סבת ה'תשי"ג

שיעורים. חומש: שמות, רביעי עם פירש"י.
תהלים: קוקו.

תניא: ואעפ"כ . . . 34 תפלה כו'.

הכרות אדמו"ר באחת ההתוועות: אט אזוי ווי תנחת תפילין בכל יום איז א מצות דאורייתא אויף יעדען אידען, און א חילוק צי א גרוץ בתורה, צי א איש פשוט, אזוי איז א חוב נסור אויף יעדען אידען צו טראכטען יעדען טאג א האלבע שעה ווענען דעם חנוך פון קינדער, און טאן אלץ, וואס עס איז בכוחו צו טאן און יתר מכמי בחו, זעהן פועל זיין ביי די קינדער, אז זיי זאלען געהן אין דעם דרך וואס מען איז זיי מדייק.

ה'תש"ג

כג טבת

יום חמישי

שיעורים. חומש: שמות, חמישי עם פירש"י.

תהלים: קה"קב.

תניא: רק שלזה . . . עם אחיו.

תו"א ד"ה מי שם סה סעיף המתחיל והנמשל יובן:
 "כי יש בחי' מעלה", צ"ל "וכן יש מעלה".
 באנחות לבד לא נושע. האנחה היא רק כפת המנעול
 לפתוח את הלב ולפקוח את העינים שלא לשבת בחבוס
 ידים, רק לסדר עבודה ופועל, איש איש באשר יוכל
 לפעול ולעשות בתעמולה לחיזוק התורה הרבצת התורה
 ושמירת המצות, זה בכתבו וזה בנאומו וזה בכספו.

ה'תש"ג

כד טבת

יום ששי

שיעורים. חומש: שמות, ששי עם פירש"י.

תהלים: קיניקח.

תניא: יג. ובוה . . . החשד כנ"ל.

הסתלקות אדמו"ר הזקן בכפר פיענא במוצאי ש"ס פ'
 שמות תקע"ג. ומ"כ בעיר האריץ
 אאזמו"ר שאל את הצ"צ: וואס האט דער זיידע
 געוואלט מיט דרכי החסידות, און וואס האט ער גע'
 וואלט מיט חסידות. ויענהו הצ"צ: דרכי החסידות
 איז אז אלע חסידים זאלען זיין ווי איין משפחה
 ע"פ התורה באהבה. חסידות איז חיות. אריינשריט
 גען א חיות און באלייכטען אלץ, אויך דעם לא טוב,
 מען זאל וויסען פון דעם אייגענעם רע ווי ער איז,
 אויף מתקן זיין עס.

ה'תש"ג

כה טבת

שבת

מברכים ר"ח שבט, אמירת כל התהלים בהשכמה, יום
 התוערות.

הפטורה: הבאים ישרש.

שיעורים. חומש: שמות, שביעי עם פירש"י.

תהלים: קיט, אשרי . . . מצותך מאד.

תניא: אר מאחר . . . כנגד כולו.

משיחות אאמו"ר: יציאת מצרים איז דער ארויס
 געהן פון מצרים ונבולים, און חסידות איז אויף
 ארויסגעהן פון די מצרים און נבולים פון וועלט.
 עס איז פאראן א הפרש: יצי"ט איז א ענין פון
 שבירה און עזיבה, דערפאר איז מען אוועק פון
 מצרים. יצי"ט פון חסידות איז כירור און חסון,
 יציאה פון מצרים און נבולים פון וועלט אבער
 אין וועלט. ד. ה. זייענדיג אין וועלט כאדארפען זיין
 אין א יציאה פון מצר ונבול פון וועלט. אראפגעה
 מען דעם מיצר ונבול און דערהערען דעם אמת, אז
 וועלט אליין איז באמת גוט, ווייל דאס איז דאך רצונו
 ית', איז דאס דורך עבודה פון חסידות.

יום ראשון כז סבת ה'תשי"ג

שיעורים. חומש: וארא, פרשה ראשונה עם פירש"י.
תהלים: קים, מה . . . לא שכחתי.
תניא: פרק יר. והנה . . . יצא לכפור האמת.

בברכת ולמלשינים מפסיקים קצת בין „ותמנר“ לתיבת „ותכניע“, מתאים להכוונה, אשר „ותעקר ותשבר ותמנר“ הם נגד ג' קליפות שצריכים העברה לגמרי, „ותכניע“ — לנגד קליפת נוגה שצריכה הכנעה ויש בה בירור.

יום שני כז סבת ה'תשי"ג

שיעורים. חומש: וארא, שני עם פירש"י.

תהלים: קביעלד.
תניא: משא"ב . . . צדיקים כו' ע"ש.

רבינו הזקן אמר: אידישע נשמיות אין רוחניות, דער אויבערשטער גיט אונז נשמיות, מיר זאלען דערפון מאַכען רוחניות. אמאל אז עס אין לרנע גיט אזוי, דארטען נעבען דעם אויבערשטען אפילו מנחת עני גיט ער א פולע.

יום שלישי כח סבת ה'תשי"ג

שיעורים. חומש וארא, שלישי עם פירש"י.

תהלים: קלה-קלט.
תניא: ובזה יוכז . . . חהי צדיק.

בספר החקירה (דרך אמונה) להצ"צ הנרפס — חסדים הרבה הנהגות. הצ"צ חברו ביחס עם נסיעותיו לפטרי בורג, ששם הי' צריך לענות על כמה שאלות בענינים אלו.

יום רביעי כט סבת ה'תשי"ג

שיעורים. חומש: וארא, רביעי עם פירש"י.

תהלים: קמיקנ.
תניא: פרק טו. ובזה . . . 40 חלל בקרב.

אנן פועלי דימטא אנן. יום הוא אור, עבודתנו היא עבודת האור, מאכען ליכטיג די וועלט כאור תורה. ומלבר כי צריכים לעמוד במעמד ומצב טוב בעז"ה בעצמו — אליין דארף מען זיין ווי עס דארף צו זיין — הנה כל העבודה היא לזכות להעמיד חלמידים גרונטיקע מענשען, אשר יהיו מסורים בלכם ורעתם אל הכוונה הפנימית. שאינו מספיק למור תורה הנגלית וחובב הקודש כשמירת המצות, כי אם צריכים גם עבודה שבלב.

יום חמישי א שבט, ר"ח ה'תש"ג

שיעורים. חומש: וארא, חמישי עם פירש"י.
תהלים: א"כ.
תניא: ובביתנוני . . . "כא" מרגילותו.
אמירת תהלים האמור (בכל יום אחר התפלה) אין בזה
שום הפרש בין בתי כנסיות של אנ"ש שי' או מתפללי
נוסח אשכנז או נוסח פולין, ד' עליהם יחיו. וסדר
אחבת ישראל . . . ובפרט לגדול הענין של אמירת
תהלים בצבור וכוונתה הפנימית, הנוגע לכלל ישראל
סמך בנשמות, בבני חיי ומזונא, וברוחניות . . .
עלינו להשתדל בכל סיני השתדלות אשר יוקבע בכל
בחכ"ג מאיוזה נוסח שיח'.

יום ששי ב שבט ה'תש"ג

שיעורים. חומש: וארא, ששי עם פירש"י.
תהלים: י"ו.
תניא: ובוה יוכן . . . עבודתו כלל.
אמור"ר סיפר: הדרוש וארא נו' ושמי ד' נו' המדבר
בענין כי לא ירח מסנו נרח (אינו הנדפס בתו"א).
קנה לו שם, דער פרומער וארא", וח' רגיל רבינו
חזקו לחזור אותו אחת לשלש שנים, ובכל פעם ופעם
כמעט שח' אומר אותו כלשוננו. ואמר הצ"צ: יעדער
מאל איז געווען א אור חדש. האס דער מאמע נע'
זאגט: א אור איז אלע מאל גלייך, אבער מאור איז
אלע מאל ווי א דבר חדש.

שבת ג שבט ה'תש"ג

שיעורים. חומש: וארא, שביעי עם פירש"י.
תהלים: יח"כב.
תניא: פרק מו. וזה . . . באריכות.
תורה אור נדפס לראשונה בשנת תקצ"ו בקאפוטס
(בלי ההוספות). הצ"צ במכתבו מיום ג שבט תקצ"ז
כותב: ספר תורה אור הנדפס עתה . . . בו מאמרים
רוב הדרושים שמשנת תקנ"ו עד סוף תקע"ב, אשר
הרבה מהם שם רבינו ו"ל בעצמו עין עיונו עליהם
והגיתם, והסכימה רעתו הקדושה להביאם לבית הרפוס.
והספר כולל שני חלקים, חלק הראשון על שני חומשי
התורה והנוכח ופורים גם כמה דרושים לחג השבועות
ומן מ"ת כפ' יתרו וקצת לפסח כפ' ויקהל. וחלק השני
אי"ה על ג' חומשי התורה ושה"ש ומועדים ור"ה
ויוב"ס . . . ושם המחקר נאה לו שניאור כמו ואהבת
בנימט' ב"ם אור . . . עכ"ל. —

לא הספיקו להדפיס רק חלק הראשון, כי ע"י מלשינות
סגרה הממשלה כמה מכתבי הרפוס העבריים ברוסיה.
וביניהם גם ביה"ד בקאפוטס אשר שם הדפיסו התו"א.
בשנת תר"ח נדפס ח"ב בויסאמיר ובשינוי השם
לקומי תורה".

יום ראשון ד שבט ה'תש"ג

שיעורים. חומש: בא, פרשת ראשונה עם פירש"י.
תהלים: כנ"ח.
תניא: פרק יז. ובוה . . . כ"ג מצותיו ותורתו.

מצרים הוא לשון מיצר ונבול. נלות מצרים ברוחניות הוא מה שנמש הכהמית מנכלת ומסתר על הנפש האלקית, עד שנפח"א מתצמצמת כל כך שנעשה בקטנות והעלם. ויצאת מצרים הוא הסרת המיצר והנבול. והיינו רחשכל שבמות מאיר כלב בסדות טובות במעל ממש.

יום שני ה שבט ה'תש"ג

שיעורים. בא, שני עם פירש"י.
תהלים: כס"ד.
תניא: וזה כל . . . ורמ"ז שם.

א מעש דארף מרבה ויין אין ואנען אותיות תתורה (ואנען תהלים, חזר'ן משניות) ווען און וואו ער קען, בכדי צו שטארקען דעם קיום העולם, בכדי מציל צו ויין זיך פון חיבוט הקבר און כף הקלע, און זוכה צו ויין צו אלע העכסטע גילויים.

יום שלישי ו שבט ה'תש"ג

שיעורים. חומש: בא, שלישי עם פירש"י.
תהלים: לה"ח.
תניא: והיא בחי' . . . כמ"ש במ"א.

אאמו"ר כותב ששפע בשם רבינו חזקו, שכל המחברים ער הט"ו והש"ר, והם בכלל, עשו החבורים שלהם ברוח הקודש, וענין רוח"ק איתא בקרבן העדה ספ"ג רשקלים שזהו שמנלים לו רוי תורה, שזהו מבחי' העלם דחכמת.

יום רביעי ז שבט ה'תש"ג

שיעורים. בא, רביעי עם פירש"י.
תהלים: לט"ט.
תניא: פרק יח. ולתוספות . . . 40" גמ דחילף.

בהיות ארמו"ר חזקו בו תשע שנה למד חכמת ההנדרסה והתכונת. בן עשר — סדר לוח על חמש עשרה שנה. בהיותו בן שנים עשר נודמן שלמד ברכים הלי קדוש החדש להרמב"ם, ולא מצאו הנאונים, שהיו כאותו מעמד, יריהם ורגליהם בבית המדרש.

יום חמישי ח שבט ה'תש"ג

שיעורים. חומש: בא, חמישי עם פירש"י.
תהלים: סר"ט.

תניא: והענין . . . יכר גלגולים.

בפרט בזמן הזה אשר בחסדי השי"ת אנו עומדים על סף הנאולה, עלינו להתאמץ בכך מיני אימוץ, לחזק כל עניני הדת בהידור מצוה, ולשמור את כל המצוות סבלי לוותר אף כל שהוא, ומצוה וחובה על כל רב בישראל, להודיע לקהל עדתו כי הצרות והיסורים חבלי משיח המה, וה"א דורש מאתנו תשובה לתו"צ. שלא נעכב ביאת משיח צדקנו בקרוב ממש.

יום ששי ט שבט ה'תש"ג

שיעורים. חומש: בא, ששי עם פירש"י.
תהלים: מט"ד.

תניא: הנח התבטח . . . ומובן.

בשמיים אאמור"ר הש"ס בפעם השלישית אמר מאמר דא"ת, ותוכנו מהו הדרן.
בשנת האכילות אחרי אמו סיים אאמור"ר ש"ס משנה לסוף י"א חרש, וליום היא"צ — כל הש"ס.

שבת י שבט ה'תש"ג

שיעורים. חומש: בא, שביעי עם פירש"י.
תהלים: נה"ט.

תניא: פרק יט, ולתוספות . . . בלב כלל.

תו"א ד"ה למען תהי' סוף סעיף המתחיל אמנם, "לא ישבות יומם מלראות" צ"ל "לא ישבות יומם ולילה מלרצות".

אמי זקנתי (הרבנית מרת רבקה נ"ע) בהיותה כבת שמונה עשרה שנה — בשנת תרי"א — הלחה, וציוה הרומא אשר תאכל חיכך בקומה משנתה, אמנם היא לא חפצה למעום קורם התפלה, והיתה מתפללת בהשכמה, ואחר התפלה היתה אוכלת פת שחרית. כשנודע הדבר להותנה אדמור"ר הצ"צ, אמר לה: א איד דארץ זיון נעזוגר און א בעל כת, אויף מצות שמיים וחי בהם, איז דער מייסד וחי בהם, מען דארף אריינבריינגען א חיות אין מצות, בכדי אז מען זאל קעגן אריינבריינגען א חיות אין מצות, מוז מען זיין א בעל כת און זיין בשמחה, וסיים: דו דארפסט ניט זיין קיין ניקטערע, בעסער עסען צוליב דאוונען ווי דאוונען צוליב עסען, ובירכה באריכות ימים, — (נולדה בשנת תקצ"ג ונפטרה י שבט תרע"ד). — מאמר זה אמר אאמור"ר לאחר על יחידות, והוסיף: און מען דארף עס טאן בשמחה.

יום ראשון יא שבט ה'תש"ג

שיעורים. חומש: בשלח, פרשה ראשונה עם פירש"י.
תהלים: ס"סה.

תניא: פרק כ. והנה . . . יכו' וכאפס ממש.
דער סדר פון סאג הויבט זיך אן מיט מודה אני, און
דאס זאגט מען פאר נענעל וואסער אפילו בידים
ממאות, ווארום כל הטומאות שבעולם זיינען ניט ממא
דעם מודה אני פון א אידען. ער קען זיין א חסר
בוה או בזה, אבער דער מודה אני בלייבט נאנץ.

יום שני יב שבט ה'תש"ג

שיעורים. חומש: בשלח, שני עם פירש"י.
תהלים: ס"סח.

תניא: כי התהוות . . . יכו' ודקות יותר,
השכל וההתפעלות שני עולמות הם: עולם קר ומיושב,
ועולם רוח וסכנה. וזאת היא עבודת האדם לחברם
להיות לאחרים. ואז הבהלה נהפכת לשאיפה, והשכל —
למורה דרך בחיים של עבודה ופועל.

יום שלישי יג שבט ה'תש"ג

שיעורים. חומש: בשלח, שלישי עם פירש"י.
תלים: ס"סא.

תניא: אבל עשר . . . עניני העולם.
יא"צ — ביום המיתה אפילו בשנה ראשונה, ואפילו
כשיום הקבורה רחוק מיום המיתה.
מענה הצ"צ לאזמור"ר בהיותו כבו שבע: החסד
ויתרון המעלה אשר האלקים עשה את האדם ישר
להיות הולך בקומה זקופה הוא, דהנם שהולך על הארץ,
מכל מקום הוא רואה את השמים, לא כן בהולך על
ארבע דאינו רואה אלא את הארץ.

יום רביעי יד שבט ה'תש"ג

שיעורים. חומש: בשלח, רביעי עם פירש"י.
תהלים: ע"עו.

תניא: פרק כא. והנה . . . יכו' נבואתם.
במנחה א"א תחנון.

כא כ"ק אבותינו רבותינו הקדושים, איז, לבר דער
ענין פון התעוררות רחמים אויף די מקושרים, נעווען
א עבודה פון דערמאנען בינו לבין עצמו די מקושרים,
און אריינמראכטען בענין אהבתם והתקשרותם כמים
הסנים, וואס דאס איז מעורר די כחות פנימים פון
דעם וואס מ'טראכט וועגען עס, ווי מיר זעהען
במוחש, אז מ'קוקט שטארק אויף איינעם מוז ער אקוק
סא, ווייל די הבטה פנימית איז מעורר דעם עצם
הנפש, און אזוי איז אויך אין דעם כח המחשבה.

ה'תשי"ג

טו שבט

יום חמישי

א"א תחנון.

שיעורים. חומש: בשלח, חמישי עם פירש"י.

תהלים: עזרת.

תניא: והרי . . . כ"ז במציאות.

כשנשאו להרפים חלק שני של ה"תורה אור" — כבר נודע להחסידים, אשר ישנם הנהגות וביאורים מהצ"צ על המאמרים. ויסצירו בהצ"צ אשר ידפיסם עם המאמרים, ויסאו הצ"צ. ויחלום חלום אשר זכנו ארמוה"ז בא לבקרו ומבקשו להרפים, מ"מ העלים הדבר, עד אשר גם שלשה מבניו חלמו החלום הזה ויספרו לאביהם, ואז הסכים להרפים גם הגהותיו וביאוריו לחלק השני, ויקראו לו בשם "לקוטי תורה".

ה'תשי"ג

טז שבט

יום ששי

שיעורים. חומש: בשלח, ששי עם פירש"י.

תהלים: עמ"כ.

תניא: וכל הצמצומים . . . חשיב מס'.

אאמו"ר אמר: צווישען קעלט און כפירה אין גאט א דינע מחיצה. עם שטעהט כי ה' אלוקי אש אוכלת הוא, אלקות אין פלאם מייער, לערנען און דאוונען בעדארף מען מיט התלהבות הלכ, אז כל עצמותי תאמרנה די דברי ה' אין תורה ותפלה.

ה'תשי"ג

יז שבט, שבת שירה

שבת

עומדיו בעת קריאת השירה.

הפטורה: ודבורה אשה נביאה.

שיעורים: בשלח, שביעי עם פירש"י.

תהלים: פנ"ז.

תניא: פרק כב. רק . . . תמיד.

עם איו א מנהג צו עסען שווארצע קאשען.
שבת בשלח שנת תרכ"א אמר הצ"צ המאמר ראו כי ה' הנדפס בלשון"ת. וסיפר אח"כ לבניו אאמו"ר: שבת בשלח שנת תקס"ה אמר אאמו"ר זה המאמר. אח"כ קרא אותי וסיפר לי, אשר בשנת תקכ"ט בחיותו במעורייטש, קרא אותו הה"מ לחדרו וא"ל: שבת בשלח שנת תקס"ז אמר הכעש"ט מאמר ע"פ וישב הים למנות בוקר לאיתנו, לתנאו במארו"ל. בשנת תקכ"א (שנה אחרי הסתלקות חבעש"ט) הי' אצלי — המשיך דבריו הה"מ — רבי (הבעש"ט) ואמר המאמר והוסיף ביאור בענין עושין רצונו — ולא דברו — של מקום. והיום הי' אצלי מורי לחזור המאמר. ואמר הה"מ המאמר לפני ארמוה"ו, והוסיף ביאור בענין ננאי נהרא שוהו בענין קריעת ים סוף.
וסיים הצ"צ: היום היו אצלי הבעש"ט הה"מ ואאמו"ר, וכל אחד אמר לי המאמר בסגנונו. — כעבור איוה שעות קרא הצ"צ את אאמו"ר עוד הפעם ואמר לפניו ביאור על המאמר.

יום ראשון יח שבט ה'תשי"ג

שיעורים. יתרו, פרשה ראשונה עם פירש"י.
תהלים: פח"ט.
תניא: פרק כג. ועם . . . יחד בעולמות.
הצ"צ ספר לבנו אאמו"ר, אשר הדרוש ומראהם
ומעשיהם — תורה אור פ' יתרו — הוא דרוש הראשון
שאמר הרב המגיד ממעזריטש בשעת קבלו את
הנשיאות — חג השבועות תשכ"א, — כפי אשר שמעו
רבינו הזקן מפי הרמ"ם מהאראדאק — בעל שדי
הארץ — שהי' באותו מעמד, רק שרבינו ביאר הדרוש
ע"פ סגנונו.

יום שני יט שבט ה'תשי"ג

שיעורים. חומש: יתרו, שני עם פירש"י.
תהלים: צ"ו.
תניא: ולכו נקרא' . . . 58' כנוף לנשמה.
מצות עשה הראשונה, וכל' הרמב"ם, "לירע שיש שם
מצוי ראשון ממציא כל נמצא כו' ויריעת דבר זה
מ"ע וכמ"ש אנכי ה'א", היא מצות המוח והשכל,
והיינו דהנם לכל אחד ואחד מישראל הוא מאמין בה'
באמונה פשוטה ולבבו תמים עם ה', חובת המוח
והשכל להביא אמונה זו בידעה והשנה, וזהו "לירע
שיש שם מצוי ראשון", ער זאל דאס וויסען בהשנה
והכנת דוקא, וכמ"ש דע את אלקי אביר ועבדהו כל
שלם, וכתוב וירעת היום גו'.

יום שלישי כ שבט ה'תשי"ג

שיעורים. יתרו, שלישי עם פירש"י.
תהלים: צ"ג.
תניא: וכו' הלבוש . . . 58' ימיהם.
אאמו"ר כותב באחד מסכתיו: על פי הנהגות אשר'
נמילת ידים למעודה ג' פעמים רצופות, כו' הי' עושה
אאמו"ר — (מהר"ש נ"ע) — ומניח משפחה הג' מעט
מים בכף יד השמאלית ובוה משפשו שתי ידיו.

יום רביעי כא שבט ה'תשי"ג

שיעורים. חומש: יתרו, רביעי עם פירש"י.
תהלים: קדקה.
תניא: אך הסחשבה . . . יכ"ט כמקוריו.
חובת נשי ובנות החסידים יחיו לעמוד בשורה ראשונה
בכל מפעל של חזקת הדת והיהדות בכלל, ובפרט בענין
טהרת המשמחה, ועליהם לארגן חברת בנות החסידים
לחזק כל דרכי החסידים בעניני הרכה והינוך כמו
שהי' בכתי החסידים מאז ומקדם.

יום חמישי כב שבט ה'תשי"ג
 שיעורים. יתרו, חמישי עם פירש"י.
 תהלים: קריק
 תניא: ומאחר שרצון . . . בלא"ה.

עם זיינען דא צווייערליי חוקים: (א) א געזעץ וועל
 כער שאפט לעבען (ב) א געזעץ וועלכער ווערט בא
 שאפט פון לעבען. מענשליכע געזעצען זיינען גע
 שאפט פון לעבען, דערפאר זיינען זיי אין יעדע
 לאנד סארשידען, לויט די תנאים פון לאנד. תורת ה'
 אין דער גיטליכער געזעץ וועלכער שאפט א לעבען.
 תורת ה' אין תורת אמת, די תורה אין אלע ער
 טער און אין אלע צייטען גלייך, תורה אין נצחית.

יום ששי כג שבט ה'תשי"ג

שיעורים. חומש: יתרו, ששי עם פירש"י.

תהלים: קח"ב.
 תניא: וסוף יוכל . . . כמ"ש לקמן.

אמאל ארויסגיינדיג פון זיין חדר, האט דער אלטער
 רבי אנגעטראפן, ווי די רביצין זאגט צו עטליכע
 פרויען: "מיינער זאגט".

האט דער רבי געזאגט: מיט איין מצוה בין אין
 דיינער, מיט מצות וויסיל איז מען דעם אויבער
 שטענ'ס. און אין געפאלען אויף דער פריסטעלעך און
 האט זיך פארדריקט. אויפגאפנדיג זיך פון דבקות,
 האט ער געזאגט: צאינה וראינה — אויף ארויס
 גיין פון זיך און זעהן אלקות, ווערט דאס פון —
 בנות ציון, מלכות מעוררת ז"א, לעתיד לבוא וועט
 זיין אשת חיל עמרת בעלה.

שבת כד שבט ה'תשי"ג

בשעת קריאת עשה"ר עומדים ופניהם אל הס"ת.
 הפטורה: בשנת . . . מצבתה.

מברכים ר"ח אדר ראשון. אמירת כל התהלים בהשכמה.
 יום התוערות.

שיעורים. חומש: יתרו, שביעי עם פירש"י.
 תהלים: קינ"ה.

תניא: פרק כד. וזה . . . כנודע.

וירא העם וינעו, אן זיי האבען דערזעהן גיטליכקייט
 אין שוין וינעו, עס איז געווארען א תנועת חיים.

אלו ירעתם — אמר אדמו"ר הצ"צ — כחם של מסוקי
 תהלים ופעולתם בשמי רום, הייתם אומרים אותם בכל
 עת. תדעו שסומורי תהלים שוברים כל המחיצות,
 ועולים בעילוי אחר עילוי בלי שום הפרעה, ומשתטחים
 לפני ארון עולמים ופעולתם בחסד וברחמים.

יום ראשון כה שבט ה'תש"ג

שיעורים. חומש: משפטים, פרשה ראשנה עם פירש"י.
תהלים: קיט, אשרי . . . מצותך מאד.
תניא: פרק כה. וזהו . . . ע"א אח"כ.
לערנען בכל יום א פרשה חומש מיט פירש"י (זונטאג
בין שני, מאנטאג בין שלישי וכו'), אמירת תהלים
בכל יום, גומל זיין דעם תהלים שבת מברכים —
דאס דארף מען אפהיטען, דאס איז גונע איהם, זיינע
קינדער און קינדס קינדער.

יום שני כו שבט ה'תש"ג

שיעורים. חומש: משפטים, שני עם פירש"י.
תהלים: קיט, מה . . . לא שכחתי.
תניא: ואף שהאומר . . . עליו כנודע.
אהבה איז דער רוח החיים אין עבודת החסידות, דער
חוט המקשר חסידים איינעם מיט דעם אנדערען, און
דער חוט המקשר רבי מיט חסידים און חסידים מיט
רבי'ן. עס איז הן בדרך אור ישר הן בדרך אור חוזר,
האט קיינע מחיצות ניט, און עס איז העכער פון דער
הגבלה פון מקום וזמן.

יום שלישי כז שבט ה'תש"ג

שיעורים. חומש: משפטים, שלישי עם פירש"י.
תהלים: קכ"ד, קב"ל.
תניא: וזהו בבחי' . . . עבודת הצדקה.
אאמו"ר כותב באחד ממאמריו: חסידים הקורמים
עשו הסכם בנפשם שכל דבר המותר, אך שיש לו איזה
רצון וחמדת הלב לזה לא יעשנו, ועל ידי זה נעשה
שכירת התאוה.

יום רביעי כח שבט ה'תש"ג

שיעורים. חומש: משפטים, רביעי עם פירש"י.
תהלים: קל"ה, קל"ה.
תניא: וכיוצא . . . לב"ח כנ"ל.
אחת מתורות הבעש"ט:

כי תראה חסור — כאשר תסתכל בעיון טוב בהחומר
שלך שהוא הנוף, תראה — שונאך — שהוא שונא את
הנשמה המתגעגעת לאלקות ורוחניות, ועוד תראה
שהוא — רובץ תחת משאו — שנתן הסבה להנוף
שיזדכך ע"י חוס"צ והנוף מתעצל בקיומם, ואולי
יעלה בלבבך — וחדרת מעוזב לו — שיוכל לקיים
שליחותו, כי אם תתחיל בסיגופים לשכור את
החומרות, הנה לא בוז הדרך ישכנו אור התורה, כי
אם — עוזב תעוזב עמו — לברך את הנוף ולזכנו
ולא לשכנו בסיגופים.

יום חמישי

כט שבט

ה'תשי"ג

שיעורים. חומש: משפטים, חמישי עם פירש"י.
תהלים: קמ"קמ.

תניא: ויחור . . . ילבי כמ"ש במ"א.

דער אלטער רבי האט אמאל געזאגט: פירש"י אויף
חומש איז יינה של תורה, מותח הלב ומגלה אהבה
ויראה עצמיות, פירש"י אויף גמרא איז מותח המוח
ומגלה שכל עצמי.

יום ששי

ל שבט, ר"ח

ה'תשי"ג

שיעורים. חומש: משפטים, ששי עם פירש"י.
תהלים: קמ"הקנ.

תניא: ובזה . . . שעה כנ"ל.

כמה וכמה חסידים חשבו יום בואם לליובאוויטש
ליום הולדת שלהם. מורי הרשב"ץ בא בפעם הראשונה
לליובאוויטש אור ליום ששי פ' משפטים שנת תר"ח.
ובכל שנה ושנה הי' ער כל אותו הלילה, ומכוון לחגיה
תפילין בה בשעה אשר נכנס להצ"צ בפעם הראשונה.

שבת

א אדר א, שר"ח

ה'תשי"ג

שיעורים. חומש: משפטים, שביעי עם פירש"י.
תהלים: א"ט.

תניא: פרק כו. ברם . . . העצם כנ"ל.

תו"א ד"ה לא תחי' משכלה סעיף המתחיל והנה אחר:
„במסירת נפש בפ"ע", פ' הר"ת הוא „במנימית
עצמותו”.

כתיב: יצא אדם לפעלו ולעבודתו ערי ערב. הנח
כל נשמה בירידתה למטה, יש לה מלאכות כלליות
ופרטיות. וזו יצא אדם לפעלו, רציאת הנשמה.
מעמידה בשמי רום באוצר הנשמות, וירידתה מדרגה
לדרגה עד בואה להתלבש בגוף ונה"ט והבהסית, הוא
בשכיל אדם לפעלו במלאכות הכלליות להנכיר הצורה
על החומר, להאיר את העולם באור תורה וגר מצוה.
ולעבודתו שהיא מלאכה הפרטית, דכל נשמה יש לה
עבודה פרטית כמחין ובמדות כפי מבעה וענינה . . .
ערי ערב בעוד יש זמן לעשות כמ"ש היום לעשותם.
ובעומס הענין ביאור הכתוב . . . דקאי על כללות ענין
העלי' שנעשה ע"י ירידת הנשמה למטה ריצא אדם,
דבעלות הנשמה מהיותה למטה מלוכשת בגוף, לפעלו
היא עוסקת בעוה"ב באופן התעסקותה בעוה"ז, ואם הי'
קובע עתים לתורה, גם שם סכניסים אותו באהלי תורה.
ולעבודתו, אם עסק בעבודתו כראוי אז הנה עליתו ערי
ערב שעולה בעילוי אחר עילוי עד הנועם והעריבות
דעצמות א"ס ב"ה.

ה'תש"ג

ב אדר א

יום ראשון

שיעורים. חומש: תרומה, פרשה ראשונה עם פירש"י.
תהלים: י"ו.

תניא: פירק כו. ואם . . . ילד עשה ממש.
רבינו הגדול — הזקן — סידר לפני אנ"ש העבודה
בסוף ולחפש את האמת, לבקר כל תנועה, שתהי' רק
כפי האמת ובאה ע"י עבודה.

ועבודה זו אינה כמו שטועים בזה טעות גמור לחשוב
שצריך למרס הרים ולשבר סלעים, איבערקערצן די
וועלט. האמת הנמור הוא, אשר כל עבודה ופועל,
איזה שיהי', בכוונה אמיתית די ומספיק: א ברכה
בכוונה, דעם ווארט אין ראווונען כרבעי בהכנת הלב
וביריעה לפני מי אתה עומד, א מסוס חושש ביריעה
שהוא דבר ה', א מסוס תהלים, ומרה טובה למרס
לבו של חברו באהבה ותכה.

אמת הדבר, אשר בכדי להניע לזה צריכים יגיעת רבה
ועצומה, פשוט לערנען א רכוי און פארשטיין — כל
אחד למי שרכו — ואז ה' בעזרו שיהי' כפי האמת.

ה'תש"ג

ג אדר א

יום שני

שיעורים. חומש: תרומה, שני עם פירש"י.

תהלים: יחכב.

תניא: ואדרבא . . . ילד ידים בנ"ל.
רבינו הזקן אמר: מצות אהבת ישראל הוא לילד
עם ישראל אשר מעולם לא ראה אותו, ויכל שבו
לחבר עדת ישראל אשר במקום מנורו, שהוא בו או
בת ערתו.

ה'תש"ג

ד אדר א

יום שלישי

שיעורים. חומש: תרומה, שלישי עם פירש"י.

תהלים: בנ"כח.

תניא: ובכל דהי' . . . ילד צדיקים.
ראשית ההכנה להתעסקות בשכלים עיוניים, ובשכל
אלפי בפרט, הוא א) יגיעת בשר להסיר הטוב מעם
מעניני עולם ב) יגיעת נפש לעורר הטוב מעם
במושכלות בכלל, ובעניני אלקות בפרט.

ה'תש"ג

ה אדר א

יום רביעי

שיעורים. חומש: תרומה, רביעי עם פירש"י.

תהלים: כס"ד.

תניא: ושני . . . ילד דסב"ה לעולם.
כלי שום על מסק ומסק ספיא, הנה בכל מקום סדר
כה רגלינו, הכל הוא לזכות ולטהר את הארץ באותיות
התורה והתפלה, ואנחנו כל ישראל שלוחי רוחמנא
אנו, איש איש כאשר נירה עליו השנחה העליונה, אין
חפשי מעבודת הקדש, אשר הועמסה על שכמנו.

יום חמישי ו אדר א ה'תש"ג

שיעורים. חומש: תרומה, חמישי עם פירש"י.

תהלים: להלל.

תניא: ולא עוד . . . 88' לעילא הרבה.

משיחות אאמ"ר: עם איז א מעלה נפלאה, וואס דער אויבערשטער ב"ה איז מוכה און מען קריגט א חוש מיט א נעשטאק א אידען א טובה מאן, ביז אז יענער ווערט בא אים מיינער ווי ער בא זיך, ווארום אויף זיך קען ער נעמינען כמה מעמים פאר וואס עס קומט איהם זאל, ח"ו, זיין ניט גוט, אבער אויף דעם א"י דערען איז דאס ניט שייך כלל.

יום ששי ז אדר א ה'תש"ג

שיעורים. חומש: תרומה, ששי עם פירש"י.

תהלים: לט"ג.

תניא: ומקדושה זו . . . מעט מעט.

כל איש בישראל עליו לדעת, כי הוא שליח ארון כל, למען הכיז לפועל — בכל מקום שהוא — רצונו ית' וכוונתו בבריאת העולם, שהם להאיר את העולם באור תורה ועבודה, והוא ע"י קיום מצות מעשיות והשרשת מדות טובות.

שבת ח אדר א ה'תש"ג

שיעורים. חומש: תרומה, שביעי עם פירש"י.

תהלים: סד"ח.

תניא: פרק כח. ואפילו . . . סמש עמו.

דער אלטער רבי האט אמאל אריינגערופען א יונגער מאן פון דעם סגיד'ס תלמידים, און האט איהם געזאגט — מיט א ניגון, כדרכו — : „איד האב א מצוה פון ולמדתם אותם את בניכם, דו האסט א מצוה פון זו ומסרגם בני ביתו, לאסיר זיך בייטען: איד וועל דיר נעבען דו זאלסט קענען מקיים זיין דיין מצוה, און דו לערען מיט מיין זון — דאס איז געווען דער מיטעלער רבי — . און האט איהם סבאר געווען סדר הלימוד: דאס ערשטע לערענט מען אותיות א. ב. . . וואס איז אז אלף — א פינטעלע פון אויבען, א פינטעלע פון אונטען, א קו באמצע — דאס איז אז אלף. א קינד מוז וויסען, אז דער אלף פון תורה איז דער יוד פון אויבען דער יוד פון אונטען מיט דעם קו פון אמונה וואס באהעפט זיין נאך א נוסחא איז דא: „א יוד למעלה דאס איז די נשמה, א איד למטה דאס איז דער גוף און א קו של יראת שמים באמצע“.

יום ראשון ס אדר א ה'תש"ג

שיעורים. חומש: תצוה, פרשת ראשונה עם פירש"י.
תהלים: מסינר.
תניא: פרק כס. אדר . . . ילד ונסותו.

אז מען געהט אין גאס און מען טראכט משניות תניא, און מ'ניצט אין קראם (סטאר) מיט א חומש, א תהלים, אין איצט אין דאס מיינערער, ווי אין דער צייט, ווען אין גאס (סטריט) אין געווען ליכטיג באור תורה. מ'טאר נישט געהן אין גאס אליינא, מען דארף האבען תורה, מיט וואס צו געהן אין גאס.

יום שני י אדר א ה'תש"ג

שיעורים. חומש: תצוה, שני עם פירש"י.
תהלים: נחניט.
תניא: והסיבה . . . ילד בשר אדם.

בברכת המזון קודם מיט אחרונים אומרים על נהרות בבל, למנצח בנגינות, אברכה, זה חלק.
ביום שא"א בו תחנון: שח"ס בשוב, לבני קרה, אברכה, זה חלק.
אחר מיט אחרונים וידבר אלי.

יום שלישי יא אדר א ה'תש"ג

שיעורים. חומש: תצוה, שלישי עם פירש"י.
תהלים: סיסת.
תניא: וכמאמר הלל . . . ילד הארץ עצמו.

ידוע ומסובל בענין הכוונות שכתפלה, אשר אלן שאין דעתם יפה לכוון, מפני העדר היריעה או מפני שאין בכחם לזכור כוונות הפרטיות בעת התפלה, מספיק שיכוונו כוונה כללית: לתיות תפלתו נשמעת לפניו ית' עם כל הכוונות הטבוארות בספרי קבלה.

יום רביעי יב אדר א ה'תש"ג

שיעורים. חומש: תצוה, רביעי עם פירש"י.
תהלים: סורסה.
תניא: וא"כ הוא . . . 72 ספ"ג.

בתיב סתו ארם ירחיב לו ולפני גדולים ינחנו. יש לך אנשים שהם גדולי השם בהכחם או בעשרם, אבל סתו ארם, כשהארם נותן את הארם שלו באיזה התעסקות בחחוקת תורת, הנה לא זו בלבד כי ירחיב לו, אלא עוד ואת כי לפני גדולים ינחנו.

יום חמישי יג אדר א התשי"ז

שיעורים. חומש: תצוה, חמישי עם פירש"י.
תהלים: סט"א.
תניא: ובפרט . . . ג' נגדי תמיד.

במנחה א"א תחנון.
אאמו"ר אמר: בא מיר אין ברור, או א חסידו שער
איר זיצט אין בית המדרש, און לערענט אדער חזר
א חסידות ברבים, איז א שמחה בא די זיידעס, און
זייער שמחה איז מספיק פאר איהם, קינדער און
קינד'ס קינדער רוב טוב בגשמיות וברוחניות.

יום ששי יד אדר א, פורים קטן התשי"ז

א"א תחנון.

שיעורים. חומש: תצוה, ששי עם פירש"י.
תהלים: עב"ע.
תניא: וגם מי . . . ילוי ומעשה.

אאמו"ר סיפר לאאמו"ר: די מאמרים וואס זיינען
געדרוקט אין לקוטי תורה, האט דער מאמע (הצ"צ)
אויסגעקליבען פון צוויי טויוענט מאמרים.

שבת טו אדר א, שו"פ קטן התשי"ז

א"א אב הרחמים וצדקתך.
שיעורים. חומש: תצוה, שביעי עם פירש"י.
תהלים: עז"ע.
תניא: עוד ישים . . . כמ"ש בזה"ק.

רושמים על הלחם קודם ברכת המוציא, אבל נוהרים
שלא לחתור.

גם בקדוש על הפת אומרין סברי מרגו.

אויף לעתיד לבוא שמעהט: אבן סקיר תועק וכפס
מעץ יעגנה. איצמער שווייגט דער דומם, ס'טרעט
אויף איהם און ער שווייגט. אבער עס וועט קומען
א צייט אין דעם גילוי פון לעתיד, וואס דער דומם
וועט אנהויבען ריידען, דערציילען, און ער וועט
מאנען, אויב מען האט גייענדיג נישט געטראכט אדער
גערעדט דברי תורה, פאר וואס האט מען אויף איהם
געטראכט.

די ערד וואס מען טרעט אויף איהר, ווארט טויוענט
סער יאהרען, פון ששת ימי בראשית, און עס טרעטען
אויף איהר דערווייל כמה ברואים בעלי חיים כו', ביז
עס וועט דארט טרעטען א איד, צוויי אידען, און
וועלען ריידען א דבר תורה. ובאם לאו — זאגט זי:
דו ביזט דאך אויך ווי א בהמה.

יום ראשון טז אדר א ה'תש"ג

שיעורים. חומש: כי תשא, מ' ראשונה עם פירש"י.
תהלים: עט פכ.
תניא: פרק ל' עור . . . 76 כמ"ש במ"א.

רבינו הוזק אמר: בתרומת המשכן היו זהב וכסף ונחושת. ולא הי' דבר הסבירק וזלת מראות הצובאות שמהן נעשו הכיור וכנו. הכיור וכנו הם הבאים באחרונה בכל כלי המשכן, ותשמישו הוא בראש כל עבודת המשכן, כי נעוץ תחלתו בסופו.

יום שני יז אדר א ה'תש"ג

שיעורים. חומש: כי תשא, שני עם פירש"י.
תהלים: פנ"ט.
תניא: והנה באמת . . . 76 בתולדתו.

א סך יאהרעו נאך פאר פעטערבורג (המאסר שם בשנת תקנ"ט), איז דער אלטער רבי אסא ארויס צום עולם און האט געזאגט: אין נז ערו דערהערם מען די סיעדקייט פון עולם הזה. לא מיבעי מלאכי השרת, אפילו נאצלים הראשונים וואלטען אלץ אוועק געגעבען פאר א אמו יהא שמי' רבא פון א אירעו, אז ער זאגט בכל כחו כפירושו בכל כוונתו, היינו אז ער איז אינגאנצען אין דעם.

דאס איז געווען דער גאנצער מאסר, און ער האט געמעלט אזא התלהבות והתלהטות בא די הערער, אז א גאנץ יאהר האט מען געזאגט איש"ר מיט א ברעו.

יום שלישי יח אדר א ה'תש"ג

שיעורים. חומש: כי תשא, שלישי עם פירש"י.
תהלים: סח"ט.
תניא: והנה באמת . . . 76 באריכות.

בברכה מעין שלש אם שתה יין ואכל פירות מן המינים, תותם: ועל פרי הגפן ועל הפירות, בא"י על פרי הגפן והפירות (ולא "ועל" הפירות).

יום רביעי יט אדר א ה'תש"ג

שיעורים. חומש: כי תשא, רביעי עם פירש"י.
תהלים: צצו.
תניא: וכל שלא . . . יל"ט הצדקה וכח"ג.

החסידים, אפילו הבינונים, היו בקיאים בתנ"ך, ומנהג מסודר הי' אצלם, אשר אחר לימוד שיעור משניות שאחרי תפלת שחרית, בשעת קפילת הסו"ת היו אומרים שיעור תנ"ך, באופן אשר במשך שלשה חדשים היו גומרים את התנ"ך.

יום חמישי כ אדר א ה'תשי"ג

שיעורים. חומש: כי תשא, חמישי עם פירש"י.

תהלים: צוֹקֵן.

תניא: ואפילו בבחי' . . . ילמי' ושנה כו'.

ניט עבודה איז אז עבודה זאל ויין באמת, נאר אמת אליין איז אז עבודה, אז די נענעל זיינען אמת. וואס ווערסטו נתפעל? מרת האמת ראה (סנהדרין קיא. א) ונפל על פניו.

יום ששי כא אדר א ה'תשי"ג

שיעורים. חומש: כי תשא, ששי עם פירש"י.

תהלים: קדקה.

תניא: אבל באמת . . . בשגנות.

שם חסיד הוא שם קדום הנמצא בדרו"ל גם על ארם הראשון (עירובין יח ב), והוא תואר השלימות וההשלמה אם בשכל או במדות או בשניהם יחדיו. אמנם בתורת חסידות חב"ד תואר חסיד הוא, מי שמכיר מהותו העצמי ומעמרו בדיעת התורה ולימודה ומצבו בקיום המצות. יודע הוא מה שחסר לו ונותן לב ודואג למלאות את החסר, ומרבה במשמעת בדרך קבלת עול.

שבת כב אדר א ה'תשי"ג

הפטורה: וישלח אחאב.

שיעורים. חומש: כי תשא, שביעי עם פירש"י.

תהלים: קוקו.

תניא: פרק לא. והנה . . . משמחי לב.

אאמו"ר כותב באחד ממאמריו: הא דסעודה שלישית היום לא נז', היינו שא"צ פת, אבל צריך לטעום איזה דבר, וא"ר יומי יהא חלקי מאוכלי ג' סעודות.

תורת רבינו הזקן בתחלת בואו לליאזנא: לעולם יהא אדם זהיר בתפלת המנחה. יתרון תפלת המנחה על התפלות דשחרית וערבית הוא בזה, שהיא באמצע היום, בשעה שבני אדם עסוקים וטרודים בעניניהם, ומפסיקים לתפלת המנחה. וזהו: לעולם, עבודת האדם בעולם היא, שיהא אדם, שכל הסאיר ופועל במידות, זהיר יאיר, היינו התגברות הצורה על החומר, וזה ניכר בענין תפלת המנחה.

יום ראשון	כג אדר א	ה'תשי"ג
שיעורים. חומש: ויקהל, פרשה ראשונה עם פירש"י. תהלים: קח"קב. תניא: פרק לב. והנה . . . "מא" ועד קטו. הרבנים ובעלי תורה נקראים עיני העדה וראשי אלפי ישראל, וכשתראש הוא בריא אזי גם הגוף בריא.		

יום שני	כד אדר א	ה'תשי"ג
שיעורים. חומש: ויקהל, שני עם פירש"י. תהלים: קיג"קית. תניא: כי מאחר . . . "מא" לבדה. אדמו"ר האמצעי ענה לר"ה פארימסער על שאלתו, אם יחזור חסידות גם בעיירות שאנשיהם אין להם מושג בחסידות: דברי חסידות הערם די נשמה. וכתוב ונזלים מן לבנון, לבנון ל"ב נו"ן, חכמה ובינה שבנשמה. און אז די נשמה הערם, אין נזול ונוסף אין דער הארת הנשמה וואס אין מחי' דעם גוף, און עם ווערט א חזק אין דעם ועשה טוב פון רמ"ח מ"ע און אין דעם סוד מרע פון שס"ה מל"ת.		

יום שלישי	כה אדר א	ה'תשי"ג
שיעורים. חומש: ויקהל, שלישי עם פירש"י. תהלים: קיט, אשרי . . . מצותך מאד. תניא: וז"ש הלל . . . "מא" באריכות. הושיענו אחר שיר של יום אומרים הן בחול הן בשבת, יו"ט, ר"ה ויהכ"פ.		

יום רביעי	כו אדר א	ה'תשי"ג
שיעורים. חומש: ויקהל, רביעי. תהלים: קיט, קה . . . לא שכחתי. תניא: ומ"ש כנמרא . . . 82' חרדים. בשלשה כלי שרת — אהבת ה', אהבת התורה, אהבת ישראל — צריכים צעירים בני תורה לגשת לעבוד בכרם ה' צבאות, לקרב לב אחיהם לקיום מצות מעשיות וקביעות עתים לתורה — מבלי התחשב עם מחלת המפלגות. והאמת הנסתר הוא, אשר לב ישראל הוא מעין מקור מים חיים, וברית כרותה לעבודה ותעמולה שאינו חוזרות ריקם.		

יום חמישי כז אדר א ה'תש"ג

שיעורים. חומש: ויקהל, חמישי עם פירש"י.

תהלים: קכ"ד.

תניא: אבל מי . . . 82' אהבת רעים.

אמור"ר אמר: אמת אין דער דרך המיצוע, א נטי' לימין אויף מחסיר ויין אויף זיך און געפינען אין זיך חסרונות, אדער עניני עבירות, וואס ניס ווי דער אמת אין, אדער א נטי' לשמאל, מקיל זיין זיך, מכסה זיין אייגענע חסרונות, אדער מקיל ויין אין עניני עבודה מצד אהבת עצמו, זיינען ביידע פאלשע דרכים.

יום ששי כח אדר א ה'תש"ג

שיעורים. חומש: ויקהל, ששי.

תהלים: קל"ה קלט.

תניא: וגם המקורבים . . . דשבת.

בקריאת שמע שעל המטה: רבוש"ע הריני מוחל וכו' למנצח נו' בכוא — א"א כשויו"ט, אבל צ"ל בשאר ימים שא"א בהם תחנון. בסיום הנ' פרשיות אומרים תיבת "אמת". יעלו חסידים — מעם אחת, הנה מסתו — ג"פ, יכרך — ג"פ. בתקון חצות א"א למנצח נו' בכוא ימים שא"א בהם תחנון.

שבת כט אדר א, פרשת שקלים ה'תש"ג

הפטורה: ויכרות יהודע נו', ומוסיפים מסוק ראשון ואחרון של הפטורת מ"ח.

מברכים ר"ח אדר שני, אמירת כל התהלים כהשכמה יום התועדות.

שיעורים. חומש: ויקהל, שביעי עם פירש"י.

תהלים: קמ"ב.

תניא: פרק לנ. עוד . . . באמונה זו.

באמירת לחיים יש שתי נוסחאות: (א) לחיים טובים ולשלום, ומעם הברכה — להיות כי בשתי היין הזוכרת בפעם הראשונה בתורה היו תוצאות לא טובים — ויחל נח נו', ועץ הדעת נפו הי', ולכן מברכים שיין זה יהי' לחיים טובים.

(ב) הרב המגיד ממעזריטש הי' עונה לחיים ולברכה פעם בהתועדות שהי' נוכח רבינו הזקן, ענה רבינו הזקן: לחיים ולברכה. אחרי ההתועדות שוחחו החסידים בטעם נוסח זה, ששמעוהו אז פעם הראשונה. אחד החסידים אמר, אשר להיות כי נכנס יין יצא סוד, ובעבודה הוא התגלות המדות, לכן זקוקים לברכה. והנוסח הוא "לחיים ולברכה" — אותיות לברכה. הצ"צ אמר ע"ז: דאס קען זאגען א חסיד, וואס האט געדאוועגט און געטאן אין עבודה דרייסיג יאָהר.

יום ראשון ל אדר א, ר"ח ה'תש"ג

שיעורים. חומש: פקודי, פרשה ראשונה עם פירש"י.
תהלים: קמה'קנ.
תניא: פרק לז. והנה . . . ימנ' כמ"ש לקמן.

אאמו"ר אמר: א חסיד מאכט א סביבה. אויב ניט, דארף ער גוט א טאץ טאן בא זיך אין פעקל, וואס טוט זיך מיט איהם אליין. און דאס אליין וואס ער מאכט ניט קיין סביבה — דארף איהם צוברעכען ווי א קינעלע (קיסם). און ער דארף פרענען בא זיך אליין: וואס טו איך אויף דער וועלט?

יום שני א אדר שני, ר"ח ה'תש"ג

שיעורים. חומש: פקודי, שני עם פירש"י.
תהלים: א"ט.
תניא: ומשחרב . . . 86' ה' לו.
ביעלה ויבוא: זכרנו ה"א בו — בית דנושה —
ופקדנו בו — בית רפוי' —

יום שלישי ב אדר שני ה'תש"ג

שיעורים. חומש: פקודי, שלישי עם פירש"י.
תהלים: י"ז.
תניא: ואם ירחיב . . . 86' כמ"ש לקמן.
הכרכה צריכה לאיזה דבר שתאחו בו, וכמו המטר על שדה חרושה וזרועה, או היורה ומלקוש על תבואת השדה והכרם. אבל בשדה בור לא חרושה ולא זרועה, אין המטר יורה ומלקוש מביאים תועלת.

יום רביעי ג אדר שני ה'תש"ג

שיעורים. חומש: פקודי, רביעי עם פירש"י.
תהלים: יחכב.
תניא: והנה בכל . . . 86' מסטרא דא.

מענה הצ"צ לחסיד בקי בש"ס כו' ומשכיל גדול בחסידות: קבלת עול איז משנה דעם מהות. דורך קבלת עול פון א עבד פשוט, וואס בשעת ער שלאפט איז אויך ניכר דער עול העבדות זיינער, קען אפילו א למדן און א גאון אויך קומען צו דער מעלה און חשיבות פון א פראסט'תמימות'דיקען מסירת'נפש איד.

יום חמישי ד אדר שני ה'תשי"ג

שיעורים. חומש: מקודי, חמישי עם פירש"י.
תהלים: בנצח.

תניא: פרק לה. וחנה . . . יסר ועבודתה.

צו חסידות ביים מיסעלען רבי'ן, איז געווען זייער
שטיל, דאך פלעגט ער בשעת חסידות זאגען: שא.

דער טאטע האט עם ערקלערט, אז דאס איז געווען
אויף להשקים נביעת המוחין. און האט מיט דעם
מבאר געווען דעם מאמר הזהר סבא דעתותי סתים
רשקים ושכיר.

יום ששי ה אדר שני ה'תשי"ג

שיעורים. חומש: מקודי, ששי עם פירש"י.
תהלים: כט"ד.

תניא: והוא בחקדם . . . יסר בראשו עכ"ל.

לימוד הנגלה לימוד החסידות ועבודה בפועל, כולם
נאחד מוכרחים הטה. ולא זו בלכך ראינו שייך לומר
שהאחד ירחח או יורחה ממני חברו, אלא אדרבא הם
מסייעים זה לזה, וכמאמר ולא עם הארץ חסיד —
שצריך להיות לימוד הנגלה. איזהו חסיד המתחסר
עם קונו — שצריך להיות לימוד החסידות, ותכלית
הלימוד הלא הוא העבודה בפועל.

שבת ו אדר שני ה'תשי"ג

הפטורה: ותשלם כל המלאכה.
בברכות הפטורה אומרים תמיד: נאמן ורחמן אתה.

תשיע ותשסח. חומש: מקודי, שביעי עם פירש"י.
תהלים: לה"ח.

תניא: והנה ביאור . . . והמשכיל יבין.

מקובל אצל זקני אנ"ש: ספר התניא הוא לקוטי עצות
מה שענה רבינו הנדול לאנ"ש על יחידות בשנות
תק"מ"תק"ן. בקיצ תקנ"ב התחיל לסדר את ספר התניא
בצורתו כמו שהוא עתה לפנינו. תקנ"ג כבר היו
העתקות רבות ממנו, ובמשך הזמן נשתבשו, וגם
התחילו לזייפו. ומהאי טעמא נזדרז רבינו לסדרו
לדפוס. יש נ"א: עשרים שנה כתב רבינו את ספרו
התניא, ודייק בכל תיבה ותיבה. בשנת תקנ"ה כבר
הי' צרף וזקוק, ואז נתן רשות להעתיקו, וכשרבו
ההעתקות ונשתבשו מסרו לדפוס.

הצ"צ סיפר אשר, בר"ח הראשונה לחייו — שנת תק"ן
— אמר רבינו הנדול דרוש משביעין אותו תהי צדיק
כו', והוא הוא שלשת פרקים הראשונים של ספר
התניא.

יום ראשון ז אדר שני ה'תש"ג

שיעורים. חומש: ויקרא, פרשה ראשונה עם פירש"י.
תהלים: לט"מג.
תניא: פרק לו. והנה . . . יצא ואפסי עוד.

אז מען געהט אין נאם דארף מען טראכטען דברי תורה צי אין מחשבה צי דבור, דאס ווענדט זיך, צי מען מעג ע"ס דין ריידען דארטען דברי תורה. אבער אז ער געהט און איז נים פארנומען אין דברי תורה, זאגט איהם דער שטיין אויף וועמען ער טרעט: בולדא (נולם) וואס טרעסטו אויף מיר? מיט וואס ביזטו העכער פאר מיר?

יום שני ח אדר שני ה'תש"ג

שיעורים. חומש: ויקרא, שני עם פירש"י.
תהלים: מד"מח.
תניא: והנה תכלית . . . ימור במציאות.

אאמו"ר כותב באחד ממכתביו: טובה מעולה אחת מאלף אנחות. אלקינו חי ותורה ומצות נצחיים הן, עזוב את האנחה ושקוד בעבודה במועל ויחנך האלקים.

יום שלישי ט אדר שני ה'תש"ג

שיעורים. חומש: ויקרא, שלישי עם פירש"י.
תהלים: סט"ג.
תניא: ולזה נתן . . . ימור מהאר"י ז"ל.

בברכת בורא נמשות אומרים על כל מה שבראת — הכ"ף בחולם ולא בקמץ.
גודל החשוקה להתקשרות, יכול להשביע רק כאשר ילמוד מאמרי החסידות שאומר הרב וכותב, כי בראית פנים בלבד לא סגי.

יום רביעי י אדר שני ה'תש"ג

שיעורים. חומש: ויקרא, רביעי עם פירש"י.
תהלים: נה"נט.
תניא: וגם כבר . . . יצא מחייו ב'.

טרם הנסיעה ממקום מורו יסר א חסידישען פאר בריינגען, ויסקל ברכת המרידה מחבריו הטובים, וכאמר הירוע: חסידים זענענען זיך נים, ווייל מען פאהרט זיך קיינמאל נים פאנאנדער, וואו מ'איז — איז מען איין משפחה.

יום חמישי יא אדר שני ה'תש"ג

תענית אסתר מוקדם. סליחות, אבינו מלכנו. מחצית השקל.

שיעורים. חומש: ויקרא, חמישי עם פירש"י.
תהלים: ס"ח.

תניא: רק שאח"כ . . . ארצך וגו'.

חסידות כוללת שני ענינים עקרים: (א) הבנת כל הלכה בשרשה ומקורה העצמי ברוחניות, היינו בספירות ומדריגות בכל עולם ועולם לפי ענינו כמבואר בדא"ת. (ב) הבנת ענין כל הלכה בעבודה, היינו שהגם שהיא חכמה ושכל אלפי ודין התורה, מ"ס צריך למצוא בזה ענין בעבודה בהנהגת האדם בחיי עולם זה.

יום ששי יב אדר שני ה'תש"ג

שיעורים. חומש: ויקרא, ששי עם פירש"י.
תהלים: ס"ח.

תניא: פרק לז. והנה . . . בעבירה ח"ו.

דער אנהויב פון פרשות הקרבנות איז: אדם כי יקריב מכם קרבן לה'. עם האט דאך נעדארמט שטיין אדם מכם כי יקריב גו', ואנט דער אלטער רבי: אדם כי יקריב, בכדי אז א מענטש זאל ווערען נעהנטער צו השי"ת איז מכם קרבן לה', פון אייך אליין דארף זיין דער קרבן, מקריב זיין זיין אייגענע בהמה, דעם יצר הרע וואס ווערט אנגערופען נפש הכהמית.

שבת יג אדר שני, פרשת זכור ה'תש"ג

הפטורה: כה אמר ה'. אומרים אב הרחמים, א"א צדקתך.

שיעורים. חומש: ויקרא, שביעי עם פירש"י.
תהלים: סט"א.

תניא: ומעות . . . ימזי התפלה.

ויבוא עמלק וילחם עם ישראל ברפידים, שרפן יריהם מדברי תורה. אז מ'ווערט שוואך אין תורה, וואס דער לימוד התורה איז דאך על סנת לעשות ולקיים, קומט עמלק און קיהלט אפ דעם אידען, וילחם עם ישראל, ר"ת יש ששים רבוא אותיות לתורה, — רכל אחר מישראל יש לו אות אחת בתורה, ולכן נהנו כל ישראל לכתוב אות בתורה, — און עמלק מאכט קאלט קדושת התורה. והעצה לזה בחר לנו אנשים, אנשי משה, ואתפשטותא דמשה בכל דרא, שבכל דור יש ראשי אלפי ישראל, וצא הלחם בעמלק ל' יחיד, לפי ה"התורה היא נצחית בכל דור ובכל זמן ובכל מקום בשוה.

יום ראשון יד אדר שני, פורים ה'תש"ג

בקריאת המגילה קוראים : (ח. יא) להרנ ולאכר ולהרג ולאכר
(ס. ב) ואיש לא עמר בפניהם ואיש לא עמר לפניהם.
באמירת "האגרת הזאת", "אגרת הפרים הזאת, וישנית",
מנענעים את המגילה.
נוסח שושנת יעקב : ברוכים כל הצדיקים. שהחינו
— גם ביום.
שיעורים. חומש : צו, פרשה ראשונה עם פירש"י.
תהלים : עב"עו.

תניא : זאת ועוד . . . 94' והחומרי.
במגלה שכתב אדמו"ר לא נכתבו עשרת בנו המו בעמוד
בפ"ע. וכן לא כל העמודים סתחילים בחיבת "הסל"ך.
בתו"א ביאור ד"ה יביאו לבוש סעיף הסתחיל והנה
בחי' לבוש, צ"ל : "והיא בחי' פני וזו היא המסתתרת.
שהיא בחי' עתיק בחי' סדכ"ס". ויש נ"א : "והנה
בחי' ביום ההוא הוא בחי' בינה אימא עילאה המקננת
בברואה בכורסא אכן מל' ראצילות נעשה עתיק
לברואה שנעתק וגבוה מברואה ואינה באה בהתגלות
בעולם הברואה שאפילו מבחי' ביום ההוא הוא בבחי'
העלם והסתור. ומה שנאמר אסתיר פני שכן נקרא מל'
דאצי' לפי שמקבלת מכל הי"ס ממל' דכתר דאצי' נעשה
כתר מל' וממל' שבחכ' נעשה חכ' שבמל' כו".

יום שני טו אדר שני, שושן פורים ה'תש"ג

שיעורים. חומש : צו, שני עם פירש"י.
תהלים : עו"עח.

תניא : כאשר כל . . . 94' האבות.
אדמו"ר אפר, אשר אדמו"ר האמצעי כתב בשביל כל
סוג וסוג מהמשכילים והעובדים אשר בערת החסידים
מאמרים וספר מיוחד, לבר שער היחוד ושערי אורה
שהם כלליים, ונכתבו עבור כל החסידים : שער היחוד
הוא המפתח דתורת החסידות, ושערי אורה — אלהיית
דתורת החסידות.

יום שלישי טז אדר שני ה'תש"ג

שיעורים. חומש : צו, שלישי עם פירש"י.
תהלים : עט"בב.

תניא : ומאחר . . . "מה' הממוצעת ביניהן.
מעבודת בעל עסק : לעורר בעצמו האמונה ובטחון
נמור כהון ומפרנס לכל בשר, כי הוא ית' יתן לו
פרנסתו בריות, וצריך להיות בשמחה וטוב לבב באמת
כאלו פרנסתו כבר מוזמנת לפניו.

יום רביעי יז אדר שני ה'תש"ג

שיעורים. חומש : צו, רביעי עם פירש"י.
תהלים : מנ"פז.

תניא : ונמצא כי . . . "מה' גידיה.
באמירת תהלים (פז. ז) אומרים כל מעיני הכ"ף בקמץ,
בסדר ברכת המזון — הכ"ף בחולם.

יום חמישי ית אדר שני ה'תש"ג

שיעורים. חומש: צו, חמישי עם פירש"י.

תהלים: פתחמ.

תניא: כי כללות . . . ימח יצירה עשית.

אזמור"ר כותב באחד ממאמריו: צריכים ללמוד בכל יום תושב"כ עם פירש"י שזהו תרומות מדרשי רז"ל... ולכל הפחות צריך קל אחד ללמוד מסכת נמרא בשנה.

יום ששי י"ט אדר שני ה'תש"ג

שיעורים. חומש: צו, ששי עם פירש"י.

תהלים: ציצו.

תניא: וכל ניצוצ . . . וטניצוצין כו'.

ר' משה מייזליש סיפר: דער רבי (רבינו הזקן) האט אונז געלערענט, אז דער אלף פון חסידות אין, אויס צוניצען די טבעיות אין עבודה, און ראשית העבודה זאל זיין אויסצוניצען די טבע הכחות, ווי למשל די טבע פון מוח שלים על הלב.

שבת כ אדר שני, פרשת פרה ה'תש"ג

הפטורה: ויהי דבר ה' גו' — דברתי ועשיתי. אומרים אב הרחמים.

שיעורים. חומש: צו, שביעי עם פירש"י.

תהלים: צוקנ.

תניא: וכוה יוכן . . . (פרק כנ).

רבינו הזקן סיפר: מהתורות שאמר מורי (חרב המניד) לפני ביחירות, היתה תורה על הפסוק אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה, דהנם שהאש יורד מלמעלה באתערותא דלעילא, מצוה להביא מן ההדיוט, כי באתערותא דלתתא אתערותא דלעילא, כי רוח אייתי רוח ואמשיך רוח, רוח מלמטה אייתי רוח מלעילא, ואמשיך רוח מלעילא ולעילא, ומצוה עשה להבעיר אש על המזבח, מוכח הוא אדם כי יקריב מכם, וההקדבה עצמה אינה מספקת, וצריכים להבעיר אש על הקרבן אשר מכם, ואש זה לא תכבה, שהיא מכבה את ה"לא".

את התורה הזאת אמר מורי לפני עשר פעמים — כדי לחקקה בעשר כחות נפשי — ויאמר לי, אתה תלמידי הנך נצרך להאש חסיד, לפי שעליך הומל לכבות לא (של המגידים) גדול. אתה תכבה את ה"לא" והי"ת יהסור את הלא להן.

יום ראשון כא אדר שני ה'תש"ג

שיעורים. חומש: שמיני, פרשה ראשונה עם פירש"י.
תהלים: קדיקה.

תניא: פרק ל"ח. והנה . . . י"ג אברי הנוף.

הצ"צ אמר בסיום ספור הנ"ל (כ אר"ש): זקנידכינו
הזקן — הוא משה רבינו דתורת חסידות חב"ד. במשה
אמרז"ל שחתורה ניתנה לו, אלא שנהג בה טוב עין.
אש תמיד האלקי הנוגע לתורת חסידות חב"ד נתן
הה"מ לזקני, וזקני נהג בה טוב עין ויתנה לכל
העוסקים בתורת החסידות. ברור לי אשר כל הלומד
עם חברו ומעורר בו את האש תמיד האלקי, הנה שכרו
אתו אשר זכותו זה לא תכבה לעד.

יום שני כב אדר שני ה'תש"ג

שיעורים. חומש: שמיני, שני עם פירש"י.

תהלים: קורסו.

תניא: אד אפי"ב . . . י"ג כל חי.

ברכת כהנים הוא המשכת המוחין, הנכחת הידים הוא
העלאת המדות, ומברכים לישראל שהם בני מלכים מל',
הרי מרצוף שלם של עשר ספירות.

יום שלישי כג אדר שני ה'תש"ג

שיעורים. חומש: שמיני, שלישי עם פירש"י.

תהלים: קחיקיב.

תניא: ואף שבשניהם... 100' והתפשטות.

אמור"ר אמר לרב אחד — בעל עבודה ומתמיד
בלימוד: א רב בעדארה בכל עת ובכל רגע נעדייני
קעו, אן תמיד שטייט ער אויף דעם שוועל וואס צוויי
שען מוזי הרבים און ח"ו מחסיאי הרבים, אויף דעם
שוועל פון עומק רום און עומק תחת, און אלע ענינים
בעדארה נוגע זיין אין פנימית נקודת הנפש ממש.
ווייל בנפשו הוא.

יום רביעי כד אדר שני ה'תש"ג

שיעורים. חומש: שמיני, רביעי עם פירש"י.

תהלים: קינ"קית.

תניא: כי בנוף 100' בו ית'.

באמירת אנא בכח צריך לראות — או לצייר במחשבה
— השמות, שהם הר"ת, אבל לא לאמרם.

יום חמישי כה אדר שני ה'תש"ג

שיעורים. חומש: שמיני, חמישי עם פירש"י.
תהילים: קיט, אשרי . . . מצותך מאד.
תניא: ולא שדבקות . . . "נא חי ומדבר.
החסיד ר' מרדכי האראדאקער סיפר: פתנס הראשון
ששמענו מרבינו הזקן כשבאנו לליאזנא הי': וואס
מען טאר ניט טאר מען ניט, און וואס מען מען
דארף מען ניט. — כשליש ארבע שנים עבדנו בזה ער
שהבאנו אופן זה בעניני חיינו, ורק אז נכנסנו ליחידות
לשאל דרך בעבודה.

יום ששי כו אדר שני ה'תש"ג

שיעורים. חומש: שמיני, ששי עם פירש"י.
תהילים: קיט, מה . . . לא שכחתי.
תניא: כי מי . . . בנפשותינו כנו"ל.
כל הקדוש בעם אלקי אברהם ויסוד בית ישראל,
בהעמדת דור ישרים ותנוכם, בכשרות האוכל, ואצילות
טוהר קדושת השבת, מסר ונתן השם הנכבד והנורא
על ידי נשי ישראל לשמרים ולעבדם.
האשה אשר תמלא חובתה ותעודתה בחיי המשפחה,
בהנהגת הבית ובחנוד על פי התורה, עלי' הכתוב
אומר חכמות נשים בנתה ביתה.

שבת כז אדר שני, פרשת החדש ה'תש"ג

מברכים ר"ח ניסן. אמירת כל התהלים בהשכמה.
יום התוועדות. הפסורה: כה אמר — עולת תמיד.
שיעורים. חומש: שמיני, שביעי עם פירש"י.
תהילים: כקי"ד.
תניא: פרק לט. ומפני . . . 104' מצוה
עצמה.

משיחת אאמו"ר: חטא בני אהרן הי' בקרבנתם לפני
ה' וימותו. רצוא בלי שוב. דער אמת איז אז מ'קומט
לפני ה' דארף זיין תטהרו, ריין און קלאהר, עם מזו
זיד דערהערען אין מעשה בפועל, כל הגבוה גבוה
ביותר יורד למטה מטה ביותר, ורצוא בלי שוב, היא
מיתה. ועל זה בא ציווי ה' אל משה (ויקרא טז ב)
שיאמר לאהרן, אותיות נראה, ובכחות הנפש הוא
השכלה, לאמר, בשביל לבוא אל הקדש גם מבית
לפרוכת שהוא לפני הצמצום, דארף מען וויסען אז על
הארץ, אותיות נראה, השכלה, איז פאראן א כפורת,
א כוונה פון א פארשטעל, וואס דאס איז דער פני
הכפורת, אשר על כן ולא ימות, זאל מען ניט בלייבען
באם רצוא אליין, כי בענין אראה על הכפורת, דער
צמצום הראשון איז כוונתו הנילוי, און דער סבוא
צו דעם איז דער זאל, ביטול עצמי, טאן וואס חסידות
הייסט, ניט דאס וואס דער שכל זאגט, דאן איז יבוא
אל הקדש.

יום ראשון כח אדר שני ה'תש"ג

שיעורים. חומש: תזריע, פרשה ראשונה עם פירש"י.
 תהלים: קלה־קלט.
 תניא: ועולם . . . 104 אלקות ממש.
 הרחמן דברית־מילה — אומרים.
 (משיחה בסעודת ברית מילה): בברית מילה אומרים
 כשם שנכנס לברית כן יכנס לתורה חופה ומעשים
 טובים. ונוהגים אצלנו, אז מען גיט דמי קדימה
 אז דער אינגעל זאל לערנען — (ונתן כ"ס אדמו"ר
 שלימ"א סכום מסוים באמרו): — דאס איז פאר דער
 ישיבה.

יום שני כס אדר שני ה'תש"ג

שיעורים. חומש: תזריע, שני עם פירש"י.
 תהלים: קמ"ט.
 תניא: והנה צמצום . . . ינג' עבודתם.
 כאחת ההתעודות אמר אדמו"ר: הקב"ה ברא את
 העולם וכל הדברים הנשמיים מאין ליש, און אידען
 דארפן מאכען מיש לאין, פון די נשמיות מאכען
 רוחניות. די עבודה מאכען פון נשמיות רוחניות און
 דעם נשמי מאכען א כלי פאר רוחניות, דאס איז א
 חובת נברא, אין דעם איז מחויב כל אחר ואחר בפרט.

יום שלישי א ניסן, ר"ח ה'תש"ג

כל החדש א"א תחנון.
 אחר אמירת הנשיא אומרים יהי רצון הנרפס בסי
 תו"א, ונס כהנים ולוים אומרים אותו.
 שיעורים. חומש: תזריע, שלישי עם פירש"י.
 תהלים: א"ט.
 תניא: אך מי . . . ינג' ל"ח.
 אדמו"ר ציוה לגיסו הרמ"ה הכהן לאמר יהיה רצון
 שאחר הנשיא, וא"ל כי אפילו כהן ולוי צריך לאמרו,
 כי זה שייך לעיבור.

יום רביעי ב ניסן ה'תש"ג

שיעורים. חומש: תזריע, רביעי עם פירש"י.
 תהלים: י"ז.
 תניא: והנה שכר . . . זאנז קדם ה'.
 היולא של כ"ק אדמו"ר. נסתלק אור ליום א
 ב ניסן שנת תר"ף בראסטאב, ושם מ"כ.
 מאמר הראשון אשר אמרו ברבים, אחרי הסתלקות
 אכיו: ביום השני רחמ"ס תרמ"ג, ומתחיל כתר יתנו
 לך כו'. מאמר — ברבים — האחרון: בהיותו בעלמא
 דין: בסעודת פורים תר"ף ומתחיל ראשית גוים
 עמלק גו' קץ שם להשד.

יום חמישי ג ניסן ה'תש"ג

שיעורים. חומש: תוריע, חמישי עם פירש"י.
תהלים: יח"ב.

תניא: והיינו אמילו . . . 100' כמ"ס לקמן.

משיעורי אאמו"ר: בכל יום פרשה חומש עם פירש"י.
אמירת תנ"ך בעל פה: קאפ' אחד מתורה וכן מנביאים
וכן מכתובים. פרק אחד משניות. שיעור נמרא לעיוני
ב' דפים לשבוע, שיעור למיגרס ג' דפים ליום. שיעור
בירושלמי. גם שיעור — לא בכ"י — בפוסקים. במשך
השנה הי' מסיים כל המד"ר: לווה בסדרות הארוכות
ופורע בקצרות.

יום ששי ד ניסן ה'תש"ג

שיעורים. חומש: תוריע, ששי עם פירש"י.
תהלים: כנ"ח.

תניא: וכשעוסק . . . כמ"ס בזהר.

עבודת בעלי עסקים מתחלקת לשני סעיפים עיקרים:
(א) העבודה עם עצמו. בעת עסקו פטש בשעה הפנוי,
בישבו בחנות וכדומה, ילמוד משנה משניות פרק
תניא, ויהי לו איות דברי תורה, כמו חומש
משניות תהלים תניא, שיהי' בקי בהם בעל פה, למען
שיוכל לחזור עליהם בהלכו ברחוב, בשוק וכדומה.
(ב) העבודה עם זולתו. בעת הדבור בעניני עסק יסבב
הדבור לספר איות ספור תוכני, ולמצוא עילה וסיבה
לעורר ע"ד לסוד וכיוצא בזה.

שבת ה ניסן ה'תש"ג

שיעורים. חומש: תוריע, שביעי עם פירש"י.
תהלים: כמ"ד.

תניא: פרק מ. אך . . . נה' באריכות.

ברצח דברהמ"ו אומרים "בעל הישועות" — בית
רנושה, ובעל הנחמות" — בית רפוי'.
אאמו"ר אמר במרו"ל לא מקומו של אדם מכבדו אלא
אדם מכבד את מקומו, כבוד יש בו שני פירושים:
ל' כבדא כמארו"ל כבד לב פרעה נעשה לבו כבד.
ול' כבוד, גילוי אור מקיף נעלה. וזהו: לא מקומו
של אדם מכבדו כלומר מקורו, אלא אדם מכבד את
מקומו, שניתן לו כח ועוז להאיר את מקומו באור
תורה ועבודה. כשם דבירידת הנשמה בגוף משביעים
אותו תהא צדיק, דשבועה זו הוא ענין השובע בכחות
נעלים שתוכל להשלים כונת ירידתה, הנה כן הוא בכל
אדם ואדם במקום שהוא.

יום ראשון	ו ניסן	ה'תש"ג
-----------	--------	--------

שיעורים. חומש: מצורע, פרשה ראשונה עם פירש"י.
תהלים: להלל.
תניא: הגהה (ושם . . . 110" רצון זו).

הנסיון הראה, אשר כשממעטים בחקירות, ועובדים בסדר ובחוקה, ע"ס הנעיסות של תורה, ימין מקרבת ושמאל דוחה, אזי פועלים בודאי, ובסרט בענינים העיקרים מעיקרי הדת.

יום שני	ז ניסן	ה'תש"ג
---------	--------	--------

שיעורים. חומש: מצורע, שני עם פירש"י.
תהלים: לטיטב.

תניא: ובוה יובן . . . 110" בר"מ.

נוסח ויהי בנסוע: וכרצון כל עמר בית ישראל.
בינוי משמחה של רבינו הזקן: ברוכאויטש.

" " " בנו אדמו"ר האמצעי: שניאורי.
" " " הצ"צ: שניאורסאהן.

יום שלישי	ח ניסן	ה'תש"ג
-----------	--------	--------

שיעורים. חומש: מצורע, שלישי עם פירש"י.
תהלים: מרמח.

תניא: כי כמו . . . ינר במע"ח.

כל נשמה יש לה עבודה פרטית במוחין ומדות כפי טבעה וענינה. וכתיב מאויבי תחכמני, מההטיות הרעות שמרגיש במדותיו הטבעיות, מזה מתחכם ויורע איך לכלכל תקון מדותיו ושעבוד הכחות שלו בעבודה השי"ת.

יום רביעי	ט ניסן	ה'תש"ג
-----------	--------	--------

שיעורים. חומש: מצורע, רביעי עם פירש"י.
תהלים: מטינר.

תניא: והנה אף דרחילו . . . באריכות.

ניט הייזער און געלד איז דער אידישער רייכטום.
דער אידישער אייביקער רייכטום איז, אז מען איז אידען וואס היסען אפ תורה און מצות, און מ'בריינגט אויף דער וועלט קינדער און אייניקלאד וואס היסען אפ תורה און מצות.

יום חמישי י ניסן ה'תש"ג

שיעורים. מצורע, חמישי עם פירש"י.

תהלים: נהינט.

תניא: פרק מא. ברם . . . עבודת עבר.

בדבר התעמולה בענין טהרת המשפחה במושבו, יתבונן בזה: אילו יצויר, אשר ה' אנה לידו להציל מושב יהודים מכליון, ר"ל, הנה בטח ה' מוסר נפשו על זה, והי' מהלל ומשבח את השי"ת, על נודל החסר לזכותו בזכות גדול כזה. כן ויותר מכן היא תעמולה זו, שהיא הצלת נפשות ממש.

יום ששי יא ניסן ה'תש"ג

שיעורים. חומש: מצורע, ששי עם פירש"י.

תהלים: ס"סה.

תניא: והנה ה' . . . 112' ותפילין.

ביום ההולדת, על האדם להתבודד, ולהעלות זכרונותיו ולהתבונן בהם, והצריכים תקון ותשובה ישוב ויתקנם.

שבת יב ניסן, שבת הגדול ה'תש"ג

הפטורה: וארבעה אנשים. במנחה: עבדים היינו.

שיעורים. חומש: מצורע, שביעי עם פירש"י.

תהלים: ס"סח.

תניא: ונם יתבונן . . . 112' והמות כו'.

מזמן יציאת מצרים נקראו בני ישראל צבאות ה'. ההפך בין עבדים — שנקראו כן בני — וצבאות הוא: עבד עושה עבודת רבו — ובוה כמה דרגות נוקב מרגליות, עושה שאר מלאכות, עושה מלאכות פשוטות — ויש בזה יגיעה ועמל רב, אבל אין זה ענין של מסירת נפש. צבא הם עבדים שעובדים ביגיעה רבה ועמל ובמסירת נפש, הן במלחמת הגנה והן במלחמת תנופה, ועומדים על משמרתם בתכלית התוקף מבלי התפעל מהמנגד ושונא, ועבודתם זו אינה ענין של השגה, כי הם מתנהנים ע"פ הוראת מצביאם. והנה נש"י כמצרים היו בתכלית השפלות בעיניו קשים ומרים, ועם זה לא שינו שמם ולשונם ולבושיהם, ועמדו על משמרתם בתכלית החוזק, כי ידעו שהקב"ה הבטיח לנאול אותם, והמתנהג כזה במצב זה הוא מצבא ה', דה' עוזרו בררד מלמעלה מן הטבע בטבע.

יום ראשון יג ניסן ה'תש"ג
 שיעורים. חומש: אחרי מות, מ' ראשונה עם פירש"י.
 תהלים: מטיעא
 תניא: ובעטיפת ציצית . . . ינו' לאדונו
 ומלכו.
 הילולא של כ"ק הצ"צ. נסתלק שנת תרכ"ו בליובא-
 וויטש, ושם מ"כ.
 מספורי אאמור"ר: הצ"צ התחיל לכתוב נגלה ודא"ח
 בהיותו בן שנים עשרה שנה.

יום שני יד ניסן ה'תש"ג
 בדיקת חמץ אחר תפלת ערבית.
 שיעורים. חומש: אחרי מות, שני עם פירש"י.
 תהלים: עב"עו.
 תניא: משא"כ, . . . ינו' ליודעים.
 בבית רבינו נוהגים שלא לעשות את הרב למורשת,
 אלא למכור לו את החמץ ובערב קבלו.
 באפית השמורה ערב פסח אחר חצות, ה"י אאמור"ר
 נוכח, ואומר ג"כ הלל, וה"י מססיק — גם באמצע
 פרק — להורות בהנוגע להלישה, אפי' וכה"נ.

יום שלישי טו ניסן, א דחג המצות ה'תש"ג
 לסרור וחזרת — הן חריון והן סאלאט. קידוש
 בעמידה. הא לחמא — ההא בצירי. בברכת אכילת
 סרור מכוונים גם על סרור שבסרור.
 שיעורים. חומש: אחרי מות, שלישי עם פירש"י.
 תהלים: עז"ע.
 תניא: והנה . . . 114 ולבושיהו כנ"ל.
 בסדר הראשון ה"י אאמור"ר מקצר בכדי לאכול
 האפיקומן לפני חצות, אבל בשני ה"י סאריך, מתחיל
 לפני שעה ט ונוטרו בשעה ג' אחר חצות, וה"י סאריך
 בביאור ההגדה.
 אדמוה"ז אמר: מיכלא דמהימנותא — לילה הראשון.
 מיכלא דאסותא — לילה השני. או די רפואה בריינגט
 די אמונה, וואס ער זאגט א דאנק דיר גיט פאר מיין
 רפואה, איז ער ראד געווען קראנק. אבער אז די אמונה
 בריינגט די רפואה, איז מען לכתחילה גיט קראנק.

יום רביעי טז ניסן, ב דחהמ"צ, אחד לעומר ה'תש"ג
 ל"ב ב דחהמ"צ קשעהמ"ט כמו בכל יו"ט.
 שיעורים. חומש: אחרי מות, רביעי עם פירש"י.
 תהלים: עט"פ.
 תניא: אר אמנס . . . 114 אתה וכה"ג.
 גם מי שאין לו אב, ר"ל, אומר לפני מה נשתנה
 סאטע איר וועל בא דיר פרענען פיר קשיות,
 וסמוכות לזה, שגם מי שאין לו אב ואם, ר"ל, צ"ל
 כברכת המזון: הרחמן הוא יברך את אבי מורי כו'
 אמי מורתי כו'.

יום חמישי יז ניסן, שני לעומר ה'תשי"ג

שיעורים. חומש: אחרי מות, חמישי עם פירש"י.
תהלים: פנימו.

תניא: והנה בהכנה . . . 114 כנודע.
הרי זה משובח — זה מורה על מדריגת דקדושה, הנח
אלקינו זה — וכל המרבה בו זה שלו הוא משובח.

יום ששי יח ניסן, שלשה לעומר ה'תשי"ג

שיעורים. חומש: אחרי מות, ששי עם פירש"י.
תהלים: פחמס.

תניא: והנה כל . . . וכו' כנ"ל.
במנחה א"א הודו, אבל אומרים פתח אלי.
שנת תר"ח אמר הצ"צ מאמר ע"פ אם כסף תלות נו,
כסף הוא הנשמה, ע"ש שהיא תמיד בכוסף וחשוקה
לעלות למעלה, וכדכתיב רוח האדם היא העולה למעלה,
דאדם הם נש"י, אחם ערוים אדם, והנשמה נתונה
בהלואה להאדם, וכתיב ימים יוצרו נו, ריש מספר
קבוע בו, וחסר יומא חדא חסר לבושא חדא.

שבת יט ניסן, ארבעה לעומר ה'תשי"ג

גם בשמחה ובצהלה.
שלום עליכם. אשת חיל. מזמור לדוד. רא היא סעודתא.

ויתן לך — אומרים בלחש.
שיעורים. חומש: אחרי מות, שביעי עם פירש"י.

תהלים: ציצו.
תניא: פרק מב. והנה . . . 118 ידע ונו'.

פעם פירש אאמ"ר: מה נשתנה הלילה — גלות
שנמשל ללילה — הזה — האחרון — מכל הלילות —
גלות שקדמוהו.

שבכל הלילות אנו מסבילין — לשון מרוק נקיון
וסתרה — אפילו פעם אחת — לא נגמר המירוק בהם,
כי הרי ה' אחריהם עוד גלות — הלילה הזה שתי
פעמים — מירוק גוף וגילוי הנפש.

שבכל הלילות אנו אוכלין חמץ או מצה — היינו כי
גם אחר הגלות, העבודה היא מצד נפש האלקית, מצה
ביסול, ומצד נפח"ב, חמץ ישות. הלילה הזה
— אחר גלות האחרון — כולו מצה — שיועבר רוח
הטומאה.

שבכל הלילות אנו אוכלין שאר ירקות — כל המסנא
פניו מוריקות, ובכל הגליות הרבה בחי' בקנאה: קנאת
סופרים והדומה — הלילה הזה — אחר גלות האחרון —
כולו מרור — קנאה היותר גדולה, ע"ד מרור"ל כל צדיק
נכוח מחופתו של חברו.

שבכל הלילות אנו אוכלין בין יושבין בין מסובין —
כל הגילויים שע"י הגליות — אוכלין — בחי' התענוג,
ויש התפשטות התענוג ותענוג העצמי ויש מי שמגיע
בעבודתו להתפשטות התענוג ויש לתענוג העצמי —
הלילה הזה — אחר גלות האחרון — כולנו מסובין —
שכל ישראל יגיעו לבחי' תענוג העצמי.

יום ראשון כ ניסן, חמשה לעומר ה'תש"ג

שיעורים. חומש: אחרי מות, מ' ראשונה עם פירש"י.
תהלים: צדק.
תניא: וכו' . . . 118- כמ"ש שם.
מעם נכנס כ"ק הר' חיים אברהם (בן רבינו הזקן) אל
אדמו"ר האמצעי בחג הפסח לאמר גומ' יום טוב. וסיפר
אז — הרח"א — שרבינו הזקן אמר: פסח דארץ
איינער דעם אנדערען גיט מכבד זיין באכילה ושחי',
אבער נעמען אליין מעג מען.

יום שני כא ניסן, שביעי של פסח, ששה לעומר, ה'תש"ג

בעת קריאת השירה — עומדים.
שיעורים. חומש: אחרי מות, שני עם פירש"י.
תהלים: קדשה.
תניא: והשניח . . . י"ד שומעת כו'.
אין ליובאוויטש פלעגט מען זיין אויף שש"ס — אויך
שבעות און הושענא רבה. אז איך בין אלס געווען
ניין יאהר האב איך זיך שוין גיט געלייגט שלאמען
שש"ס — מ'רארף לערנען א גאנצע נאכט.

יום שלישי כב ניסן, אחרון של פסח, שבעה לעומר ה'תש"ג

שיעורים. חומש, אחרי מות, שלישי עם פירש"י.
תהלים: קדש.
תניא: וגם . . . 120- כנ"ל מ"ב.
ביום סעודות: לקדש, אח"כ מתפללים תפלת המנוחה,
ואח"ז סעודת יו"ט.
הבעש"ט ה' אוכל ג' סעודות באחש"ס.
סעודת אחרון של פסח היחה נקראת — אצל הבעש"ט
— משיח'ס סעודה. אחש"ס אין משיח'ס סעודה, ווייל
אחש"ס אין מאיר גילוי הארת המשיח.
בשנת תרס"ו התחיל הסדר, אשר תלמידי תומכי
תמימים יאכלו יחד בחה"ס בהיכל הלימוד והי' אז
ש"י תלמידים וח"י שלחנות. סעודת אחש"ס אכל
אאמו"ר ביחד עם התלמידים, וציווה לחת לכל תלמיד
ל' כוסות. ואמר אז: דאס אין סעודת משיח.

יום רביעי . כג ניסן, אסרדהג, שמונה לעומר ה'תש"ג

שיעורים. חומש: אחרי מות, רביעי עם פירש"י.
תהלים: סחקיב.
תניא: והנה כל . . . י"א ל"ח.
עם אין פאראן דער ענין וואס אחש"ס אין דער גילוי
פון משיח, וואס אין שייך לכל ישראל. פסח אין דער
דער מדלג און ליל שמורים, און בכלל הערם זיך
חרות'דיק, אין נאכדעם פאלט מען אריין אין וועלט,
אין דאס אין דער גילוי פון משיח, דער תוקף וואס
עם גיט אז מ'זאל קענען געהן אין וועלט.

יום חמישי כד ניסן, תשעה לעומר ה'תש"ג

שיעורים. אחרי מות, חמישי עם פירש"י.

תהלים: קיניקח

תניא: ועוד זאת . . . "סא" ידיו וכו'.

נוהגים שאין סבוכים שהחיינו כימי ססה"ע.
לא טוב האבעו מיר אלע. שער לעזאול אין געווען
אן עבודה אין בית המקדש. ווי באַלד א נכרא אין דא
לא טוב, דארף מען עם-אוועקשיקען אין אַרץ גזרת.

יום ששי כה ניסן, עשרה לעומר ה'תש"ג

שיעורים. חומש: אחרי מות, ששי עם פירש"י.

תהלים: קיט, אשרי . . . מצותך מאר.

תניא: וגם להיות . . . כמ"ש במ"א.

העבודה היא בכל אדם לפי מהותו ומעלתו. מי
שיש בידו לנקוב מרגליות או ללשוש אבנים טובות
ועוסק בעבודת מלאכת אפית לחם, — ומובן דונסת
כ"ז בעבודה — הגם שהיא עבודה ומלאכה הנצרכת
במאד, בכל זה לחטא יחשב לאיש ההוא.

שבת כו ניסן, יא לעומר ה'תש"ג

סבוכים ר"ח אייר. אמירת כל התהלים בהשכמה.
יום התוערות.

הפטורה: הלא כבני כושיים.

שיעורים. חומש: אחרי מות, שביעי עם פירש"י.

תהלים: קיט, מה . . . לא שכחתי.

תניא: פרק מג. והנה . . . 124 לקסו.

משיחת אאמו"ר: חסידות מאנטא אז ורחץ את בשרו
במים ולבשם. ד. ה. די השכלה פון חסידות פון אויס'
וואַסען דעם בשר, און אראפשוויינקען דעם את בשרו.
את הספל לבשרו, די אלע רגילות', וועלכע בשר מאַכט,
און דאן קען מען ערשט אַנטאן די בגדי קדש.
מחשבת ורכור חסידות והנהגתם של חסידים בהתבוננות
קודם התפלה בגדי קדש הם, דאס איז בגדים וועלכע
מען האָט גענעבען פון הקדש, אבער דער ורחץ במים
את בשרו דאס דארף מען אליין. לבושי הנפש דאס
ניט מען מלמעלה, אבער אפּוואַשען דעם ספל וואָס
ווערט פון בשריות און דעם בשר אליין מאַכען מאַר
א בשר קדש, דאס איז נאָר בכח עצמו. און דאס
מאנט חסידות, און אויף דעם האָט רבינו הגדול נע'
האָט מסירות נפש. ער האָט געעסענט דעם צנור פון
מס"נ אויף עבודת ה' בתפלה, זיין צוגעבונדען צו
עצמות א"ם, חסידות שטעלט אוועק א חסיד פנים אל
פנים צו עצמות א"ם.

יום ראשון כז ניסן, יב לעומר ה'תש"ג

שיעורים. חומש: קדושים, פ' ראשונה עם פירש"י.
תהלים: עכ"קלד.
תניא: והנה בחי' . . . ל"ח.

דברים המותרים אם עושה אותם להנאתו הם רע נמור
כמ"ש רבינו נ"ע (תניא פ"ו). לפי דקדוש עצמד במותר
לך. צריך להכניס קדושה בדברים המותרים שיהי' בהם
תכלית של תורה וסצות יראת שמים ומדות טובות.

יום שני כח ניסן, יג לעומר ה'תש"ג

שיעורים. חומש: קדושים, שני עם פירש"י.
תהלים: קל"הקלט.
תניא: פרק מד. והנה כל . . . יס"ג צמרא
כו'.

החסידים שאלו את ארמו"ר הזקן: איזה עבודה נעלית
יותר, אהבת ה' או אהבת ישראל. ויען: אהבת ה'
ואהבת ישראל שתיהן כאחת חסוקות בנשמתו רוחו
ונמשו של כל אחד מישראל. ומקרא מלא דיבר הכתוב
אהבתי אתכם אמר ה', הרי רגולה אהבת ישראל,
דאוב מ מה שהאוב אוהב.

יום שלישי כט ניסן, יד לעומר ה'תש"ג

שיעורים. חומש: קדושים, שלישי עם פירש"י.
תהלים: קמ"קמד.
תניא: ואהבה רבה . . . 120 טבע.

הקדמת הלסוף על ג"מ "להבין ענין נה"א, הנה כתיב
לא תאכלו" הוא מאמר שאמרו רבינו הזקן לפני הצ"צ,
וחזרו הצ"צ לפניו, ויאמר רבינו הזקן: נו, הסעפה ו'
ויכתוב הצ"צ הנחה עם הנהות במוסף. רבינו הניה
ההנחה, ויצאו להכניס ההנהות בסנים המאמר. ע"ס
הצעת אאמו"ר בחרו במאמר זה בתור הקדמה להלסוף.

יום רביעי ל ניסן, ר"ח, טו לעומר ה'תש"ג

שיעורים. חומש: קדושים, רביעי עם פירש"י.
תהלים: קמ"הקנ.
תניא: ואף אם . . . 120 מצרפה כו'.

ההתועדות דסעודה שלישית, שבת סבכרים, ויומי
דפגרא — כראשי חדשים וסועדי אנ"ש — צריכים
להתקיים בביהכ"נ. ההתועדות דמלוא מלכה — אצל
אנ"ש שי' בבתיהם הפרטים.

יום חמישי א אייר, ב דר"ח סז לעומר ה'תש"ג

שיעורים. חומש: קדושים, חמישי עם פירש"י.

תהלים: א"ט.

תניא: וחנוה ב' . . . יסד' אהבת עולם.

מען האט געזאגט אמאל פאר'ן טאטען — אין א פאר
בריינגען ספירה צייט אין די יאהרען תרנ"א-נג: דעם
אלטען רביו"ס חסידים פלעגען אלעמאל ציילען.
דער ווארט אין דעם טאטען זייער געמעלען געווארען.
ואמר: אזוי אין דער ענין העבודה. די שעות דארפן
זיין געציילטע, דאן זיינען די טעג געציילטע. אז עס
גייט אוועק א טאג, דארף מען וויסען וואס מ'האט
אויסגעטאן און וואס מ'דארף ווייטער טאן . . בכלל
דארף מען זעהן אז דער מארגען זאל זיין א סך שע'
נער ווי דער היינט.

יום ששי ב אייר, יז לעומר ה'תש"ג

שיעורים. חומש: קדושים, ששי עם פירש"י.

תהלים: י"ז.

תניא: דס שאעמ"כ . . . ובגודע.

יום חולדת את האומור"ר — בשנת תקצ"ג.
צו זיבען יאהר האט עם אמאל דער צ"צ פארהערט.
דער זיידע האט געמאכט אזוי גוט, אז זיין סלמד אין
זייער נחמל געווארען, האט זיך נישט געקענט איין
האלטען און געזאגט דעם צ"צ: הא, וואס זאגט איהר,
ער מאכט גוט. דער צ"צ האט איהם געענטפערט:
וואס אין די חתפלות, אז תפארת שבתפארת מאכט
גוט.

שבת ג אייר, יח לעומר ה'תש"ג

הפטרה: ויחי דבר נר הדרוש אותי.

שיעורים. חומש: קדושים, שביעי עם פירש"י.

תהלים: יחכב.

תניא: פרק מה. עוד יש . . . כמ"ש במ"א.

אין שותים מים קודם הברלה.

כל המדות, אף גם המדות הלא טובות, או גם רעות על
פי תוארם ושמותיהם, אפשר להשתמש בהם לעבודת
ה' ע"פ התורה. וכמו שחז"ל ר' משולם זוסיא זצ"ל
מחאניפאליא למד כמה דרכים בדרכי העבודה פננב:
(א) תצנע לכת (ב) מעמיד עצמו בסכנת (ג) דבר
חיותר קטן חשוב כדבר גדול (ד) עסל בטרחה גדולה
(ה) גריות (ו) בוסח ומקות (ז) אם לא תצליח
בפעם הראשונה חוזר תרבת פעמים.

יום ראשון ד אייר, ים לעומר ה'תש"ג

שיעורים. חומש: אמור, פרשה ראשונה עם פירש"י.
תהלים: כגיכה.
תניא: פרק מו. ויש . . . יסתי חבירו אליו.

מנהג ישראל שלא לגלח ושלא לספר שערות ראש תינוק עד מלאת לו שלש שנים.
נזיות השערות—אפשר ענין (של תינוק)—הוא דבר גדול במנהגי ישראל. ועיקרו הוא בהחינוך והשאת מראות הראש. ומיום הנזיות והנחת מראות הראש נהגו להדר להרגיל את התינוק בענין נשיאת מ"ס וברכות השחר וברחמי"ו וק"ש שעל הסמך.

יום שני ה אייר, כ לעומר ה'תש"ג

שיעורים. חומש: אמור, שני עם פירש"י.
תהלים: כטלד.
תניא: והנה זהו . . . יסתי המלך.

רבינו הזקן קבל מר' מרדכי הצדיק ששמע מהבעש"ט: עם קומט ארצא א נשמה אויף דער וועלט און לעבט אפ זיבעציג אכציג יאהר, צוליב טאן א אידען א טובה בנשמות ובשרט אין רוחניות.

יום שלישי ו אייר, כא לעומר ה'תש"ג

שיעורים. חומש: אמור, שלישי עם פירש"י.
תהלים: להלח.
תניא: והנה ככל . . . 130 באריכות.

אמרו"ל: אל יפטר אדם מחברו אלא מתוך דבר הלכה, ומירשו חור כ"ס אבותינו רבותינו הקדושים, אזא דבר תורה וזאס מאכט איהם — דעם הערער — מאר א מחלד. ענין ההילול הוא לעלות מדרגא לדרגא בעילוי אחר עילוי, מעלת הנשמות על מעלות המלאכים, דעלוי זו היא ביותר ע"י עבודה בפועל טוב, טאן א טובה א אידען בנשמות בכלל וברוחניות בפרט.

יום רביעי ז אייר, כב לעומר ה'תש"ג

שיעורים. חומש: אמור, רביעי עם פירש"י.
תהלים: לטמנ.
תניא: וכולם . . . יסוי א"ם ב"ה.

בעמידת ס"ג איז צריך לכסות ראשו עד סוף וכמ"ס בהלכות יציאת אשר בסידור. אבל נוהגין לכסות בחלקו העליון של הס"ג גם העינים.
נוהגים ללמוד בימי חסידה מ"ס סוטה — נוסף על שיעורים הקבועים — דף ליום דף ליום.

יום חמישי ח אייר, כג לעומר ה'תשי"ג

שיעורים. חומש: אמור, חמישי עם פירש"י.

תהלים: מרמח.

תניא: ולכן המשיל . . . יסור בחייהם.

א שליח איז דאָר איין זאך מיט דעם משלח, — ע"ד המבואר בענין שהמלאך נקרא בשם ה' ממש כשהוא שליח מלמעלה, ומכל שכן נשמות, ומבואר שבנשמות הוא עוד במעלה יתרה. —

והנה חסידים זיינען שלוחים פון רבי'ן, פון אלטען רבי'ן, איז אז מ'טוט, איז מען מקושר, איז דאמאלט איז ער איז אלץ מקושר: עם געהט א חסיד, עסט א חסיד, שלאפט א חסיד.

יום ששי ט אייר, כד לעומר ה'תשי"ג

שיעורים. חומש: אמור, ששי עם פירש"י.

תהלים: מטנד.

תניא: וז"ש אסף . . . האצילות.

מורנו הבעש"ט אמר: כל דבר ודבר אשר האדם רואה או שומע: הוא הוראת הנהגה בעבודת השם. וזהו ענין העבודה, להבין ולהשכיל מכל דרך בעבודת השם.

שבת י אייר, כה לעומר ה'תשי"ג

שיעורים. חומש: אמור, שביעי עם פירש"י.

תהלים: נהינט.

תניא: פרק מז. והנה . . . כמש"ל.

נהנינן להטביל מרוסת המוציא שלש פעמים במלה, ולא לזרוק המלה על הפרוסה.

יום ב דחה"ש תרכ"א בסעודה סיפר הצ"צ: יום ב דחה"ש תקנ"ה בסעודה אמר אאזמ"ר (רבינו הזקן): ביום ב' דחה"ש תקכ"ח בסעודה אמר כ"ק מו"ר (המגיד ממעורריטש) וספרתם לכם, וספרתם הוא מלשון ספירות ובהירות. וספרתם לכם, צריכים לעשות שיהי' הלכם בהיר. וישעז כ"ק אאזמ"ר על זרועות קדשו וישורר את הניגון של ד' בבית ברבקות גדולה. אח"כ הנביא את ראשו הק' ויאמר — בניגון של שאלה: ובמה מספרים את הלכם? ותוך כדי דבור אמר — בניגון של תשובה: בשבע שבתות תמימות, בבירור שבע המדות, שכל מדה ומדה תהי' כלולה משבע, ושבע המדות עצמם יהיו שבע שבתות, דשבת אינה צריכה בירור.

יום ראשון יא אייר, כז לעומר ה'תשי"ג

שיעורים. חומש: בהר, פרשה ראשונה עם פירש"י.
תהלים: ס"סה.
תניא: פרק מח, והנה . . . 134' למקומו.
אומרים בתפלה: וכו' — בצירי ולא בפתח — שני כתובים.
חייתני — בקמץ ולא בפתח — מירדי בור.
זכר — זיין בסגול ולא בצירי — רב טובך.
הנותן קרחו — בפתח ולא בקמץ — כפתים.
ומלכותו ואמונתו לעד קימת.

יום שני יב אייר, כז לעומר ה'תשי"ג

שיעורים. חומש: בהר, שני עם פירש"י.
תהלים: ס"סח.
תניא: והנה פרטיות . . . 134' חשיבין.
אומרים בתפלה: מנו מאמר — מ"ם שלישית פסוצה.
כיום כו' נאמר — מס פתוחה.
זכור — בטלאופס — כי עמר אנחנו.
ונטלהני — טיח פתוחה, למר בשבא, תיו דנושה פתוחה.
ואהבתך לא תסור — ולא אל תסיר —.

יום שלישי יג אייר, כח לעומר ה'תשי"ג

שיעורים. חומש: בהר, שלישי עם פירש"י.
תהלים: סט"א.
תניא: וככה ממש . . . יסח' ותכלית.
במנחה אומרים תחנון.
רבינו הזקן — באותם השנים שהי' אומר מאמרים קצרים — אמר: דע מה למעלה ממך, דע כי כל מה שיש למעלה בפרצופים וספירות העליונות, הכל הוא ממך, שתלוי בעבודת האדם.

יום רביעי יד אייר, כט לעומר ה'תשי"ג

שיעורים. חומש: בהר, רביעי עם פירש"י.
תהלים: עכ"ע.
תניא: והמשל . . . יסח' האדם ודעתו.
פסח שני ענינו איז — עכ איז ניטא קיין "פארפא" לען", מען קען אלע סאל פאריכטען. אפילו מי שהי' ממא, מי שהי' בדרך רחוקה. און אפילו "לכם", אז דאס איז געווען ברצונו, פונדעסטוועגען קען מען מתקן זיין.

יום חמישי טו אייר, ל לעומר ה'תשי"ג יו

שיעורים. חומש: בהר, חמישי עם פירש"י.
תהלים: עז"ע.

תניא: אבל חקב"ה . . . 136 בלבר.

בימי רכינו הזקן ה' שגור בפי החסידים הפתגם:
דער שטיקעל ברויט וואס איך האב, איז ער דיינער
ווי מיינער. והיו מקדימים מלת "דיינער" — דיינער
ווי מיינער.

יום ששי טז אייר, לא לעומר ה'תשי"ג

שיעורים. חומש: בהר, ששי עם פירש"י.
תהלים: עט"ב.

תניא: אר ידיעתו . . . כמ"א.

אאמו"ר כשהי' נוסל צפרניו, הי' מערב עמהם קיסם
קודם השרימה.

אאמו"ר אמר להחסיד ר' אלי' אבעלער — איש משום
מצד כשרונותיו וידיעותיו — כשנכנס אליו ליחידות:
אלי' איר בין דיר מקנא. מאהרסט אויף מערס זעהסט
א סר מענשען, איז ווען אינמיטען עסק רעדט מען
זיך מיט יענעם מאנאנדער איז א אידישען ווארט א
עין יעקב ווארט, און מ'איז מעורר אויף לערנען נגלה
און חסידות, פון דעם ווערט א שמחה למעלה. און די
מעקלעריי צאהלט דער אויבערשטער אפ בכני חיי
ומזוני. און וואס נרעסער דער מארק מעהר ארבעט.
איז נרעסער די פרנסה.

שבת יז אייר, לב לעומר ה'תשי"ג

שיעורים. חומש: בהר, שביעי עם פירש"י.
תהלים: פנ"ו.

תניא: פרק מט. וחנה . . . 188 אהבת ה'.
א"א צדקתה.

בס"ש שיש אומרים בבוקר — קודם התפלה — כדי
לצאת חובת ק"ש בזמנה, נ"ב כופלים נ' החיבות.
ומסיימים בחיבת "אמת". בס"ש דתמלין דר"ת ושם"ר
אין כופלים, אבל אומרים "אמת".
ל"ג בעומר שנת תר"ד — לערד — סיפר הצ"צ תורת
הבעש"ט: עם שמעם כי תהיו אתם ארץ חמץ אמר ה'
צבאות. אט אזוי ווי די נרעסטע חכמים וועלען אייביג
ניס דערניין די גרויסע טבעיות'דיגע אוצרות, וועלכע
השי"ת האט טובע געווען בארץ, אז הכל הי' מן העפר.
אט אזוי קען קיינער ניס דערניין די גרויסע אוצרות
וואס ליגען אין אידען, וואס זיי זיינען דעם אויבער
שמענס ב"ה ארץ חמץ. וסיים הבעש"ט: איך וויל
מאכען פון אידען, אז זיי זאלען נעבען דעם יבול.
וואס דעם אויבערשטענס ב"ה א ארץ חמץ קען נעבען.

יום ראשון יח אייר, לג לעומר ה'תש"ג

שיעורים. חומש: בחוקתי, ס' ראשונה עם פירש"י.

תהלים: פח"פ.

תניא: ואיד יבא . . . 138 וקדוש.

אצל אדמו"ר האמצעי הי' לג בעומר מיו"ט המצויינים. מען פלעגט ארויסנעהן אויפ'ן פעלד, ער פלעגט זיך ניט וואשען, אבער נעהמען משקה, וואס מער הבריאות האט ער עס ניט געטארט. מען האט דאמאלט געווען א סך סופתים. דאס רוב סופתים איז געווען בנוגע קינדער. און א גאנץ יאהר האט מען געווארט אויף לג בעומר.

יום שני יט אייר, לד לעומר ה'תש"ג

שיעורים. חומש: בחוקתי, שני עם פירש"י.

תהלים: צ"ו.

תניא: ואח"כ . . . י"ד ית' בנ"ל.

חסידות איז א גימליכער פארשטאנד, דער פארשטאנד וואס ווייזט דעם מענטשן ווי קליין ער איז, און ווי גרויס ער קען זיך דערהויבען.

יום שלישי כ אייר, לה לעומר ה'תש"ג

שיעורים. חומש: בחוקתי, שלישי עם פירש"י.

תהלים: צ"ג.

תניא: והנה כאשר . . . י"ד בד"ת.

ניטא בא וועמען איבערנעמען זיך. מען בעדארף הארעווען, מיט סבלנות און קירוב הדעת קען מען, בעזה"י, אלס דורכגעצען, מיט ביטול הזולת והנכחה עצמו ווערט מען חלילה אלץ אז.

יום רביעי כא אייר, לו לעומר ה'תש"ג

שיעורים. חומש: בחוקתי, רביעי עם פירש"י.

תהלים: קרקה.

תניא: כי על . . . י"ד ומאדו בנ"ל.

על כל אחד ואחד לדעת, כי הוא ית' בהשגחתו הפרטית נותן לכל אדם האפשרות להביא רצון העליון ית' מן הכח אל הפועל, בקיום המצות ובחזיון היהדות ותורתנו הקדושה בכל עת ובכל מקום שהוא, ואין הדבר תלוי אלא בעבודתו.

יום חמישי כב אייר, לז לעומר ה'תש"ג

שיעורים. חומש: בחוקתי, חמישי עם פירש"י.
תהלים: קריז.

תניא: פרק נ. והנה . . . 140" ח"ו.

פעם אחת התוועדו חסידים הראשונים — בשנת תקמ"ד"ז — ותוכן שיחת ה' דער רבי — רבינו הוקן — האט אויסגעטאן וואס מען איז ניט עלענט. אמאל, איז דער רבי — דער ר"מ און גאון — געווען עלענט, און די תלמידים זיינען געווען עלענט. דער דרך החסידות וואס דער רבי האט מייסד געווען איז דער גרויסער גמליכער אויפטאן. וואס דער רבי איז ניט עלענט און חסידים זיינען ניט עלענט.

יום ששי כג אייר, לח לעומר ה'תש"ג

שיעורים. חומש: בחוקתי, ששי עם פירש"י.
תהלים: קח"ב.

תניא: והנה . . . חיי החיים ב"ה.

ראשית הירידה, ר"ל, הוא העדר העבודה בתפלה, עס ווערט אלץ מרוקען און יקאלט, די מצות אנשים מלומדה ווערט שוין אויך שווער, מען איילט, מען ווערט אן דעם געשמאק אין תורה, והאויך מתגשם, ומובן הדבר שאינו שייך כלל לפעול על הזולת.

שבת כד אייר, לט לעומר ה'תש"ג

מברכים ר"ח סיון. אמירת כל התהלים בהשכמה.
יום התוועדות. לשלישי עולה הבעל קורא, ומעצמו.
אומרים אב הרחמים.

שיעורים. חומש: בחוקתי, שביעי עם פירש"י.
תהלים: קינ"ה.

תניא: פרק נא. והנה . . . בתולדתו כנ"ל.

אם בחוקותי תלכו, אם זה הוא לשון תחנונים כמרו"ל, יכוונתו הלואי בחוקותי תלכו. וזה שהקב"ה כביכול מתחנן לפניו שישמרו את התורה, זה עצמו מסייע ונותן כח לאדם שיעמוד בבחירתו הטובה. ועוד זאת אשר בחוקותי תלכו דנעשית הנשמה מהלך.

בכיאת המשיח תתגלה מעלת הפשיטות והתמימות שיש בעבודתם של אנשים פשוטים שמתפללים ואומרים תהלים בתמימות.

יום ראשון כה אייר, מ לעומר ה'תש"ג

שיעורים. חומש: במדבר, פרשה ראשונה עם פירש"י.
תהלים: קיט, אשרי . . . מצותך מאד.
תניא: ונכה . . . עבד בתחתונים ממש.

ממאמרי רבינו הזקן בשנת תקנ"ה בליאזנא: שכר מצוה מצוה, המצוה בעצם עצמותה היא השכר והתנלות העצמות תהי' לעתיד, אבל זהו הקרן קיימת של המצוה, אמנם פירותי' אדם אוכל בעולם הזה, והוא בכל מצוה ומצוה בענינה, וכאשר צריך לאותו דבר הוא נענה.

יום שני כו אייר, מא לעומר ה'תש"ג

שיעורים. חומש: במדבר, שני עם פירש"י.
תהלים: קיט, מה . . . לא שכחתי.
תניא: וההבדל . . . עבד להחיותם.

קודם ציווי הוכח תוכיח, כתיב ולא תשנא את אחיך, כי זהו תנאי מוקדם להוכחה. ואח"כ כתיב ולא תשא עליו חטא, שאם לא פעלה ההוכחה, כוראי אתה האיש, שלא היו דברים היוצאים מן הלב.

יום שלישי כז אייר, מב לעומר ה'תש"ג

שיעורים. חומש: במדבר, שלישי עם פירש"י.
תהלים: קכ"ד.
תניא: וכ"כ עצמו . . . א"ס ב"ה.

אאמו"ר סיפר ששמע מאכיו בשם הצ"צ ששמע מרבינו הזקן שהי' קורא את עצמו בשם בן להרב המניד ובשם נכד להבעש"ט.

יום רביעי כח אייר, מג לעומר ה'תש"ג

שיעורים. חומש: במדבר, רביעי עם פירש"י.
תהלים: קל"ה קלט.
תניא: פרק נב. וכמו . . . עני האור מהשמש.

באחד החזיונות לילה שראה הצ"צ את רבינו הזקן, בתוך שלשים להסתלקותו, אמר לפניו המאמר על שלשה דברים העולם עומד. אחרי המאמר א"ל: איש מוריע תחלה יולדת נקבה — זהו אמן. אשה מורעת תחלה יולדת זכר — זהו אתה.

יום חמישי כט אייר, מד לעומר ה'תש"ג

שיעורים. חומש: במדבר, חמישי עם פירש"י.
תהלים: קמ"ט.
תניא: אבל השכינה . . . "עני השמש בלבר.

עלית הנשמה היא שלש פעמים בכל יום בהנ' תפלות. ובפרט נשמת הצדיקים דילכו מחיל אל חיל, ודבר ודאי, אשר בכל עת ובכל מקום קדוש היותם, נושאים דנה ותפלה בעד המקושרים אליהם ואל פקודתם ושומרים פקודיהם, ובפרט בעד תלמידיהם ותלמידיו תלמידיהם, להושיע בנשמיות וברוחניות.

יום ששי א סיון, מה לעומר, ר"ח ה'תש"ג

ער יב בחדש — ועד בכלל — א"א תחנון.
שיעורים. חומש: במדבר, ששי עם פירש"י.
תהלים: א"ט.
תניא: וסוה הלבוש . . . "עני התורה.

זרוק חוטרא לאוירא אעיקרי' קאי. נחלה בלי מצרים הנחילו אבותינו רבותינו הקדושים לכבוד חסידים הראשונים, אשר בני בניהם ובני בנותיהם לדורותיהם. באיזה מדינה וסביבה שיהיו, יהי' אצלם אותו ה"עיקרי'", והוא המשכת פנימיות הלכ אל צור מחצבתו. לפעמים העיקרי' מכוסה ונעלם בכמה לבושים, וזאת היא עבודת החפץ בחיים להסיר את הכיסוסים ולקבוע לו זמני למוד בתורת החסידות ולנהוג בסנהגי עדת החסידים.

שבת ב סיון, מו לעומר ה'תש"ג

שיעורים. חומש: במדבר, שביעי עם פירש"י.
תהלים: י"ז.
תניא: ובירידתה . . . בשם שכינה.

אנא בכח — דקבלת שבת — אומרים בלחש. ופרוש עלינו כו' — בקבלת שבת — בעמידה. בשנת תקפ"ט חל ש"פ במדבר ה' כסיון. קודם הדלקת נרות של שבת אמר הצ"צ מאמר שאו את ראש נ' אבותם. פי' שאו כפי' הראב"ע מענין כי תשא את ראש, וביאור הענין שע"י עבודת הארת הנשמה שכנוף, נעשה עלי' בראש ועצם הנשמה כמו שהיא למעלה והסביר כמה פסוקים ומאמרי זהר וסדרש. בשבת בצהרים אמר רבינו הדרוש וארשתיר לי לעולם וביאורו שנרפסו בלקו"ת. כיום א דחה"ש אמר רבינו את הדרוש וספרתם לכם וביאורו — שנרפסו בלקו"ת. ביום השני דחה"ש בסעודת יו"ט אמר רבינו את הדרוש והחכמה מאין תמצא, והוא ביאור השני בענין תספרו חמשים יום הנרפס בלקו"ת.

יום ראשון ג סיון, מז לעומר ה'תש"ג

שיעורים. חומש: נשא, פרשה ראשונה עם פירש"י.
תהלים: יח"כ.
תניא: פרק נג. והנה . . . 148' ל"ח
כשהסתפרו בימי הגבלה, קורם עה"ש, לא היתה רוח
אמו"ר נוחה מזה.
המעיון בשיטת תוד"ה תורה (שבת פט. א) יבין,
שחה"ש הוא זמן עת רצון למעלה, והשית"ת מסריד את
המקטרג על עם ישראל, כדוגמת המדרתו בשעת
התקיעות בר"ה ויום הקדוש דצום כפורים.

יום שני ד סיון, מח לעומר ה'תש"ג

שיעורים. חומש: נשא, שני עם פירש"י.
תהלים: כניכח.
תניא: ובבית שני . . . 148' ברתא.
חה"ש הוא זמן המוכשר לעשות הכל לטובת לימוד
התורה והעבודה ביראת שמים, וכן להתעסק בתשובה
בהגונע לתורה באין מפריע משטן המקטרג, כדוגמת
זמן התקיעות בר"ה ויום הקדוש דצום הכפורים.

יום שלישי ה סיון, עה"ש, מט לעומר ה'תש"ג

שיעורים. חומש: נשא, שלישי עם פירש"י.
תהלים: כט"ד.
תניא: וז"ש הינוקא . . . במ"א.
ערב חג השבועות תקנ"ו אמר רבינו הזקן תורה:
וקדשתם היום ומחר נו' וקדשתם היום ומחר זהו
מלמעלה, אבל וכבסו שמלותם דאם דארף מען אליין.
דאם איז געווען די גאנצע תורה. דער צ"צ האט
מבאר געווען: וקדשתם איז געזאגט געווארען צו
משה'ן, און אתפישמותא דמשה בכל ראו ודרא, וואס
זיי קענען הייליג מאכען דעם היינט און דעם מארגען.
אבער מ'דארף דערצו וכבסו שמלותם — לבושי מחשבה
דבור ומעשה, וואס דאס דארף מען אליין.

יום רביעי ו סיון, א דחה"ש ה'תש"ג

בשעת קריאת עשה"ר עומרים ומניחים אל הס"ת, אין
אומרים אקדמות.
שיעורים. חומש: נשא, רביעי עם פירש"י.
תהלים: לה'לת.
תניא: לקומי אמרים . . הנקרא בשם . . .
ואחרותו ית'.
הסתלקות הבעש"ט — ביום הרביעי א דחנה"ש תק"ד
ומ"כ במעזיבוש. אדמו"ר הזקן אמו ע"ז — יום ד
כ בכסלו תקנ"ט בפעטערבורג — ביום הרביעי נסלו
המאורות.

יום חמישי ז סיון, ב דחגה"ש ה'תש"ג

שיעורים. חומש: נשא, חמישי עם פירש"י.

תהלים: לט"מ.

תניא: שער היחוד . . . כלל חד.

נשיאות כפים: כשאומרים תיבת יברכך — המתברך ראשו באמצע. ה' — מיסב ראשו לימינו, שהיא שמאל המברך. וישמרד — באמצע. יאר — לשמאלו שהיא ימין המברך וכו'. שלום — ראשו באמצע. אמירת רבש"ע — בשעה שהכהנים מנגנים דוקא, אבל כשאומרים התיבות צריך לשמוע. כשמנגנים ל"וישם" אומרים רבוש"ע... הצדיק. כשמנגנים לתיבת "לך" — ואם . . . אלישע. ל"שלום" — וכשם . . . לטובה. כשאומרים "שלום" — אומרים "ותשמרני ותחנני ותרצני". אדיר במרום אומרים אח" ענית אמו כשעדיין הטלית על פניו.

יום ששי ח סיון אסרו חה"ש ה'תש"ג

שיעורים. חומש: נשא, ששי.

תהלים מרמח.

תניא: פרק ב. והנה . . . 154 אינו כו.

דער עולם הזה הנשמי אין א נעמיש פון נינוניא של הקב"ה (א צוזאמענקונפט פלאץ, וואו השי"ת כביכול קומט זיך צוזאמען מיט דעם אדם בחיר הנבראים) און גנת אנוז (בנימטריא חטא). און השי"ת גיט א בחירה חפשית צום מענשען, אז דער מענש קען זיך אליין אויסקלייבען א וועג אין לעבען.

שבת ט סיון, ה'תש"ג

שיעורים. חומש: נשא, שביעי עם פירש"י.

תהלים: מט"ד.

תניא: וכ"ש . . . 154 הבריאה.

די וועלט דארף האבען טהרת האויר. טהרת האויר איז נאר דורך אותיות התורה. די אותיות שבתורה זיינען א שמירה כללית און א שמירה פרטית. חלוקת השתא סדרי משנה (בעל-פה) איז א "ובלכתך בדרך" דיקער. די משנה משניות וואס מען וועט חזר'ן וואו מען וועט זיין, אין וואס פאר א פלאץ מען וועט זיין, וועט באלייכטען די פארבינדונג פון ישראל מיט קוב"ה. משנה איז אותיות נשמה. עם איז זייער שווער צו געפינען די ווערטער אויסצורדיקען דעם גרעסטען תועלת בעזה"י אין דער שמירה כללית און דער שמירה פרטית, וואס דער כסדר'דיגער חזר'ן משניות וועט בעזה"י בריינגען. און עס פעלען אויס די ווערטער צו באשרייבען דעם גרויסען נחת רוח, וואס מען וועט פארשאפען דעם בורא עולם ב"ה.

יום ראשון	י סיון	ה'תש"ג
שיעורים. חומש: בהעלותך, פ' ראשונה עם פירש"י. תהלים: נה"ט. תניא: פרק נ. והנה . . . אפס בלעדו.		
דבינו הזמן ענה לאחר בהכנסו ליחידות: . . . בני ישראל ווערען אנגערופען נרות. א נר איז כלול פון כלי פתילה שמן ואש. מען טון אבער אנצינדען דעם אש און דעמאלט איז דאס מאיר. בא דיר איז א גוטער נר, אבער עס פעלט דיר דער אנצינדער. דורך הכאה בכח איז דעם אבן של נפש הבהמית, געהט ארויס א ניצוצ אש, וועלכער צינדט אן דעם אש אלסי.		

יום שני	יא סיון	ה'תש"ג
שיעורים. חומש: בהעלותך, שני עם פירש"י. תהלים: ס"ה. תניא: והמשל . . . 156 ואפס בלעדו.		
משיחות אאמו"ר: איז דער עבודה פון עבודת ה' ע"ד החסידות, זיינען פאראן אלע מדריגות . . . די דרגא פון מת באדארף קיין סך הסבר נים האבען. עס איז אבער אויך פאראן — ח"ל — תחית המתים איז עבודה רוחנית. א מת איז קאלט, עס איז ניםא אזא קאלטע זאך ווי שכל הטבעי און שכל אנושי, און ווען דער שכל הטבעי פארשטעהט א השגה אלקית און די מדות שבשכל ווערען נתפעל און געריסן פון דעם געשמאק שכלי, איז דאס דער אמת'ער תחית המתים.		

יום שלישי	יב סיון	ה'תש"ג
שיעורים. חומש: בהעלותך, שלישי עם פירש"י. תהלים: ס"ח. תניא: וכדברים . . . 156 לחקרים.		
בכרכת שני"ב: נה"י היו"ד בקמץ ולא בסגול. אאמו"ר כותב באחד ממכתביו: אהוב את הבקורת, כי היא תעמידך על הגובה האמיתי.		

יום רביעי	יג סיון	ה'תש"ג
שיעורים. חומש: בהעלותך, רביעי עם פירש"י. תהלים: סמ"א. תניא: פרק ד. כי . . . יעט' להטיב.		
הצ"צ חכר כמה נגונים, למודו ה"י קקול ונגונו, ולפעמים ה"י מפסיק באמצע למודו, או כתיבתו דא"ח או שו"ת, ומנגן איזה ניגון. אאמו"ר סיפר, אשר מקול ניגונו של הצ"צ ה"י יודע כמה הוא עסוק באותה שעה.		

יום חמישי יד סיון ה'תש"ג

שיעורים. חומש: בהעלותך, חמישי עם פירש"י.

תהלים: עב"עו.

תניא: והנה כמו . . . 158' ליש.

בלבישת טלית קטן כבוקר בידים נקיות ובמקום שמוחי לברך, מברכים "על מצות ציצית" — כיון שאין כס"ק שלנו שיעור עיסות. אם אסור לברך, אזי קודם התפלה — אם אינו לובש ס"ג — יממש בר' ציציותיו ויברך אז.

יום ששי טו סיון ה'תש"ג

שיעורים. חומש: בהעלותך, ששי עם פירש"י.

תהלים: עז"עח.

תניא: והנה בחי' . . . ל"ח.

בתחילה הי' רבינו הגדול אומר דרושים קצרים במאד, מרעשי הלב ומלהיבים מאד, ונקראו בשם "דרכים", אח"כ נקראו "אגרות" והם ארוכים יותר. אח"כ השתלשל שנקראו "תורות" והם שרשי הדרושים שכתורה אור ולקו"ת, אח"כ ארוכים מעט יותר ונקראו "כתבים", והם בביאור בהשגה רחבה לפי ערך.

שבת טז סיון ה'תש"ג

שיעורים. חומש: בהעלותך, שביעי עם פירש"י.

תהלים: עט"פב.

תניא: פרק ה. והנה . . . פרק גז.

כבר החליטו הראשונים כמלאכים זי"ע, אשר רפואת הנפש היא כרפואת הגוף. לכל לראש צריך לכסו מקום החולי: אם הוא מצד שחומר גופו עב גם ומושחת, או שהחסרון הוא בכחות נפשו, שיש לה נטיות לענינים רעים כמו גאווה, שקר וכדומה, או שמקור החולי הוא בהרגילות, שמפני רוע החינוך או רוע הסביבה בא לרגילות רעות. עד אשר לא יתבררו פרטי מקום החולי וסיבת אחיות המחלה אי אפשר להתחיל ברפואתו, כי אם לסדר אופן הנהגה ישרה בכל הדברים במה שיעשה ובמה שימנע את עצמו מהם: כועשה טוב בקיום המצות קביעות עתים לתורה קנין מדות טובות, ובסוד מרע. אמנם מה שנחוצ' ביותר הוא שיעורך החולה בעצמו שני ענינים: (א) ידע שהוא חולה ויכסוף וישתוקק להתרפאות מחליו. (ב) הידיעה שיכול להתרפאות, והתקוה ובטחון גמור כי בעזה"י יתרפא מחליו.

יום ראשון יז סיון, ה'תש"ג

שיעורים. חומש: שלח, פרשה ראשונה עם פירש"י.
תהלים: פנחס.
תניא: פרק ז. והנה . . . 160 בחסד.

נימ הנאה האכען פון עולם הזה אין פולען זיין, הוא רק הכנה טובה לעבודה. ענין העבודה הוא לעשות הגשמי כלי לאלקות.

יום שני יח סיון, ה'תש"ג

שיעורים. חומש: שלח, שני עם פירש"י.
תהלים: פחמט.
תניא: והנה מהתכללות . . . "פא" בשמש.

בזמן הזה בעקבתא דמשיחא ממש, תחובה על כל אחד מישאל לדרוש בסובת זולתו, בין זמן בין צעיר, לעוררו לחשובה, למען שלא יצא ח"ו מכלל ישראל שיזכו בעזה"י, לנאולה שלימה.

יום שלישי יט סיון, ה'תש"ג

שיעורים. חומש: שלח, שלישי עם פירש"י.
תהלים: ציצו.
תניא: ולכן הוצרך . . . האלקים.

בחדש מרחשון חרי"ג קבע הצ"צ, מלבד השיעורים האחרים, שיעור לסוד עם אאומ"ר בכל יום שתי שעות ומחצה — בחורף מתחיל משעה העשירית לילה ובקיץ משעה הרביעית לפנות בוקר. — שתי שנים הי' הלמוד: קבלה עם ביאורי חסידות. אחר זמן זה — עד אלול חרט"ג, שאז נפסק השיעור, למדו ספרי מחקר: הרס"ג מורה נבוכים עיקרים כוזרי ועוד ע"פ תורת החסידות.

יום רביעי כ סיון, ה'תש"ג

שיעורים. חומש: שלח, רביעי עם פירש"י.
תהלים: ציטק.
תניא: פרק ז. והנה . . . יפ"י עליו כלל.

מפתנמי אאומ"ר: דער שכל און מרות געבוי פון א חסיד, איז לפי ערך זיין ערשטע יחידות כא זיין רבין. די ערשטע יחידות איז לפי ערך מהות עצמו פון א חסיד, לפי אופן מהות עצמו און סדר עבודה נימ איהם דער רבי.

יום חמישי כא סיון, ה'תשי"ג

שיעורים. חומש: שלח, חמישי עם פירש"י.

תהלים: קדישה.

תניא: והנה גדר . . . "פב" סטריין.

רבינו בספר של בינונים פ"ג אומר, כי ג' מוחין חב"ד וז' מדות הם השתלשלות מעשר ספירות העליונות, דכל זה הוא כנפש רוח ונשמה שהם המתלבשים בגוף האדם, אמנם ענין המסירת נפש על אלקות, וואס א איר ניט ער וויל און ניט ער קאן זיין ח"ו א נפרד מאלקות, זהו מעצמות א"ס ב"ה, שלמעלה מענין הספירות דראשיתם היא ספירת החכמה.

יום ששי כב סיון, ה'תשי"ג

שיעורים. חומש: שלח, ששי עם פירש"י.

תהלים: קריקו.

תניא: והנה אעפ"כ . . . 164' לתחתונים.

לאמירת והביאנו לשלום כו' מחברים תחלה ב' הציציות דלפניו, אח"כ מצרפים ציצית כנף השמאלי דלאחוריו, אח"ו ציצית דכנף הימין ואוחזים אותם בין קמיצה לזרת דיר שמאל.

נושקים הציציות שש פעמים היינו באמירת תיבות: ציצית, ציצית, ציצית, אמת, קימת, לעד.

שבת כג סיון, ה'תשי"ג

מברכים ר"ח תמוז. אמירת כל התהלים בהשכמה. יום התוועדות.

שיעורים. חומש: שלח, שביעי עם פירש"י.

תהלים: קח"קב.

תניא: והנה כס"ש . . . "פג" מהרמ"ק ז"ל.

מענה אאמו"ר לאאמו"ר ביחידות חורף תרל"ה: היצה"ר נקרא נה"ב לא מפני שהוא בהמה דוקא, כי לפעמים הוא שועל פקח שבחיות, וצריכים לחכמה מרובה להבין תחבולותיו. ולפעמים הוא מתלבש בלבוש צדיק תמים ענו ובעל מדות טובות.

בכל אחד ואחד הנה"ב שלו היא לפי מהותו הפרטי, ויש אשר מתעורר חשק גדול ללמוד חסידות או להתבונן היטב באיזה השכלה, ובאמת הנה זהו דק עצת היצר ומתחבולות נה"ב למנוע מעבודת התפלה וכדומה.

ונקוט האי כללא בידך וזכור אותו תמיד, כי כל דבר המועיל או מביא לעבודה בפועל, הנה כל מניעה שתהי' לדבר זה — אפילו אם המניעה היא מדבר היותר נעלה — הוא רק מתחבולותי' של נה"ב.

וסיים אאמו"ר נ"ע: עד אז לא ידעתי אז עם קעו זיין א פרומער נה"ב, ווער רעדט נאך א חסידישער נה"ב.

יום ראשון כד סיון, ה'תש"ג

שיעורים. חומש: קרח, מרשה ראשונה עם מירש"י.
תהלים: קינ"ה.
תניא: וזהנה מכאן . . . 166 הכל א'.

השואל במה היא ההתקשרות שלו אלי מאחר שאני
אני מכיר פנים . . .
ההתקשרות האמיתית היא ע"י לימוד התורה,
כשהוא לומד המאמרי חסידות שלי, קורא את השיחות
ומתחבר עם ידידי אנ"ש ותלמידי התמימים יחיו
בלימודם ובהתוועדותם, ומקיים בקשתי באמירת תהלים
ובשמירת זמני הלימודים, הנה בזה היא ההתקשרות.

יום שני כה סיון, ה'תש"ג

שיעורים. חומש: קרח, שני עם מירש"י.
תהלים: קים, אשרי . . . מצותך מאד.
תניא: וז"ש בתקונים . . . 166 רממלא

לון.
דאגה בלב איש ישחנה ואמרז"ל שני מירושים:
ישיחנה מרעתו, ישיחנה לאחרים.
ופירש הצ"צ: לאחרים רק בנוף, אבל מאוחדים אתו
עמו, שמרנישים את ענינו.

יום שלישי כז סיון, ה'תש"ג

שיעורים. חומש: קרח, שלישי עם מירש"י.
תהלים: קים, מה . . . לא שכחתי.
תניא: וזה ג"כ ענין . . . יסד בפועל ממש.

וירדו חיים שאולה — שגם בשאול חושבים שהם
חיים.
הברכה בוירדו חיים שאולה, כמו בני קרח לא מתו,
מקום נתבצר להם ועשו תשובה, כי תשובה מועלת
רק כל עוד שהוא חי, וזוהי הברכה, שגם בשאול יהיו
חיים ויוכלו לעשות תשובה.

יום רביעי כז סיון, ה'תש"ג

שיעורים. חומש: קרח, רביעי עם מירש"י.
תהלים: עכ"ל.
תניא: וממלא . . . יסד ותכלית.

כתיב וברכך ה"א בכל אשר תעשה. האדם עליו רק
לעשות כלי לפרנסתו, ולהשתדל בכל כחו אשר הכלי
יהי' סהור מכל סיג ופסולת דאונאה כו', היינו שיהי'
הכל ע"פ דיני התורה, אשר אז הוא כלי ראוי לברכה
העליונה בשנים: פרנסה בריוח, ואשר הפרנסה תלך
למקום הראוי.

יום חמישי כח סיון, ה'תשי"ג

שיעורים. חומש: קרח, חמישי עם פירש"י.

תהלים: קלה'קלט.

תניא: כי מקור . . . 168' מדותיו.

הצ"צ בספרו לבנו אאומ"ר מאורע מחיי, סיים: מיט דעם וואס מען העלפט א אידען אין פרנסה, אפילו פארדינען זיבעציג קאפיקעס (סטבע קטנה ברוסא) אין א קעלבעל, איז אלע שערי היכלות העליונים זיינען פאר איהם אטען.

בעבור כמה שנים סיפר אאומ"ר כל הנ"ל לאאמ"ר והוסיף: מ'באדארף אפילו וויסען די וועג צו די היכלות העליונים, נאך דאס מאכט ניט אויס, עס דארף זיין דער עיקר, העלפען בלעב שלם מיט א נע' פיל, האבען א געשמאק אין א אידען טאן א טובה.

יום ששי כט סיון, ה'תשי"ג

שיעורים. חומש: קרח, ששי עם פירש"י.

תהלים: קמ"קמד.

תניא: והחשבון . . . האותיות עצמן.

עבודת האדם ע"פ תורת החסידות, להרגיל את עצמו לראות ענין השגחה פרטית, איך כי בטובו ית' מחדש את העולם והנבראים בכל דגע בהשגחתו הפרטית, אשר זה אך זה הוא מציאות הנבראים חיותם וקיומם.

שבת ל סיון, שר"ח ה'תשי"ג

שיעורים. חומש: קרח, שביעי עם פירש"י.

תהלים: קמ"הקנ.

תניא: פרק ת. והנה . . . ומקור החיות.

העברת הפרשה שמו"ת — פסוק פסוק. וקורין גם ההפסדה, או שתי ההפסדות אם הוא שבת ר"ת, או פרשיות מחוברות וכיוצא בזה.

מענה רבינו הזקן לאברך עילוי מצוין ובעל כשרון ספורסב כשנכנס ליחידות שלו הראשונה — בשנת תקנ"ה בליאזנא: רוחניות וגשמיות זיינען הפכים בעצם מהותם. דאס וואס עס איז א מעלה אין גשמיות, איז א חסרון אין רוחניות.

אין גשמיות איז א שמח בחלקו דער גרעסטער בעל מעלה. און דורך עבודה וועט אזא איינער צוקומען צו די העכסטע מדריגות. אין רוחניות אבער איז א שמח בחלקו דער גרעסטער חסרון, און ער ווערט, ר"ל, א יורד ונופל.

יום ראשון א תמוז, ב דר"ח ה'תשי"ג

שיעורים. חומש: חוקת פרשה ראשונה עם פירש"י.
תהלים: אי"ט.

תניא: פרק ט. אבל . . . אין קץ.

מס"נ הראוי לבני תורה הוא כדרז"ל אדם כי ימות באהל, להמית את כל התענוגים בעניני עולם. כי אפילו דברים קלי הערך בתענוגי עולם, מונעים המה מלהיות מסור ונתון באהלה של תורה.

יום שני ב תמוז ה'תשי"ג

שיעורים. חומש: חוקת, שני עם פירש"י.
תהלים: י"ז.

תניא: רק מפני . . . למשבילים.

רבינו הזמן כותב בסידורו: נכון לומר קודם התפלה הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעך כמוך. זאת אומרת, אשר מצות אהבת ישראל היא שער הכניסה, אשר דרך בו יכול האדם לבוא לעמוד לפני ה'א להתפלל, בזכותה תקובל תפלת הסתפלה.

יום שלישי ג תמוז, ה'תשי"ג

שיעורים. חומש: חוקת, שלישי עם פירש"י.
תהלים: יחכב.

תניא: הנהה. סוד . . . מן השכל.

אזמור"ר אמר: א אידישער קרעכץ וואס קומט ח"ו בסבה פון א ניס נוס נשמי אין אויך א תשובה גדולה, בפרט א קרעכץ בסבה פון א ניס נוס רוחני אין אודאי און אודאי א תשובה מעליתא. דער קרעכץ שלעפט ארויס פון עומק רע, און שמעלם אנהי דער אין א מעמד טוב.

יום רביעי ד תמוז, ה'תשי"ג

שיעורים. חומש: חוקת, רביעי עם פירש"י.
תהלים: כגכח.

תניא: פרק י. אר . . . 174' מדרבננו.

חסיד אחר או תלמיד אחד כאשר נותן לבו דעתו ונפשו על התורה וחיוזטה, פועל ישועות כעיר גדולה בכל עניני העיר, והוא כדרך מלמעלה מררר הטבע בזכות אבות העולם.

יום חמישי ה תמוז, ה'תש"ג

שיעורים. חומש: חוקת, חמישי עם פירש"י.

תהלים: כמ"ד.

תניא: ומ"מ . . . 174' אתכסיאת כו'.

רבינו הוזן שאל את אחד החסידים הגדולים המקורבים ביוחר, בהיותו אצלו ביחידות, למצבו. ויתאונן החסיד כי ירד מנכסיו וכו'. ויענהו רבינו: דיר דארף מען — אז דו זאלסט מאכען ליכטיג דיין סביבה מיט תורה ועבודה שכלל. פרנסה און וואס דו דארפסט — דאס דארף דער אויבערשטער ב"ה דיר נעכען. טו וואס דו דארפסט, וועט השי"ת טאן וואס ער דארף.

יום ששי ו תמוז, ה'תש"ג

שיעורים. חומש: חוקת, ששי עם פירש"י.

תהלים: ל"ח.

תניא: עד"מ . . . מדות כלל.

המצות נמשכות ע"י המקיף שבמצות עצמן. מצות צדקה, עד"מ, היא מצוה כוללת, אשר כל המצות נקראות בשם צדקה. ומהאי טעמא נכון במאד לתת קודם כל מצוה פרומה לצדקה, שהוא המשכת המקיף בפנימי. ומ"מ הוי מקיף הקרוב, משא"כ תורה שהיא מקיף הרחוק ופעולתו נעלה יותר.

שבת ז תמוז, ה'תש"ג

שיעורים. חומש: חוקת שביעי עם פירש"י.

תהלים: ל"ט.

תניא: פרק יא. והנה . . . 176' בלכו.

אאמו"ר אמר: חסידות איז נעוץ תחלתו בסופן וסופן בתחלתו, די דרגא פון עיגולים מכלי אשר ימצא ראש וסוף, אבער אחר כל זה איז דער עיקר איז סדר.

דער בעש"ק איז געווען א מסור, דער מעזריטשער האט מדרקט געווען אויף סדר, און דער עלטער זיידע — רבינו הוזן — האט געלערענט חסידים זיי זאלען זיין מסודרים, דאס זעהט מען אין זיינע מאמרים, בריף, ניגונים. די חסידים וואס האבען געהאט א ימן קבוע אויף קומען אין ליאזנא — דערנאך אין ליאדי — האבען ניט געהאט קיין רשות ביימען דעם זמן אן ארשיון פון רבי'ן, אויף באקומען א רשיון האט מען געראפט זאגען א מעם.

באם רבי'ן איז געווען א ועד מיוחד אויף פיהרען סדר החסידים ובראשו מהרי"ל אחי רבינו, און א באזונדער ועד אויף אנפירען מיט חסידישע יונג-געלייט ובראשו אדמו"ר האמצעי.

יום ראשון ח תמוז, ה'תש"ג

שיעורים. חומש: בלק, פרשה ראשונה עם פירש"י.
תהלים: מדרגה.

תניא: אבל האמת . . . כמ"ש במ"א.

מצינו דעיקר חבתו של הסב"ח לאברהם אע"ה הי' למען
אשר יצוה — כפירושו יחבר — את בניו ואת ביתו.
היינו רכל גורל עבודתו בהנסיונות אינו כעדר לגבי
הא דיצוה ויחבר אחרים, מה שיוכה אחרים.

יום שני ט תמוז, ה'תש"ג

שיעורים. חומש: בלק, שני עם פירש"י.
תהלים: מטתר.

תניא: פרק יב, דס . . . 178-עצמו.

אלע אירישע עלטערן וועלכע באדארפן האבען א
ספעציעלע ישועה און הצלה פאר זייערע קינדער, איז
דער זיכערסטער מיטעל צו שטיצען תורה לערנער.

יום שלישי י תמוז, ה'תש"ג

שיעורים. חומש: בלק, שלישי עם פירש"י.
תהלים: נהנס.

תניא: כי הו ד"ס . . . כו' בנ"ג.

רבינו הזקן בחילת נשיאוחו אמר תורה: מה' מצעדי
נבר כוננו, אז א איד קומט אין א ארץ, איז עס צוליב
א כוונה מאן א מצוה, הו א מצוה שבין אדם למקום
והו א מצוה שבין אדם לחבירו. א איד איז א שליח
של מעלה, א שליח וואו ער איז, איז ער דער כח
המשלה, דער יתרון המעלה אין נשמות לגבי מלאכים
— וואס בא נשמות איז דאס על פי התורה.

יום רביעי יא תמוז, ה'תש"ג

שיעורים. חומש: בלק, רביעי עם פירש"י.
תהלים: ס"ה.

תניא: פרק א, תניא בסוף . . . הברייתא.

בתניא דפוס זאלקווי שנת מבש"ר טו"ב, נדפסה אנרת
התשובה מהדורא קמא, ולא נחלקה לפרקים, נמ יש
כסה שנים בתוכו האנרת.

יום חמישי יב תמוז, חג הגאולה ה'תש"ג
 אין אומרים תחנון.
 שיעורים. חומש: בלק, חמישי עם פירש"י.
 תהלים: סו"סח.

תניא: והנה מצות . . . 182' מיראה.
 יום הולדת את כ"ק אדמו"ר שליט"א בשנת תר"ם.
 יום בו נתבשר — בשנת תרפ"ז — שהוא חפשי מנלותו
 אשר הגלה — אחרי שהי' תפוס במאסר — על עבודתו
 בחיזוק התורה והיהדות.
 ממכתב כ"ק אדמו"ר שליט"א: בשני ימי הגאולה
 י"ב וי"ג תמוז הבע"ל יתועדו אנ"ש, לטובה ולברכה
 בגשמיית וברוחניות, כאשר הוקבע מאת אבינו הראשון
 הוד כ"ק אדמו"ר רבינו הוקן זצוקלה"ה נבנ"ם זי"ע.
 בהתועדות זו ידברו אנ"ש שי' איש את רעהו בשבת
 אחים בחיזוק קביעות שיעורי הלמוד, והנני שולח
 להם את ברכתי כי ישא ה' פניו אליהם בנו"ר.

יום ששי יג תמוז, חג הגאולה ה'תש"ג
 אין אומרים תחנון.
 שיעורים. חומש: בלק, ששי עם פירש"י.
 תהלים: סט"עא.

תניא: פרק ב. אך כל . . . יום רצון.
 יום בו יצא כ"ק אדמו"ר שליט"א לחרות.
 המאסר הותחל רבע על שעה השלישית אור ליום רביעי
 חמשה עשר בסיון תרפ"ז. התעכב בנלות — בעיר
 קאסטרמא — עד הצי שעה אחר חצות היום יום
 הרביעי שלשה עשר בתמוז תרפ"ז.
 ממכתב כ"ק אדמו"ר שליט"א לחג הגאולה: הנני
 שולח מאמר . . . השתתפותי עם ידידנו אנ"ש בבל
 מקום מושבותיכם להצלה, ולהיות אתכם עמכם
 בהתועדותכם בדבר חיזוק דרכי החסידות בקביעות
 ושמירת זמני למורי דא"ח ולהתעורר בקיום עניני
 הלימוד . . . אלקינו ואלקי אבותינו יברך את כללות
 אנ"ש הם ביתם זרעם וזרעם בתוך כלל אחינו בני
 ישראל, ה' עליהם יחיו, בכל סילי דמיטב סנפש ועד
 בשר.

שבת יד תמוז ה'תש"ג
 שיעורים. חומש: בלק, שביעי עם פירש"י.
 תהלים: עכ"עו.

תניא: והנה . . . 184' ג"ס כו'.
 ז"ל הצ"ע באחד מדרושו: רבינו ז"ל באמרותיו
 לבניו יום ג' פ' בלק שנת תקס"ב אמר וזה דבריו:
 להבין קושית התוכנים מאחר שהארץ היא כדורית
 ועגולה כתפוח למה אינם נופלים אותם בני אדם
 הדרים כנגדינו מלמטה באמריקא . . . ותירוצם אינו
 אמת. . . ורבינו ז"ל אמר כי התירוץ הוא, דהנה מבואר
 בע"ח שהתשעה גלגלים מקבלים מבחי' עיגולים,
 ובהעיגול אין בו מעלה ומטה, ומהאי טעמא הנה אותם
 בני אדם שהם כנגדנו למטה, הרי הרקיע שעליהם הוא
 למעלה בהשוואה אחת עם הרקיע שעלינו, והארץ דשם
 היא מטה לגבי הרקיע שעלי'.

יום ראשון טו תמוז ה'תש"ג

שיעורים. חומש: פנחס, פרשה ראשונה עם פירש"י.
תהלים: עזיעה.
תניא: אכו כל . . . 184- תענית.
אמו"ר כותב באחר ממאמריו: בתענוג נפשי על
אלקות יכול להיות מזה שמנונית בנוף. אומרים
על הר"ג מטשרנאכיל שהי' שמו בנופו מענית אמו
יש"ר.

יום שני טז תמוז ה'תש"ג

שיעורים. חומש: פנחס, שני עם פירש"י.
תהלים: עט"ב.
תניא: ומ"ס . . . יצ"י בהצדקה.
אהבת ישראל של הכעש"ם — אין לשער.
הרב הסניד אמר: הלואי היו נושקים הס"ת באותה
האהבה, שהי' מורי מנשם את הילדים בהוליכו אותם
אל ח"ה, הדר"ר כשהי' „באהעלפער“.

יום שלישי יז תמוז ה'תש"ג

תענית. סליחות. אבינו מלכנו
שיעורים חומש: פנחס, שלישי עם פירש"י.
תהלים: פג"ז.
תניא: אכו מספר . . . לא תמנו.
חלק לוחות הראשונות ולוחות האחרונות:
בלוחות עצמן — הראשונות מעשה אלקים, השניות
פסל לר. המכתב — חרות על הלוחות שכדור"ל
עירובין (נר. א) הוא רק בלוחה"ר. במעלת בני ישראל
— בלוחה"ר צדיקים, כשעמדו על הר סיני מסה
זוהמתו, בשניות בעלי תשובה. במעלת משה — כמתן
תורה ניתן למשה אלף אורות במתנה, ובחטא העגל
ניטלו ממנו ולא חזרו בלוחות שניות (רק בשבת
נותנים לו כדאי' בפע"ה). מעלת לוחה"ש שניתן
ג"כ הלכות מדרש אנדות כו', כפלים לתושי' כדאי'
בגדרים (כב. ב), וסירו עור פני משה.

יום רביעי יח תמוז ה'תש"ג

שיעורים. חומש: פנחס, רביעי עם פירש"י.
תהלים: פח"פ.
תניא: פרק ד. ואולם . . . בנעימים.
דער אלטער רבי האט געזאגט אויף ר' משה ווילעגן
קער: משה האט מוחין דגדלות, און איז די צען יאר
וואס ער האט געהארעוועט, האט ער אויסגעהארעוועט
מוחין רחבים.
דריי יאר האט ר' משה ווילעגקער זיך מכוין געווען צו
יחידות כאס אלטען רבי'ן, און נאכדעם איז ער געבלי-
בען זיבען יאר אין ליאזנא אויף בריינגען די יחידות
אין עבודה בפועל.

יום חמישי ים תמוז ה'תש"ג

שיעורים. חומש: פנחס, חמישי עם פירש"י.
תהלים: ציצו.

תניא: אד הענין . . . 'צדיח' וכו'.

מהנהנות אאמו"ר: כשנסע מביתו, אף שנשאר במקום אחד כמה חדשים, ה' אומר בכל יום אחר התפלה תפלת הדרך — בלא שם ומלכות.

יום ששי כ תמוז ה'תש"ג

שיעורים. חומש: פנחס, ששי עם פירש"י.
תהלים: ציצו.

תניא: ככה ממש . . . יצר האותיות.

שלשה מיני התכונות הם: (א) התכונות למודית, אחר שמכין הענין על בוריו, הוא מתבונן בעומק הענין ההוא. עד שהשכלי מאיר אצלו. (ב) שקודם התפלה, ענינה הרגש חיות הענין שלמד ולא הרגש השכלי כמו בהתכונות למודית. (ג) שבחפלה, ענינה הרגש האלקות שבהענין שלמד. שלש אלה הם שליוכות סולם ההרגשה ורק בחסדי השי"ת עמנו מרגישים למעמים — דערהערט מען — גיטליכקייט בלי שום עבודה כלל, והוא מפני מעלת העצמות שיש בנשמה. אבל מצד העבודה שבכח עצמו מוכרחים שלש הנ"ל.

שבת כא תמוז ה'תש"ג

שיעורים. חומש: פנחס, שביעי עם פירש"י.
תהלים: קדקה.

תניא: וביאור הענין . . . הוי' כו'.

אין מכרכים שהחינו בין המצרים ואפילו בשבת. כתיב ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם בתוך כאו"א מישראל, שבכאו"א מישראל תוכיות נקודת פנימית לבבו הוא מקדש לשבתו ית'. והנה מקום המקדש גם כוון הנלות והשימוש קדוש הוא. וכדאיתא בשמות רבה ס"ב א"ר אחא לעולם אין השכינה זזה סכותל המערבי. וכל ענין השימוש הוא בהבנינים, וכן הוא גם במקדש הפרטי שבכאו"א מישראל, דהיסוד הוא שלם זך ומהור וכמ"ש אני ישנה ולבי ער, ואיתא במד"ר אני ישנה מן המצות ולבי ער לנמ"ח אני ישנה מן הצדקות ולבי ער לעשותו, דכל ענין השימוש, ר"ל, שישנו בישראל הוא רק בדוגמת הבנינים שמחוץ להיסוד, אבל היסוד במקדש הפרטי הוא בקדושתו.

יום ראשון כב תמוז ה'תש"ג

שיעורים. חומש: מטו"מ, פרשה ראשונה עם פירש"י.

תהלים: קוטז.

תניא: פרק ה. והנה . . . בדלקמן.

אאמו"ר אמר: א חסידישער ווארט מאכט קלאר די קאפ און ריין די הארץ. א חסידישע הנהגה טובה מאכט ליכטיג אין שטוב. א חסידישער ניגון שטארקט די תקוה ובטחון בריינגט שמחה און שטעלט אוועק די הויז מיט דער הויז געזינג אין קרו אורה.

יום שני כג תמוז ה'תש"ג

שיעורים. חומש: מטות-מסעי, שני עם פירש"י.

תהלים: עח"קב.

תניא: פרק ו. אמנם . . . יצו"ל"ח.

כאשר מטות ומסעי נפרדות קורין — במנחת שבת, ב' / ה' — ללוי עד סוף כל המסעות.

יום שלישי כד תמוז ה'תש"ג

שיעורים. חומש: מטות-מסעי, שלישי עם פירש"י.

תהלים: קינ"קית.

תניא: והנה יעקב . . . נאמר זכו'.

מפתגמי הצ"צ: א פנימי איז, אז בעמען א ברכה אויף עבודה איז דאס אל ישעו בדברי הכל, און עס דארף זיין תכבר העבודה על האנשים.

יום רביעי כה תמוז ה'תש"ג

שיעורים. חומש: מטות-מסעי, רביעי עם פירש"י.

תהלים: קיט, אשרי . . . מצותך מאר.

תניא: פרק ז. ואולם . . . יצו' ונדכה כו'.

אין חסידות איז פאראן צוויי זייער כאראקטעריסטישע אויסשפראכען: (א) א איד דערקענט גיטליכ קייט און פילט די איבערנאטירליכקייט און בעדארף אויף דעם קיין באווייזען נישט האבען. (ב) א איד נישט ער וויל און נישט ער קען זיין אפגעריסען פון גיטליכקייט.

דער אמת איז אז די צוויי אויסשפראכען זיינען איין זאך: א איד דערקענט גיטליכקייט און פילט דעם למעלה סז הטבע. דערפאר איז נישט ער וויל נישט ער קען זיין אפגעריסען פון גיטליכקייט.

יום חמישי כז תמוז ה'תש"ג

שיעורים. חומש: מטות-מסעי, חמישי עם פירש"י.
תהלים: קיט, מה . . . לא שכחתי.
תניא: והאיד . . . בתשובה כנודע.
אין לערנען אין די איבערגעגעבענקייט פון מענטשען
צו א זאך, וועלכע ער וויל פארשטיין און פארשטייט.
אין דאוונען אין די איבערגעגעבענקייט צו העכער
ווי פארשטאנד.

אין לערנען תורה פילט זיך א איד ווי א תלמיד בא
א רבי'ן, אין דאוונען — ווי א קינד בא א פאטער.

יום ששי כז תמוז ה'תש"ג

שיעורים. חומש: מטות-מסעי, ששי עם פירש"י.
תהלים: קכ"ד.
תניא: ואף מי . . . כנגד כולו.

אחד מהעילויים המפורסמים בעל כשרון גדול ועמק
נפלא בא לליאזנא ושקד בלימוד החסידות, ובגדול
כשרונותיו רכש לו במשך זמן קצר ידיעה גדולה ורחבה
בתורת החסידות.

ביחידות הראשונה שנכנס לרבינו הזקן שאל: רבי
מה חסר לי? ויענהו רבינו הזקן: אין חסר לך
מאומה, כי ירא אלקים אתה ולמדו, רק צריך אתה
להוציא את החמץ שהוא הישות ונסות הרות, ולהכניס
מצה שהוא ביטול. וכלי שנשתמש בו בישות שנדמה
לו שהוא אור כגון שפודין, שדוחקין רגלי השכינה,
דאין אני והוא יכולין לדור, צריך ליבון. והליבון
הוא עד שיהיו הניצוצות דהבירורים ניתזין ונכללין
בהאור האמיתי.

שבת כח תמוז ה'תש"ג

מברכים ר"ח מנחם אב. אמירת כל התהלים בהשקמה.
יום התועדות.

הפטורה: שמעו — אלקיך יהודה. אם תשוב — ובו
יתהללו.

שיעורים. חומש: מטות-מסעי, שביעי עם פירש"י.
תהלים: קל"ט.

תניא: פרק ת. והנה . . . למלכא וכו'.

כל אחד מהרביים היו מאמרים קבועים ביחוד בשביל
זה (לטהר אויר העולם), אשר פעם בשתיים או בשלוש
שנים היו חוזרים עליהם ברבים. אחד ממאמרי רבינו
הזקן — החלצו שבלקו"ת בלי ההנהות. אחד ממאמרי
ארמו"ר האמצעי — יפה שעה אחת, ותוכנו עשרה
פרקים הראשונים דר"ה הנה כאו"א אומר אלקי נשמה
בדרה"ח. אחד ממאמרי הצ"צ — מה טובו שבלקו"ת.
אחד ממאמרי אאזמו"ר — מי כמוכה באלים. אחד
ממאמרי אאזמו"ר — וידעת היום מאסקווא רנ"ו.

יום ראשון כס תמוז ה'תש"ג

שיעורים. חומש: דברים, פרשה ראשונה עם פירש"י.
תהלים: קמ"ג.
תניא: פרק ט. וביאור . . . דר"ה.

מצאו פתקא כי"ק הצ"צ ותוכנה, שהחליט ללמוד בכל
יום שש שעות בלילה בעמידה נגלה, ות"ל שקיים ועבר
על ש"ס בבלי וירושלמי וארכעה חלקי שלחו ערוך
בעיון.

יום שני א מנחם אב, ראש חדש ה'תש"ג

שיעורים. חומש: דברים, שני עם פירש"י.
תהלים: א"ט.
תניא: פרק י. והנה . . . דומרה כנורע.

מעלת המשיח שיהי' עניו, דהגם שיהי' בתכלית
הגדלות, וללמוד תורה עם האבות ומדע"ה, בכל זה
יהי' בתכלית הענות והביטול ללמוד גם עם אנשים
פשוטים.

יום שלישי ב מנחם אב ה'תש"ג

שיעורים. חומש: דברים, שלישי עם פירש"י.
תהלים: י"ז.
תניא: ומאחר שהתפלה . . . עילאה.

הוראה לרבים: מתחילין להניח תפילין שני חדשים
קודם הכר מצות. בתחלה בלא ברכה וכעבור איזה
שבועות בברכה.

יום רביעי ג מנחם אב ה'תש"ג

שיעורים. חומש דברים, רביעי עם פירש"י.
תהלים: יח"ב.
תניא: פרק יא. ואמנם . . . י"ק לאין קץ.

משיחות אאמו"ר: יעמאלט ווען משיח וועט קומען
בב"א וועט מען ערשט ביינקען נאך די גלות מעג.
יעמאלט וועט ערשט פאררדיטען פאר וואס מ'האט גיט
געטאן אין עבודה. מען וועט ערשט דערהערען דעם
גרויסען ווייטאג פון העדר העבודה. איצטער אין די
ימי הנלות, אין די ימי העבודה צו מכוין זיין זיך
צו ביאת המשיח בב"א.

יום חמישי ד מנחם אב ה'תש"ג

שיעורים. חומש: דברים, חמישי עם פירש"י.

תהלים: כנ"ח.

תניא: ומה שמטבחים . . . 200" היא מיד.

מיט דער גרעסטער הארעוואניע קען מען נים פאררין
נען קיין איין סענט מעהר וויפיל השי"ת האט אפ
געשטעלט, אז דער און דער מענטש זאל פארדינען.
מען בעדארף טאן וויפיל עס איז נויטיג, אבער מען
מוז געדיינסקען, אז די גאנצע ארבעט, איז מער נים
ווי א ספל, דער עיקר איז די ברכה פון השי"ת, און
די ברכה פארדינט מען ווען מען איז א ערליכער
איד: תפלה בצבור, שמירת שבת בהידור, כשרות
בהשגחה נדולה, חינוך הבנים בא מלמדים ערליכע
אידען.

יום ששי ה מנחם אב ה'תש"ג

שיעורים. חומש: דברים, ששי עם פירש"י.

תהלים: כט"ד.

תניא: ומ"ש וחטאתי . . . משעיו.

סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו, האט דער
בעש"ט געזאגט: איז יעדער דבר נשמי פון דברים
המותרים זיינען פאראן טוב ורע: דער נשמי איז
רע און דער חיות א קי וואס איז מחי' דעם נשמי
איז טוב. באדארף דער מענטש וואס באנוצט דעם
נשמי זיין א סור מרע, נים וועלען דעם תענוג וואס
איז פאראן אין דעם נשמי, און זיין ועשה טוב וועלען
געשפייזט און געהאפען ווערען פון דעם חיות אלקי
וואס איז אין דעם דבר הנשמי. בקש שלום ורדפתו
דער מענטש וואס איז א סור מרע און א ועשה טוב,
באדארף זוכען און נאכלויפען צו מאכען שלום צווישען
דעם נשמי און חיות אלקי וואס איז איהם מחי'.

שבת ו מנחם אב ה'תש"ג

שיעורים. חומש: דברים, שביעי עם פירש"י.

תהלים: לה"ח.

תניא: פרק יב. ומעם . . . ימצא טוב.

דער רבי (רבינו הזקן) בעת ער איז געקומען פון
פעטערבורג, האט ער געזאגט פאר'ן מיטעלען רבי'ן
א מאסר — אינגאנצען עטליכע שורות: : שאו ידיכם
קדש — זהו העלאת המדות במוחין והארת המוחין
במדות, וברכו את ה' — שממשיכים על ידי זה שם
הוי' דלעילא, שעי"ן פועל שיהי' — יברכך ה' מציון
— המשכת שם הוי' מעצמיות הנשמה, עושה שמים
וארץ — שעי"ן הוא קיום השלמות.

יום ראשון ז מנחם אב ה'תש"ג

שיעורים. חומש: ואתחנן, פ' ראשונה עם פירש"י.
תהלים: לט"ט.
תניא: א. פותחין . . . 204- והנוף שבנפש.
אגרת הקדש פותחין בברכה, נכתבה עשרה שנים קודם
כתיבת אגרת קטנתי.

יום שני ח מנחם אב ה'תש"ג

שיעורים. חומש: ואתחנן, שני עם פירש"י.
תהלים: מד"ח.
תניא: אר"מ . . . 204- מצוי הנמשך.
שש זכירות אומרים אותם בכל יום גם בשבת, יו"ט.
ר"ה ויוה"כ.
מפתחמי אאומ"ר: וואס אין די פעולה פון חסידות
און יראת שמים, אז עם פעלט דער עיגל — אהבת
ישראל, און נאך גורם זיין ח"ו צער אל הוצלת.

יום שלישי ט מנחם אב ה'תש"ג

במנחה: ק"ש, שש"י, אב"א וכל השיעורים השויכים
לשחרית, ואח"כ סדר חפלת מנחה. אין סברין
שעשה לי כל צרכי עד למחר.
שיעורים. חומש: ואתחנן, שלישי עם פירש"י.
תהלים: מט"ד.
תניא: ועתה הפעם . . . תורה וכו'.
אאומ"ר ה' לומר בכל שנה ושנה בת"כ איכה רב
וסוגית ר"י דפ' הניזקין. בכוסר אחר אסידת הקינות
— שהי' אומרים כולם — ה' אומר איכה. ה' עולת
לתורה למפסיד, ולפעמים הו' בשחרית הו' במנחה.

יום רביעי י מנחם אב ה'תש"ג

שיעורים. חומש: ואתחנן, רביעי עם פירש"י.
תהלים: נה"ט.
תניא: ב. קטנתי . . . הפנים וגו'.
מספורי אאומ"ר: (א) מתחלה הי' אנה"ק קטנתי
מסיימת, "ורוח נכאה כו", ואחרי אשר אמר רביני
הגדול שלש מעמים — בליאזא — המאמר במים הפנים
גו' כפירש"י ולא כתרנומו, אז הוסיף התיבות, "וכולי
האי — הפנים וגו'", וכזה נטע בהחסידים מדות
טובות.
(ב) ווען דער רבי וואלט נים געשטעלט די דריי ווער-
טער, "במדת אמת ליעקב" — באנה"ק קטנתי — וואלט
ער געהאט נאך פופציג טויענט חסידים, אבער דער
רבי מאנעס מרת אמת.

יום חמישי יא מנחם אב ה'תש"ג

שיעורים. חומש: ואתחנן, חמישי עם פירש"י.

תהלים: ס"ה.

תניא: ג. וילבש . . . 208 (ח"ו).

רבינו הזקן הלך למעוריש, ביחד עם אחיו מהרי"ל, בשנת תקכ"ד. מהרי"ל הלך בלי רשות ביתו ולכן חזר מדרכו, ורבינו בא למעוריש — ושהה שם, בפעם הראשונה, עד אחרי חה"פ תקכ"ה. שבועיים הי' מסופק אם להשאר שם, והמאמר הראשון ששמע הי' נחמו נחמן. ויש בזה ספק אם הוא המאמר הראשון לבואו, או הראשון לאחר השבועיים שהחלים להשאר ונתקשר.

יום ששי יב מנחם אב ה'תש"ג

שיעורים. חומש: ואתחנן, ששי עם פירש"י.

תהלים: סו"ט.

תניא: אך מי . . . תרשנו.

דער רבי — אדמו"ר הזקן — האט געזאגט פון מען ריטשער מגיד פון בעש"ט'ס וועגען: ואהבת לרעך כמוך איז א פירוש וביאור אויף ואהבת את ה' אלמך. אז מ'האט האלט א אירען, האט מען האלט דעם אויף בערשטען, ווייל א איד האט דאך אין זיך א חלק אלקה מסעל, איז אז מ'האט האלט דעם אירען, דעם אינוועניג פון איהם, ממילא האט מען האלט דעם אויבערשטען.

שבת יג מנחם אב ה'תש"ג

בשעת קריאת עשה"ר עומדים ופניהם אל הס"ת.

שיעורים. חומש: ואתחנן, שביעי עם פירש"י.

תהלים: סס"א.

תניא: ד. אין . . . קו' בצדקה.

ודברת כם בשבתך גו', ואמרז'ל ודברת כם בדברי תורה הכתוב מדבר. אמנם בעסק התורה גופא יש כמה חלוקי סדרי', ומבאר כאן כל המדרי': בשבתך בביתך הוא מעמד הנשמה למעלה באוצר הנשמות, קודם ירידתה למטה, ועוסקת שם בחורה. בלכתך בדרך, — קאי על הזמן שהנשמה יורדת מעולם לעולם וממדרי' למדרי', עד בואה למטה לעולם התחתון להתלבש בגוף נשמי ומתחיל ללכת בדרך עולם זה עד ימי זקנה ושיבה, עד ובשכבך בבוא ימי פקודתו, וגם אז הנה התורה תשמור עליו כמבואר בששי דאבות, עד ובקומך כאמור והקיצות גו'.

יום ראשון **יד מנחם אב** **ה'תש"ג**
 שיעורים. חומש: עקב, פרשה ראשונה עם פירש"י.
 תהלים: עב"עו.
 תניא: וזהו צדק . . . סלה אכ"ר.
 במנחה אין אומרים תחנון.
 יד מנ"א תש"א — נמלאו חמשים שנה מיום שאמר
 לי אאמור"ר שאתחיל לרשום הסיפורים שמספר לי.
 כאשר התחיל הצ"צ לכתוב בעניני נגלה וחסידות,
 אמר לו אדמו"ר הזקן: וסנה לך חבר, וסנה (קוף)
 בקמץ, נוו בסנל) — ל' קולמוס — לך חבר. מעם
 אמר אאמור"ר בשם אדמו"ר הזקן וסנה — ל' קולמוס —
 לך חבר, ופירש אאמור"ר קולמוס הלב, או יעדער זאך
 וואס מ'לערענט זאל מען איבערלעבען.

יום שני **טו מנחם אב** **ה'תש"ג**
 א"א תחנון.
 שיעורים. חומש: עקב, שני עם פירש"י.
 תהלים: עויעה.
 תניא: ה. ויעש . . . 214' שמבין הכל.
 רושם אאמור"ר: מעלת טו כאב על כל טו בחדש, שוהו
 רק השלמות בהנילוי, אבל מ"מ היא רק בחי' מסבל,
 אבל בטו כאב האור בח בקביעות, לפי שהעל' היא לפי
 עדר עוצם היגידה דח"ב. . . וזהו תשש כחה של חמה,
 עכו"ם סונים לחמה בישא, ובט"ו תשש כו' במכל שכן
 מזמן הבית שהיו נכנעים לשלמה, כ"ש לעתיד, ונהרו
 אליו, בבחי' ביטול לנפרי, ואת רוח הטומאה אעביר
 כו', ומעין זה בטו כאב תשש כו'.

יום שלישי **טז מנחם אב** **ה'תש"ג**
 שיעורים. חומש: עקב, שלישי עם פירש"י.
 תהלים: עט"פב.
 תניא: אר . . . קח' וי"ב ע"ש.
 נסיעות הבעש"ט בתחילת ההתגלות שלו היו ע"ד
 שלשה ענינים: סדיון שבויים, חיזוק התורה ויראת
 שמים, התגלות פנימיות התורה. אדמו"ר האמצעי הי'
 מכאן בזה: גליא שבתורה נקרא מים און צו וואסער
 גייט מען. פנימיות התורה נקרא אש און פאר פויער
 האט מען מורא. דערפאר דארף דער משפיע גיין צום
 מסבל און זאגען איהם: האב קיין מורא ניט ווייל ה'
 אלקיך אש אוכלה הוא.

יום רביעי **יז מנחם אב** **ה'תש"ג**
 שיעורים. חומש: עקב, רביעי עם פירש"י.
 תהלים: פנ"פז.
 תניא: אר ביאור . . . קח' ח"ע כנ"ל.
 אדמו"ר הצ"צ ביאר מה שמיחסים אש לפנימיות
 התורה, לפי שהיא הנותנת חיות בגליא שבתורה: אז
 ער לערענט א הלכה און ווייס אז די זעלבע הלכה
 וועט ער לערנען נאך מאה ועשרים שנה אין גז ערז
 ניט עם אריין א פויערעל.

יום חמישי יח מנחם אב התשי"ג

שיעורים. חומש: עקב, חמישי עם פירש"י.

תהלים: פח"ט.

תניא: אך עולם . . . 216 בעשי'.

אדמו"ר האמצעי אמר בשם רבינו הזקן: אהבת ישראל בעדארה דערנעמען ביו מצוי הנפש.

יום ששי יט מנחם אב ה'תשי"ג

שיעורים. חומש: עקב, ששי עם פירש"י.

תהלים: צ"ו.

תניא: והנה כאדם . . . לאברהם כו'.

המתפללים בארבעה זוגות תפילין כך נוהגים:
(א) מניחים תש"י ותש"ר דרש"י קודם אמירת פרק איזהו, ומתפללים בהם עד אחרי אך צדיקים גו'.
(ב) מסירים תש"ר דרש"י, ומניחים — בלא ברכה — תש"ר דשמושא רבא וקוראים שמע גו' עד אמת ואומרים מזמורי תהלים כפי שנחלק לימי החודש. והמהדרים היו לומדים אותם עם פירש"י ומצודות.
(ג) אח"כ מניחים תפילין דר"ת — בלא ברכה — וקוראים שמע גו' עד אמת, פ' קדש גו' והזכירות שנדפסו בסידור. ולומדים פרק משניות כל אחד לפי הבנתו. (ד) מסירים תש"ר דר"ת ומניחים תש"ר דראב"ד — בלא ברכה — וקוראים שמע גו' עד אמת, ולומדים פ' חומש עם פירש"י — מפרשת השבוע: יום א' עד שני, ביום ב' פרשה ב' וכו'.

שבת כ מנחם אב ה'תשי"ג

שיעורים. חומש: עקב, שביעי עם פירש"י.

תהלים: צדקנ.

תניא: אך . . . והמשכילים יבינו.

כשם שמצות תפילין, עד"מ, יש לה מקום קבוע בראש ובוזוע, ומרגיש כובד התפלה של ראש וההידוק בתפלה של יד כו' הוא במצות אהבה ויראה, וכס"ש הרמב"ם (יסודי התורה פ"כ ה"א): "האל הנכבד והנורא הזה מצוה לאהבה וליראה אותו שנאמר ואהבת את ה' ונאמר את ה' תירא", הנה שיעור מצות אלו הוא אשר יורגשו בהרגש נופני כבשר הלכ סמך, וכמו אדם הפוגש את אוהבו הנאמן, ולא זו בלבד אז אים זאל ווערען נוס פון דעם, שישכח על כל הדברים המעיקים אותו, אלא עוד שיתעורר בו היות פנימי בתקוה טובה, כי לבו טוב עליו, וכן במדת היראה נופל עליו פחד גדול ומורא, כי בשעה ההיא הוא נזכר על כל עניניו הלא טובים במחשבה דבור זממיה, ולבו יכאב בכאב מורגש מיראת העונש ביר"ש ולפעמים הוא ברגש של ירא בוש או גם יראת הרוממות.

יום ראשון כא מנחם אב ה'תש"ג

שיעורים. חומש: ראה, פרשה ראשונה עם פירש"י.

תהלים: קריקה.

תניא: ו. זורע . . . 220 ישענו כו'.

ההתעסקות בדרכי החסידות הוא, אשר גם בהלכו בשוק טרוד בעסקיו יחשוב מה הוא יכול לעשות בעד עניני החסידות וטובת החסידים, וכשהוא פוגש מי שהוא מאנשי השוק ממכיריו — בעניני מסחר — ידבר על לבו, כי יבוא אל שיעורי הקמודים ברא"ח או לאיוו התועודות.

וההתעסקות בדרכי החסידות הוא חובת גברא מבלי הברל בין גדול וקטן ביריעת רא"ח.

יום שני כב מנחם אב ה'תש"ג

שיעורים. חומש: ראה, שני עם פירש"י.

תהלים: קריקה.

תניא: והנה מודעת . . . תכונני.

אאמו"ר אמר: קודם רחיצת הפה שחרית, אין לברר — מלבד בימי התעניות — ברכות השחר.

יום שלישי כג מנחם אב ה'תש"ג

שיעורים. חומש: ראה, שלישי עם פירש"י.

תהלים: קחיקיב.

תניא: ו. אשרנו . . . 222 ועלול כו'.

בחורף תרנ"ב כאשר אאמו"ר למד עמי בספר התניא „ונפש השנית בישראל היא חלק אלקה ממעל ממש“, הסביר כי הנושאים בתיבת ממעל ובתיבת ממש הם הפכים. ממעל תוארו רוחניות שברוחניות וממש תוארו גשמיות שבגשמיות. ויבאר כי זהו מעלת נפש השנית, שעם היותה רוחניות שברוחניות פועלת בגשמיות שבגשמיות.

יום רביעי כד מנחם אב ה'תש"ג

שיעורים. חומש: ראה, רביעי עם פירש"י.

תהלים: קיניקית.

תניא: והנה הארה . . . 222 מרוב.

מקובל רבי מפי רבי: אין דער צייט פון מחלוקת הירדועה, האבען חסידים דערציילט דעם אלטען רבי'ן די גרויסע יסורים וואס מ'האט פון די מתנגדישע פראסע אידען. האט דער רבי געזאגט: דער זיידע — אזוי פלעגט דער רבי רופען דעם בעש"ט — האט זייער ליב געהאט די פראסע אידען. אין די ערשטע טעג ווען איר בין געווען אין מעזריטש, האט דא' רבי הה"ט געזאגט: מרגלא בפומי' פון רבי'ן — הבעש"ט — אהבת ישראל אין אהבת המקום, בנים אתם לה' אלקיכם, אז מען האט האלט דעם פאטער האט מען האלט די קינדער.

יום חמישי כה מנחם אב ה'תש"ג

שיעורים. חומש: ראה, חמישי עם פירש"י.
תהלים: קיט, אשרי . . . מצותך מאד.
תניא: והנה שופרי' . . . 'קיב' במ"א.
אמו"ר כותב באחד מסכתביו: שמעתי בשם כ"ק
אבותינו הק' וצוקללה"ה נ"ע זי"ע שגם על בת צ"ל
לתורה (ולחופה ומע"ט) ע"ם מה שארז"ל (ברכות
יז. א) נשי בטאי זכין באיקרוי כו' ובאתנוי כו'
ונטרין כו'.

יום ששי כו מנחם אב ה'תש"ג

שיעורים. חומש: ראה, ששי עם פירש"י.
תהלים: קיט, מה . . . לא שכחתי.
תניא: והנה . . . הנורל ממש.
משיחות אמו"ר: אין דעם יציאת מצרים פון
חסידות, אין פאראן די מצוה פון סיפור יצ"מ ברבור,
דערציילען חסידישע ספורים און דערהערען דעם סיפור
אין א פנימית דפנימית. מ'בעדארף וויסען אז יעדער
סיפור איז א הוראה כתיים, יעדער ספור בעדארף
בריינגען א מרה טובה און א חיות פנימי אין א
הידור מצוה און דערהערען דעם דרכי נועם פון
תורת החסידות.

שבת כז מנחם אב ה'תש"ג

מברכים ראש חדש אלול, אמירת כל התהלים בהשכמה.
יום התוערות.
שיעורים. חומש: ראה, שביעי עם פירש"י.
תהלים: קכקלד.
תניא: ח. זורע . . . בחו"ל וד"ל.
חדש אלול הוא חדש החשבון. דכסו בנשמיות הנה
הבעל עסק.. בכדי שיהי' העסק כדבעי ויתן רוח רב,
צריך מזמן לזמן לעשות חשבון ולתקן את כל
החסרונות. . . כו הוא גם בעבודה הרוחנית בעבודת
השי"ת, דכל השנה הנה כל ישראל עוסקים בתורה
ומצות ובמדות טובות, בחדש אלול הוא חדש החשבון
אשר כל אחד ואחד מישראל, כל חד וחד לפום שיעורא
דילי' הו' היושב אהל והו' הבעל עסק, צריכים לעשות
חשבון צדק בנפשם מכל אשר עבר עליהם במשך השנה,
ולידע המעלות בעבודתם ולתקנם, ואת החסרונות שבהם
ובעבודתם לתקנם. דעל ידי הכנה טובה זו . . . וזכים
לשנה טובה ומתוקה בנשמיות ורוחניות.

יום ראשון כח מנחם אב ה'תש"ג

שיעורים. חומש: שופטים, מ' ראשונה עם פירש"י.
תהלים: קלהיט.
תניא: ט. אהובי . . . יקירי פי התורה.

רכי הרפואה בחולי הנוף בכלל שנים הם:
(א) לרפאות את האבר או הכח המוקלק חולה וחלוש.
(ב) לחזק את האברים והכחות הבריאים, אשר הם
יתנברו על האבר וכח החולה לרפאותו.
הדוגמא מזה בחולי הנפש הם שני רכי העבודה:
תשובה ומעשים טובים.

יום שני כט מנחם אב ה'תש"ג

שיעורים. חומש: שופטים, שני עם פירש"י.
תהלים: קמיקר.
תניא: ע"כ אהובי . . . ציון כו'.

עם דארף זיין עבודה כח עצמו. העכער איז אז
מ'נעהמט פאר'ן האנט און מ'פירט. טייערער איז אז
עם איז כח עצמו.

יום שלישי ל מנחם אב, ד"ח ה'תש"ג

סתחילים לומר לר"א. המנהג בגית רבינו שבמשך
היום תוקעים להתלמד, וסתחילים לתקוע אחר התפלה
מיום ב' דר"ח.
שיעורים. חומש: שופטים, שלישי עם פירש"י.
תהלים: קמהיט.
תניא: י. אד"ש וחיים . . . נשמתו כו'.

ארמו"ר האמצעי ה' אומר כתחלה מאמרים קצרים.
ולדוגמא: ד"ה זכר רב טובך — וביאורו — שבסידור
נאמרו בששה המשכים — באריכות יותר קצת מהנרמס.

יום רביעי א אלול, ד"ח ה'תש"ג

שיעורים. חומש: שופטים, רביעי עם פירש"י.
תהלים: א"ט. א"נ.
תניא: והנה . . . 230 עומדיו וכו'.

כשה' הצ"צ בן תשע שנים אמר לו רבינו הוקו:
קבלתי ממורי (הרב המניח) שקיבל ממורי (הכעש"ט)
בשם מורי הידוע, אשר מיום שני דר"ח אלול עד יום
הכפורים. יאמרו בכל יום ויום במשך היום שלשה
קאפ' תהלים, וביהכ"ס שלשים ושה קאפ': ט קודם
כל נדר, ט קודם השינה, ט אחר מוסף, ט אחר נעילה.
ופי שלא התחיל ביום ב' דר"ח יתחיל באותו יום שהוא
עומד בו, ואת אשר החסיר ישלים.

יום חמישי ב אלול ה'תש"ג

שיעורים. חומש: שופטים, חמישי עם פירש"י.

תהלים: י"ז. ד"ו.

תניא: והנה . . . קטז' נפשו כתיב.

בני ישראל נקראו ארץ חפץ, שיש בהם כמה חפצים יקרים באהבת השי"ת ויראתו ומדות טובות, ואין דבר נילוי המדות הטובות תלוי אלא במעורר. דבר ברור הוא, אשר בכל חלקי האדמה נמצאים מעינות מים חיים, וההבדל הוא רק בקירוב וריחוק, ואם כן הלא הכל תלוי בהחופר וכח סכלנותו ומתינותו.

וכיון שהרצון הוא כח עליון הנזר ומפקד על כל הכחות, ומכריחם לעשות ולפעול כפי הפקודות שלו, א"כ איפוא עיקר העבודה הוא לעורר את הרצון לפעול ולעשות הן בעצמו הן בזולתו.

יום ששי ג אלול ה'תש"ג

שיעורים. חומש: שופטים, ששי עם פירש"י.

תהלים: יחכב. ז"ט.

תניא: והנה מרת . . . בא כו'.

המאמין בהשגחה פרטית יודע כי מה' מערי נכר כוננו, אשר נשמה זו צריכה לברר ולתקן איוה בירור ותיקון במקום פלוני. ומאות בשנים או גם משעת בריאת העולם הנה הדבר שצריך להתברר או להתקן מחכה לאותה הנשמה שתבוא לבררו ולתקנו, וגם נשמה הלזו הנה מאז נאצלה ונבראה היא מחכה לזמן ירידתה לברר ולתקן את אשר הוטל עליה.

שבת ד אלול ה'תש"ג

שיעורים. חומש: שופטים, שביעי עם פירש"י.

תהלים: בנכח. י"ב.

תניא: יא. להשכילד . . . הגנוז.

סדר ברכות התורה: נונע בטליתו בתחילת הקריאה ובסופה נושק הטלית במקום שנגע בס"ת, גולל הס"ת, מפנה פניו, קצת, לימין ומברך. פותח הס"ת וקורא.

במעלת מין האנושי, ישנם ארבעה תוארים: אדם — מעלת המוחין והשכל, איש — מעלת הלב והמדות, אנוש — החלישות באחד מהם בשכל או במדות, או בשניהם, נכר — מתגבר על עצמו להסיר המניעות ועיכובים להשיג אחת המעלות או בשכל או במדות, היינו דגבר עוסק עם האנוש להנכיהו למעלת איש או אדם.

ומאחר ראפשר לעשות מאנוש איש או אדם, הרי בהכרח דגם כאנוש ישנם כל אותם המעלות שישנם באיש וגם באדם.

יום ראשון ה אלול ה'תש"ג

שיעורים. חומש: תצא, פרשה ראשונה עם פירש"י.
תהלים: כטלר, ינטו.
תניא: יב, והי' . . . מדות לבדו.
מנהגנו בלבישת טלית גדול: מניחים הט"ג מסופל
על כתף ימין וכודקים הציצית בשעת הבדיקה
אומרים ברכי נפשי נו, אח"כ לוסחים הטלית מן
הכתף, פושטים אותו, מנשקים שפת הטלית, מחזיר
אותו מכנגד פניו לאחוריו ומתחיל ברכת להתעטף
בציצית, סיום הברכה סמור לכריכת ב' כנפות ימין
סביב צוארו לאחוריו בעד שמאל.
(עיון שארית יהודא או"ח ס"א, דברי
נחמיה או"ח ס"ט).

יום שני ו אלול ה'תש"ג

שיעורים. חומש: תצא, שני עם פירש"י.
תהלים: להלח, טזיח.
תניא: אד . . . 234 הקדשות ית'.
הצ"צ סיפר: דער בעש"ט האט זייער האלט נעהאט
ליכטיקייט, ואמר: אור בגימט' רז, דער וואס ווייס
דעם סוד וואס אין יערער זאך, קאן ליכטיג מאכען.

יום שלישי ז אלול ה'תש"ג

שיעורים. חומש: תצא, שלישי עם פירש"י.
תהלים: לטמג, יטיכא.
תניא: הנה אתערותא . . . קיחי המחיהו.
ארמון"ר הזקן הורה לכתוב פצוע דכא באלף לבסוף
ולא בה"א.
בפראג יש ס"ת שקבלה בידם שהגוי עזרא הסופר, אין
קורין בו אלא בשמח"ת ונוללין אותו תמיד בפרשת
שמע, כשהייתי בפראג בשנת תרס"ח ראיתי וכתוב
בו "דכא" באלף, כן כשהייתי בוארמס בשנת תרס"ז
ראיתי שם ס"ת אשר מקובל בידם שכתבו מהר"ם
מרוטנבורג וגם בו כתוב דכא באלף, ועיון בשארית
יהודא (יו"ר סי' ס"ו) ודברי נחמיה (יו"ד סי' ב"ב).
ובס' משנת אברהם (סי' לב) מציון כמה ספרים הדנים
בזה.

יום רביעי ח אלול ה'תש"ג

שיעורים. חומש: תצא, רביעי עם פירש"י.
תהלים: מדימח, כביכר.
תניא: ובירור . . . קיחי במצרה וכו'.
הצ"צ מנה שלשה דברים שבזכותם הצליח בשנת תר"ג
בפטרבורג באסיפת הרבנים, ואחר מהם הוא זכות
שלישים ושתיים אלף השעות, אשר טרח ויגע בדרושי
רבינו הזקן כמשר שלשים השנים תקס"ד-תקצ"ד
(בשנת תקס"ד קבע לו שיעור מיוחד ללמוד דרושי
רבינו הזקן, בשנת תקצ"ד התחילו להתעסק בהרפתסתו).

יום תמישי ט אלול ה'תש"

שיעורים. חומש: תצא, חמישי עם פירש"י.

תהלים: מסינר. כתיבו.

תניא: הנה מודעת . . . 236 פעמים וכו'

אזמו"ר אמר — ביחס להתבוננות בהעמקת הדעו בענין קשה ההשגה: אם הענין נוגע אזי מביני ומשיגים בכי טוב, וראי' מן התורה בדיני נשים וכו' וטענותיהן שיכולות לטעון. ומדברים בזה תנאינ ואמוראים והנאונים שכולם הם בעלי השכלה מופלגה והתורה היא תורת אמת, והלא האשה אינה בערו לטעון טענות אלו. אבל האמת הוא, דכאשר הענין נוגע הנה גם חלושי הדעת ממציאים שכליים עמוקים.

יום ששי י אלול ה'תשי"

שיעורים. חומש: תצא, ששי עם פירש"י.

תהלים: נהינט. כחל.

תניא: וז"ש והי' . . . כל חטאתם.

גדולי זקני חסדי רבינו הוקו היו אומרים, אשר "יחידות" פירושו: סלאר, אפגעשטעלט, פאראיינציגט — מקור נ' פירושם אלו הוא בדרו"ל: שקלים פ"ו מ"ב, יבמות ס"ב, א, בראשית רבה פ"ד — זאת אומרת כי ענין היחידות הוא לברר את מצבו, ולקבוע אופו עבודתו בסור מרע ולקרב את המדות הטובות, ולהתקשר בהתאחדות נמורה ולמסור עצמו, איבערגעבען זיך מיט אלע רצונות.

שבת יא אלול ה'תשי"

שיעורים. חומש: תצא, שביעי עם פירש"י.

תהלים: סיסה. לא"ג.

תניא: יג. מה רב . . . בסוכת וגו'.

ש"פ תצא תר"ג בשולחן קדוש היום הואיל הצ"צ לאמר: עוה"ז הוא עלמא דשיקרא, לכן הנה גם בהטוב י' מעורב פסולת, וצריך בירור בדרך מלמטה למעלה ובררך מלמעלה למטה. העוה"ב הוא עלמא דקשום — הנה גם הדברים בדברי תורה המדברים בענינים הנראים לחסרון, הרי כמו שלומדים אותם בנ"ע הם מעלה. — והתחיל לנגן, והראה בידו הקדושה לאות כי ינגנו אתו. בני הצ"צ התחילו לנגן ואחריהם ענו כל החסידים בקול שיר שהלהיב הלכות. — כשנמר לנגן אמר הצ"צ: בעלמא דין איז דער סייטש פון דעם מאמר (סנהדרין צט. ב) הלומר תורה לפרקים אז ער לערענט תורה צייטענווייז. אין ג"ע סייטשס מען דעם מאמר אז ער לערענט תורה און די תורה נעהמט איהם פאנאנרער, די דברי תורה דערנעמען איהם.

וש"ג'ג' ראשון יב אלול ה'תש"ג

שיעורים. חומש: תבוא, פרשה ראשונה עם פירש"י.
תהלים: סו"סח. צדצו.
תניא: יד. לעורר . . . 240 מעלה.

המשך הגדול הידוע בשם "בשעה שהקדימו, תער"ב"
התחיל אאמו"ר לאמרו יום א' דחנה"ש תער"ב בליו"ד
באוויטש, וסיימו ש"פ וירא תרע"ו כרוסמוב, במאמר
המתחיל וה" אמר המכסה אני מאברהם. ובו קט"ד
מאמרים.

ויש בכתובים חלק שני שלא אמרו, ולא נחלק למאמרים.

יום שני יג אלול ה'תש"ג

שיעורים. חומש: תבוא, שני עם פירש"י.
תהלים: סט"עא. לז"לט.
תניא: ובכל שנה . . . וד"ל.

החסיד ר' הענינו סיפר: ידוע הי' לכל החסידים,
אשר ביחידות הראשונה היתה העברת הערלה, וזאם
ניט וזאם, פון ערלת הלב איז מען גלייך פטור גע-
ווארען.

יום שלישי יד אלול ה'תש"ג

שיעורים. חומש: תבוא, שלישי עם פירש"י.
תהלים: עב"עו. מיטב.
תניא: טו. להבין . . . "קכא" הכלולה מהו.

מהוראות אאמו"ר: להנזר ממלחמת תנופה עד קצה
האחרון, לא מפני שאין לנו במה לנצח או מפני סוד
לב, אלא מפני שאת כל כוחותינו עלינו להקדיש אך
ורק לחיזוק בנינינו, בנין התורה והמצות בקדושה
ובטהרה. ועל זה עלינו למסור את נפשותינו במס"ג
בפועל ולא רק בכח.

יום רביעי טו אלול ה'תש"ג

שיעורים. חומש: תבוא, רביעי עם פירש"י.
תהלים: עז"עח. מנימה.
תניא: אד צריך . . . "קכב" ומליצה.

התיסדות ישיבת "תומכי תמימים": יום א טו אלול
תרנ"ו.

התחלת הלימוד בנגלה ודא"ח: יום ד ח"י אלול
תרנ"ו.

בליל שמח"ת תרנ"ט אתרי ההקפות הכריז אאמו"ר:
הישיבה שמה "תומכי תמימים", ותלמידים הלומדים
ומתנהגים ברוחה שמה "תמימים".

יום חמישי טז אלול תשי"ג

שיעורים. חומש: תבוא, חמישי עם פירש"י.

תהלים: עט"ב. מרמח.

תניא: והנה כללות . . . יכני כמו שית' רבינו הזקן פי' המאמר כל המסכים נפש אחת מישראל כאלו קיים עולם מלא, אויף א אידען דארף מען קומען ווי ער שטייט אין מחשבה הקדומה דא"ק, און דארטען שטייט יעדער נשמה מיט אלע דורות וואס קומען ארויס פון איהר בין ביאת המשיח נואל צדק, און אז מען טוט א אידען א טובה, טוט מען א טובה אס די אלע נשמות ער סוף כל הדורות.

יום ששי יז אלול תשי"ג

שיעורים. חומש: תבא, ששי עם פירש"י.

תהלים: פג"ז. מסנא.

תניא: והנה מרות . . . יכני מרותיהם. רבינו הזקן הי' בעצמו הקורא בתורה. פעם אחת לא הי' בליאונא ש"ס תבא, ושמע ארמו"ר האמצעי — והוא עודנו נער קודם הבר מצוה — חקריאה מאחרי הענמת נפש מהקללות שבתוכה הביאתו לכאב לב, ער שביהכ"פ נסתפק רבינו הזקן אם יוכל להתענות. כששאלו את אדהא"מ הרי בכל שנה קוראים פרשה זו, ענה: כשאבא קורא „הערט זיך נים קיין קללות“.

שבת חי אלול תשי"ג

לששי עולה הבעל קורא, ומעצמו.

שיעורים. חומש: תבא, שביעי עם פירש"י.

תהלים: פח"ט. נבינר.

תניא: והנה כ"ז . . . שיתבאר במקומו. יום הולדת את הבעש"ט בשנת תנ"ח. יום שנתגלה אליו מורו ורבו הק' — תפ"ד. יום שנתגלה הבעש"ט — תצ"ד.

יום הולדת את רבינו הזקן — תק"ה.

תוכן תורת הבעש"ט בש"ס תבוא הי' אלול תרנ"ב אחר קבלת שבת: והי' כי תבוא אל הארץ גו'. ארץ לי מרוצה ול' רצון כדאיתא במדרש. אז דו וועסט צוקי מען צום רצון וואס איז א מתנה מלמעלה און בירושה בכל אחד מישראל, איז די עבודה דארף זיין וישבת, אראפטרענען אין התישבות, ולקחת גו' ושמת בטנא, מסמך זיין אורות בכלים, והלכת אל המקום אשר יבחר ה' אלקיך, א איד דארף וויסען אז ער נייט פון איין ארט אין דעם אנדערען, איז נים ער נייט אליין נאר מ'פירט איהם מלמעלה, און די כוונה איז לשכן שמו שם, אויף מפרסם זיין אלקות אין דעם ארט וואו ער איז.

אחר תפלת ערבית חזר עוד הפעם תורה הקודמת והוסיף: והי' כי תבוא גו' בכדי דו זאלסט צוקומען צום רצון כו', איז דאס דורך דעם אז והלכת אל המקום גו' לשכן שמו שם, זאלסט זיך מוסר נפש זיין אויף מפרסם זיין דארטען אלקות, מיט וואס איז מען מפרסם אלקות, מיט א ברכה און א פסוק תהלים.

יום ראשון ים אלול ה'תש"ג

שיעורים. חומש: נצו"י, פרשה ראשונה עם פירש"י.
תהלים: ציו. נה"נ.
תניא: טו. אהובי . . . 248 דף מ'.

רבינו הזקן זייענדיג נאך אין וויטעבסק, האט אמאל
געזאגט א תורה אויפ'ן מסוק אתם נצבים נ' אוו
האט געטייטשט מחוטב עצד ל' עצה, מ'דארף אויס'
האקען די רבות מחשבות בלכ איש, שואב מיטיר
אויסשעפען די מים וואס מצמיחים כל מיני תענוג.

יום שני כ אלול ה'תש"ג

שיעורים. חומש: נצבים וילך, שני עם פירש"י.
תהלים: צזקג. נח"ם.
תניא: והנה זהו . . . לב ונמש.

דער וואס איז נידעריג אוו גראב הערם ניט אן די
אייגענע גראבקיט אוו נידעריקייט.

יום שלישי כא אלול ה'תש"ג

שיעורים. חומש: נצבים וילך, שלישי עם פירש"י.
תהלים: קדקה. סא"סג.
תניא: יו. נודע . . . 250 וע"ש הימב.

אבינו הראשון אברהם בנלל עבודתו במסירת נפש
לפרסם אלמותו ית' — אל אחד — לכל בני העולם,
זכה להנחיל לזרעו עד סוף כל הדורות את האמונה
הטהורה בה' ובתורתו, וכל איש ואשה בישראל יש
להם הכח והעזו למסור נפשם על התורה הקדושה.

יום רביעי כב אלול ה'תש"ג

שיעורים. חומש: נצבים וילך, רביעי עם פירש"י.
תהלים: קוקג. סד"סו.
תניא: וזהו שארז"ל . . . מנוחה כו'.

תורת החסידות דורשת, כי תחלה להוכיח צדיכים
להסיר את הצפרנים, ניט שטענען זיך, כי בטמורהא
אחיר, יעדער שטאך איז קליפה וסמרא אחרא, ואחר
נמילת הצפרנים צריך להיות נמילת ידים, כמבואר
ענינה ברא"ח, המשכת המוחין למדות.

יום חמישי כג אלול ה'תש"ג

שיעורים. חומש: נצבים וילך, חמישי עם פירש"י.
תהלים: קח־קיב. סוֹסֶט.
תניא: יח. כתיב . . . 252 בלס"א.

ר' משה, בנו של רבינו הזקן, בלמדו — והוא אז כבן
חייא שנה — הסוגיא בשבתן של חכמים בגטין (ס"ז
א) נסתפק במאמר רשב"י שם שנו מדותי, שיש בזה
שני פירושים: למדו תורתִי (רשב"י) או מדותִי
כמשוטו. בתוך כך נכנס רבינו הזקן ואמר — בנינו,
כדרכו בקדש: תורה שניתנה לנו כולה מדות טובות,
אפילו העונשין שבה הם באמת חסד וטוב, ושני
הפירושים אחד הם והא כהא תליא: אי אפשר להיות
מדות טובות בלי תורה וא"א לתורה בלי מדות טובות.
בכל הנ"ל קרה גם להצ"צ בהיותו בגיל חייא שנה.

יום ששי כד אלול ה'תש"ג

שיעורים. חומש: נצבים וילך, ששי עם פירש"י.
תהלים: קיג־קיד. עֶעב.
תניא: והשנית היא . . . דעהו.

אמאל איז יעדער ווארט וואס מ'האט געהערט געווען
א תורה, און יעדער זאך וואס מ'האט געזעהן — א
הוראה איז עבודה און הרכה.

שבת כה אלול ה'תש"ג

אמירת כל התהלים בהשכמה.
יום התעוררות. סליחות — אחר חצות לילה ובסמוך לה.
אבל בשאר הימים — באשמורת הבוקר.
כאשר נצבים וילך נפרדות מתחילין למססיר וכו'
לשביעי — ש"פ נצבים — ראה נתתי לפניך גו'.
שיעורים. חומש: נצבים וילך, שביעי עם פירש"י.
תהלים: קיט. אשרי . . . מצותך מאד.
ענינה.

תניא: יט. עומה . . . 254 דאעילות.

אדמו"ר הזקן ס'פר: בהיותי במעזריטש שמעתי
ממורי ורבי הה"מ בשם מורי ורבו הבעש"ט נ"ע:
החדש השביעי שהוא החדש הראשון לחדשי השנה,
הקב"ה בעצמו מברכו בשעת מברכים שהוא השבת
האחרון לחדש אלול, ובכה זה ישראל מברכים את
החדשים יא פעמים בשנה, כתיב אתם נצבים היום,
דהיום קאי על ראש השנה שהוא יום הדין, וכמ"ש
ויהי היום גו' ותרנם והוה יום דינא רבא, ואתם
נצבים קיימים ועומדים, והיינו שזוכים בדין, ובשבת
שלפני ר"ה שהוא שבת האחרון לחדש אלול קוראין
או פרשת אתם נצבים, דזהו ברכתו של הקב"ה, ביטב
מברכים חדש השביעי שהוא המושבע והמשביע ברוב
טוב לכל ישראל על כל השנה.

יום ראשון כו אלול ה'תש"ג

שיעורים. חומש: האזינו, מ' ראשונה עם פירש"י.
תהלים: קיט, מה... לא שכחתי. עו—עת.
תניא: אך הענין . . . "קכח" האותיות.

סדר הכשר בשר לאכילה להוציא ממנו דם האסור
הוא: שרי', מליחה, הרחה. ענינם בעבודה: שרי'
— וייקעו זיר אין רברי הרב, מליחה — יחידות,
הרחה — נגון.

יום שני כז אלול ה'תש"ג

שיעורים. חומש: האזינו, שני עם פירש"י.

תהלים: קכ"ד, עט"פא.

תניא: ונהנה בחי' . . . "256" ושכל.

מדברי קודש רבינו הזקן: ישראל נוי אחד בארץ,
דער עם ישראל אויך אין דער ערדישער וועלט אין
פארבונדען מיט ה' אחר, השי"ת מאכט פון רוחניות
גשמיים, און דער עם ישראל מאכט פון גשמיים
רוחניות.

יום שלישי כח אלול ה'תש"ג

שיעורים. חומש: האזינו, שלישי עם פירש"י.

תהלים: קל"ה-קלט. מבי"ד.

תניא: כו עד"ו . . . "256" מהאריו"ל.

ברכת ד' היא תעשיר, בכלל ובפרט להנותן מעתו
וממנו לעסוק בצרכי צבור בעניני צדקה וחוס
היהדות, וכמאמר: דער אויבערשטער ב"ה כלליבט
ניט קיין בעל חוב, פאר יעדער נוסער זאך וואס א
איד טוט, צאלט ער במיטב מיט בני חיי ומזוני רויחי.

יום רביעי כט אלול, ערב ר"ה ה'תש"ג

סליחות באשמורת הבקר ואין נפ"א. התרת נדרים
ובעשרה. עירוב תבשילין.

שיעורים. חומש: האזינו, רביעי עם פירש"י.

תהלים: קמ"ג, פה"פז.

תניא: האותיות הנגלות . . . בנודע.

יום הולדת את הצ"צ — שנת תקמ"ט.
מפתגמי רבינו הזקן: מען האט גאר קיין השנה ניט,
ווי עם אין טייער כא השי"ת דער גוף פון א אירען.

יום חמישי א תשרי, א דר"ה ה'תש"ד

שיעורים. חומש: האזינו, חמישי עם פירש"י.
תהלים: א"ט. פח"צ.
תניא: כ. איהו . . . 258- בלה"ק.
ברכת הדלקת הנרות: של יום הזכרון. שהחינו.
אין כופלן "לעילא" בקדוש, לבד מנעילה. לדוד נז'
הארץ ומלואה נז' — קודם עלינו. בקדוש היום:
תקעו, כי חג. וא"א אלה מועדי ואתקינו. לתשליל:
מנערים שולי הס"ק.
יהי רצון שעל התפוח — אחר הברכה וקודם האכילה.
אובלים ראש איל, אבל א"א יהי רצון כי אם על
התפוח.

יום ששי ב תשרי, ב דר"ה ה'תש"ד

לא עורר דין — בתפלת מוסת.
שיעורים. חומש: האזינו, ששי עם פירש"י.
תהלים: י"ז. צא"צ.
תניא: והנם שהיש . . . קל- עילתו.
במנחה א"א הודו, אבל אומרים פתח אלי.
מ"ש כסידור שער הק"ש ד"ה להכין ההפרי (ע"ד
ע"א) שקודם תקיעת שופר אומרים אנא בכת, פירושו:
בדרך כלל הם הכוונות מהפסוקים שר"ת שלהם שם
שני משם מ"ב, אמנם יש שמכונים התיבות אנא בכת
כו' במחשבה, אבל אין אומרים האותיות והתיבות.
והעוסק בכוונות צריך ללמוד הענינים ברור
בכתהאריו"ל, ואז כוונתו רצוי.

שבת ג תשרי, ש"ת ה'תש"ד

מתחילין מזמור לדוד ולא לכו נרגנה, וכן בכל שבת
מוצי"ם. הפסורה: שובה — יכשלו בם. סי אל כמור
— מימי קדם.
שיעורים. חומש: האזינו, שביעי עם פירש"י.
תהלים: יח"ב. צד"צ.
תניא: אך נשמת . . . 260- בבי"ע.
ביחידות הצ"צ אצל רבינו הזקן ב תצא בששי באולף
תקס"ד סיפר לו רבינו: ש"פ תבוא תקכ"ה אמר מורי
ורבי (הרב המגיד ממעוריקש) — חורה והתחלתה
ושבת עד הוי' אלסקי, וביאר כי עבודת החשובה
צריכה להיות עד אשר הוי', שהוא למעלה מהעולמות.
יהי' אליהך, אלקים בנימט' הטבע, כראשית ברא
אלקים. כל החבריא קדישא היו בהתעוררות גדולה
מתורה ההיא. הרה"צ ר' משולם זוסיא מאניפאלי
אמר, כי הוא אינו יכול להניע למעלת תשובה כזו,
ועל כן יחלק את התשובה לחלקים, כי תשובה ר"ת:
ת, תמים תהי' עם הוי' אלסקי, ש, שויתי הוי' לנגדי
תמיד. ו, ואהבת לרעך כמוך. ב, בכל דרכיך דעהו.
ה, הצנע לכת עם ה' אלסקי.
כסיפר לי אאמור"ר את הנ"ל, סיים: תיבת תשובה
צרופה מחמש אותיות, אשר כל אות הוא דרך ואופן
בעבודת החשובה, — וביאר באריכות חמשה האופנים
— וכולם באים מכת אל הפועל ע"י עבודת התפלה.

יום ראשון ז תשרי ה'תש"

צום גדלי' נדחה. אבינו מלכנו. סליחות. שיעורים. חומש: ברכה, פרשה ראשונה עם פירש"י תהלים: כגיכת. צו"צט. תניא: אמנם . . . קלא' והלירה. קיצור ביאור אמו"ר באופן הא': ת, תמים תהי' עם ה"א, עבדת התשובה הבאה ע" התמימות, כמה בחינות ומדרגות בענין התמימות וביחס אל התשובה העולה על כולנה היא תסימוו הלב — הנקראת ערנסטקייט — כאמור באברהם ומצא את לבבו כאמו לסניך.

יום שני ה תשרי ה'תש"

שיעורים. חומש: ברכה, שני עם פירש"י. תהלים: כט-לד. קיב. תניא: ובזה יובן . . . קלא' וכדלקמן. קיצור ביאור אופן הכ': ש, שויתי הוי' לנגדי חסיד, הוי' מורה על התהוו העולם והתהוות הנבראים, אשר התהוות הבריאה כולר וחיותה הוא בדרך אין ערוך מאין ליש. והיא עבודת התשובה הבאה עי"ז אשר תמיד לנגד עינינו ענין ההוי של העולם ומלואו.

יום שלישי ו תשרי ה'תש"

שיעורים. חומש: ברכה, שלישי עם פירש"י. תהלים: לה-לח. קגקה. תניא: והנה כט"כ . . . 262 להחיותם. קיצור ביאור אופן הג': 1, ואהבת לרעד כמוד, כמו שאמר רבינו הוקו, אשר זהו כלי לואהבת את הוי' אלסקו, וביאור במאמר כל שרות הבריות נוחה הימנו רוח המקום נוחה הימנו. עבודת התשובה כסיבת לכ טוב.

יום רביעי ז תשרי ה'תש"

שיעורים. חומש: ברכה, רביעי עם פירש"י. תהלים: לט-מג. קרסח. תניא: אמנם מציאותו . . . 262 בג"ל. קיצור ביאור אופן הר': ב, בכל רוכיך דעהו, האדם השם לבו ורעתו על כל הנעשה עמו ומסביב לו, רואה הוא אלקות במוחש, וכמו שאמר אדמו"ר האמצעי ביתרוו הבעלי עסקים על היושבי אהל בענין ראית אלקות במוחש. עבודת התשובה הבאה מראיית השגחה מרמית.

יום חמישי א תשרי, א דר"ה ה'תש"ד

שיעורים. חומש: האזינו, חמישי עם פירש"י.
 תהלים: א"ט. פח"צ.
 תניא: ב. איהו . . . 258 בלה"ק.
 ברכת הדלקת הנרות: של יום הזכרון. שהחזינו
 אין כופלין "לעילא" בקריש, לבד מנעילה. לדורנו
 הארץ ומלאה נו — קודם עלינו. בקדוש היום:
 תקעו, כי חג. וא"א אלה מועדי ואתקינו. לתשלול
 מנערים שולי הס"ק.
 יהי רצון שעל התפוח — אחר הברכה וקודם האכילה.
 אוכלים ראש איל, אבל א"א יהי רצון כי אם על
 התפוח.

יום ששי ב תשרי, ב דר"ה ה'תש"ד

לא עורר דין — בתפלת מוסת.
 שיעורים. חומש: האזינו, ששי עם פירש"י.
 תהלים: י"ז. צא"צ.
 תניא: והגם שהיש . . . קל" עילתו.
 במנחה א"א הודו, אבל אומרים פתח אלי.
 מ"ש בסידור שער הק"ש ד"ה להבין ההפריש (ע"ד
 ע"א) שקודם תקיעת שופר אומרים אנא בכה, פירושו:
 בדרך כלל הם הכוונות מהפסוקים שר"ת שלהם שם
 שני משם מ"ב, אמנם יש שמכונים התיבות אנא בכה
 נו' במחשבה, אבל אין אומרים האותיות והתיבות.
 והעוסק בכוונות צריך ללמוד הענינים ברור
 בכתהאריו"ל, ואז כוונתו רצויה.

שבת ג תשרי, ש"ת ה'תש"ד

מתחילין מזמור לדוד ולא לכו גרננה, וכן בכל שבת
 מוצי"ט. המסורה: שובה — יבשלו בם. מי אל כמול
 — מימי קדם.
 שיעורים. חומש: האזינו, שביעי עם פירש"י.
 תהלים: יח"ב. צד"צ.
 תניא: אך נשמת . . . 260 בבי"ע.
 ביחידות הצ"צ אצל רבינו הוקן ב תצא בששי באלול
 תקס"ד סיפר לו רבינו: ש"פ תבוא תקכ"ח אמר סורי
 ורבי (הרב המגיד ממעזריטש) — תורה והתחלתה
 ושבת עד הוי' אלקיך, וביאר כי עבודת החשובה
 צריכה להיות עד אשר הוי', שהוא למעלה מהעולמות.
 יהי' אלהיך, אלקים בנימט' הטבע, בראשית ברא
 אלקים. כל החבריא קדישא היו בהתעוררות גדולה
 מתורה ההיא. הרה"צ ר' משולם זוסיא מאניפאלי
 אמר, כי הוא אינו יכול להגיע למעלת חשבה בזה.
 ועל כן יחלק את התשובה לחלקים, כי תשובה ר"ת:
 ת, תמים תהי' עם הוי' אלקיך, ש, שויתי הוי' לנגדי
 תמיד. ו, ואהבת לרעך כמוך. ב, בכל דרכיך דעהו.
 ה, הצנע לכת עם ה' אלקיך.
 כשסיפר לי אאמו"ר את הנ"ל, סיים: תיבת תשובה
 צרופה מחמש אותיות, אשר כל אות הוא דרך ואופן
 בעבודת התשובה, — וביאר באריכות חמשה האופנים
 — וכולם באים מכת אל הפועל ע"י עבודת התפלה.

יום ראשון ד תשרי ה'תש"

יום נדל' נדחה. אבינו מלכנו. סליחות.
שיעורים. חומש: ברכה, פרשה ראשונה עם פירש"י.
תהלים: כניכה. צו'צט.
תניא: אמנם . . . -עלא' והלידה.

קיצור ביאור אמו"ר באופן הא':
ת, תמים תהי' עם ה"א, עבודת התשובה הבאה ע'
התמימות, כמה בחינות ומדריגות בענין התמימות
וביחס אל התשובה העולה על כולנה היא תמימות
הלב — הנקראת ערנסטקייט — כאמור באברהם ומצאו
את לבבו נאמן למניח.

יום שני ה תשרי ה'תש"ו

שיעורים. חומש: ברכה, שני עם פירש"י.
תהלים: בט'לד. ק'קב.
תניא: ובוה יובן . . . -עלא' וכדלקמן.

קיצור ביאור אופן הב':
ש, שויתי הוי' לנגדי תמיד, הוי' מורה על התהוו
העולם והתהוות הנבראים, אשר התהוות הבריאה כולל
זחיותה הוא בדרך אין ערוך מאין ליש. והיא עבודת
התשובה הבאה עי"ז אשר תמיד לנגד עיניו ענין ההוי
של העולם ומלואו.

יום שלישי ו תשרי ה'תש"ו

שיעורים. חומש: ברכה, שלישי עם פירש"י.
תהלים: לה'לה. קניקה.
תניא: והנה כמו"כ . . . 262' להחיותם.

קיצור ביאור אופן הג':
ו, ואהבת לרעך כמוך, כמו שאמר רבינו הוקו, אשר
זהו כלי לואהבת את הוי' אלסיד, וביאור במאמר כל
שרוח הבריות נוחה היסנו רוח המקום נוחה היסנו.
עבודת התשובה בסיבת לב טוב.

יום רביעי ז תשרי ה'תש"ד

שיעורים. חומש: ברכה, רביעי עם פירש"י.
תהלים: לט'מג. קו'קח.
תניא: אמנם מציאותו . . . 262' בנ"ל.

קיצור ביאור אופן הד':
ב, בכל דרכיך דעהו, האדם השם לבו ורעתו על כל
הנעשה עמו ומסכיב לו, רואה הוא אלקות במחש, וכמו
שאמר אדמו"ר האמצעי ביהרון הבעלי עסקים על
היושבי אהל בענין ראית אלקות במחש. עבודת
התשובה הבאה מראיית השנחה פרטית.

יום חמישי ח תשרי ה'תש"ד

שיעורים. חומש: ברכה, חמישי עם פירש"י.
תהלים: מדרשת. קטיקא.
תניא: ועוד . . . קלב' דמל' דאצי'.

קיצור ביאור אופן הה':

ה, הצנע לכת עם הוי' אלוקיך, זהירות שלא תהי שום בליטה, וכמאמר לעולם יהא אדם ערום ביראה, וענין הערמומית הוא שלא יהי' ניכר כלל, ידוע דכמה מחסידים הראשונים היו מסתירים עצמם ואם התגלו היו מצטערים. וזהו עבודת התשובה הבאה מהצנע לכת.

יום ששי ט תשרי, עריוהכ"פ התש"ד

שיעורים. חומש: ברכה, ששי עם פירש"י.
תהלים: מטינר. קיביקיד.
תניא: ולפס"ש בס' . . . 264' בס"א.

כפרות: „בני אדם — ולשלום" שלש פעמים, ובכל פעם מסבב ג"פ ט"ה מסבב ט"פ.
עד סוף תשרי א"א תחנון. מלקות: המלקה והנלקה שניהם אומרים והוא רחום שלש פעמים.
בעריוהכ"פ העבודה היא חרטה על העבר, ביוהכ"פ — כבלה על להבא.

שבת י תשרי, יום הכפורים ה'תש"ד

שיעורים. חומש: ברכה, שביעי עם פירש"י.
תהלים: נהינט. קודם כל נדרי: קטור
קכג. קודם השינה: קכד-קלב. אחר מוסף:
קלג-קמא. אחר נעילה: קמכ-קנ.
תניא: ומה יוכן . . . עוה"ב.

ליל יוהכ"פ מתחילים הי' מלך תגל גוי'. פסוק אור זרוע — פעם אחת ובקול רם. על דעת הקהל כו' ג"ס ובקול נמוך. אין בופלים החרוז כי הנה כתומר. קשעוהמ"ס כמו בשו"ס. א"מ זכור רחמיו כו' — בכל תפלות היום. כר"ה ויוהכ"פ אומרים יגמה"ר בהוצאת הס"ת נס כשחל בשבת. שיעור תהלים אחר מוסף.

הפסורת מנחת יוהכ"פ: ויהי דבר — ובהמה רבה. מי אל כמוד גוי'. גם במנחה אומרים לדוד הי' אורי. פתיחת הארון בנעילה לאשרי, וגשאר פתוח עד אחרי כל תפלת נעילה. בקדיש דנעילה — לעילא ולעילא, אין כאלקינו, עלינו, ואין נ"כ.
אומרים היום יפנה, גם אם העריב היום. אין מברכים שעשה לי כל צרכי עד למחר.
יוהכ"פ קומט אויס צו פאסטען זעקס און צוואנציג שעה.

יום ראשון יא תשרי ה'תש"ד

שיעורים. חומש: ברכה, פרשה ראשונה עם פירש"י.

תהלים: ס"ח.

תניא: כא. אר"ש . . . 288 בכל יום.

במוצאי יוה"כ חקנ"ו בליאנא אמר רבינו הוסיף תורה
ברבים — בנהוג או דרושים קצרים — ע"פ מי כה'
אלקינו בכל קראנו אליו, אליו ולא למדותיו, דער
פרדס זאגט אליו איז אורות המתלבשים בכלים דע"ס
ראצילות, דער רבי דער בעש"ט זאגט אליו איז דער
אלקות וואס אין כלים דע"ס ראצילות, דער מירוש
הפשוט איז: אליו עצמות א"ס וואס עס איז כא
יעדעו פשוט'ן אידעו בדיעה עצמית דורך אמונה
פשוטה, און דאס איז קרובים אליו און בכל קראנו
אליו עצמות א"ס און עצמות הנשמה, תפלה באמונה
פשוטה איז מחבר עצמות הנשמה מים עצמות א"ס,
אז עצמות א"ס זאל זיין דער רומא חולים און מכר
השנים.

יום שני יב תשרי ה'תש"ד

שיעורים. חומש: ברכה, שני עם פירש"י.

תהלים: ס"ח.

תניא: אד גמ . . . יבא שילה.

ברית כרותה לתעמולה ועבודה במועצות חכמה ובקירוב
הרעת שאינה חוזרת ריקם.

יום שלישי יג תשרי ה'תש"ד

שיעורים. חומש: ברכה, שלישי עם פירש"י.

תהלים: סט"א.

תניא: כב. אהובי . . . בפירש"י.

המתלקות אדמו"ר מהר"ש — תרמ"ג — ומ"כ בליובאו
וויטש.
תחלת אגרת סימן כב וסופה — לא בא בדפוס באנה"ק.
(נרפם בקובץ התמים חוברת שני').

יום רביעי יד תשרי, ערב חה"ס ה'תש"ד

שיעורים. חומש: ברכה, רביעי עם פירש"י.

תהלים: ע"ב.

תניא: אד האמת . . . יאהב ה' ובו'.

עירוב תבשילין.
אין מוסיפין על שתי ערבות, משא"כ בהדסים.
מהדרים לאגוד הלולב בסוכה ובערב יו"ט. על הלולב
שתי כריכות — ומשתדלים ששתיהם תהיינה מבוסות
בהדסים וערבות, גם כריכה העליונה במעט על כל
פנים — ומלבד זה שלש כריכות שבהם, אונג ההדסים
והערבות עם הלולב, שלש אלו במשך ספח אחר.

יום חמישי טו תשרי, א דחג הסוכות ה'תש"ד

שיעורים. חומש: ברכה, חמישי עם פירש"י.

תהלים: עזרת.

תניא: וכמו אב . . . הדינין נס"ו.

כשנותנים הר' מינים לאחר לברך עליהם אומרים בסירוש שהוא במתנה על מנת להחזיר, ובפרט ביום ראשון. והוא תועלת לנותן ולמקבל. הורה אאס"ו שיתחילו ברכת שהחינו כשהלולב בידו אחת והאפרוג בשני.

המסוקים כי אמרתי גו' — רק בהו"ר.

גם ביום מברכים לישיב בסוכה אחר קרוש ולא אחר המוציא.

ההנהגה בעת ברכת כהנים (כנ"ל יום ב' דחה"ש) אנו יודעים עי"ו שרבינו הזקן הי' לוקח את הצ"צ, קודם חתונתו, תחת מליתו לנ"כ.

יום ששי טז תשרי, ב דחג הסוכות ה'תש"ד

בקרוש הלילה: שהחינו ואח"כ לישיב בסוכה. במנחה א"א הדרו, אבל אומרים פתח אליהו.

שיעורים. חומש: ברכה, ששי עם פירש"י.

תהלים: עמ"ס.

תניא: אהובי . . . או"נ מלו"נ.

הצ"צ סיפר: תקס"ט האכעו מיר געהערט פון זיידעו דעם זעקסטען מאל דעם ושאכטם מים — הראשון — פון לטו"ת, און עס איז געווען ע"ד ווי די נסרא זאגט (ירוש' סוכה פ"ה ה"א) שמשם שואבים. יונה האט מקבל געווען בשמחת בית השואבה גילוי הנבואה, מיר האכעו מקבל געווען עד איז סוף, דער סוף איז אז משיח וועט קומען, שנעץ סוף בתחלתו.

שבת יז תשרי, שבת חוהמ"ס ה'תש"ד

גם בשמחה ובצהלה.

שלום עליכם, אשת חיל, מזמור לרוד, דא היא סעורתא, ויתן לך — אומרים בלחש.

במוסף — ומנחתם ונסכיהם אחרי פסוקי כל יום ויום. בשבת א"א הושענות.

שיעורים. חומש: ברכה, שביעי עם פירש"י.

תהלים: פנימו.

תניא: כג. בנזירת . . . יקלו כלל.

על ידי העבודה דנסיונות מתגלה בחי' יחידה שבנפש, כמאמר חבוקה ודבוקה כך — התקשרות הנשמה באלקות, ועי"ז — טוענת עולך — בקיום התורה ומצות במסירת נפש, הנה — יחידה ליחיד — שמתגלה בחי' יחידה שבנפש, דע"י התגלות זו נהפך יחידה שבנפש הכהמית לאלקות, שהו"ע התוקף בקיום התוס"ץ בחיות פנימי, ובהרגש תענוג גדול והנאה מרובה בעבודת ה', ובכל עניני העולם הו' ולאו שוין אצלו בהשואה אסיתית, כי נלקח מסגנו התענוג וסוב טעם שבענינים הנשמיים.

יום ראשון יח תשרי, ב דחומה"ס ה'תש"ד

שיעורים. חומש: ברכה, פרשה ראשונה עם פירש"י.
תהלים: פח"פס.
תניא: וההפרש . . . יקל עמלה בה.

אומרים אום אני חומה וגם אדון המושיע, אבל אין מקיפים אלא פ"א. אומרים תיבת. הושענא". הו בראש והו כסוף — באותם האותיות שאומרים הש"ץ בקול רב, בהשאר אומרים רק פעם אחת. מנהיגו להתחיל בקול רם מאות. ס" או. ע"י. מדייקים לעשות היקף שלם ומשלימים באות. ח"י.

יום שני יט תשרי, ג דחומה"ס ה'תש"ד

שיעורים. חומש: ברכה, שני עם פירש"י.
תהלים: צ"צו.
תניא: אבל ההשראה . . . 272 לנמרי.

איתא שכל השנה באמרו בש"ע ואת כל תבואתה לטובה, צריך לכוון לחטים למצה ואתרוג — במקום אחד נזכר מלבד ה"ל גם יין לקדוש — ואז במילא תהי' כל התבואה לטובה.

יום שלישי כ תשרי, ד דחומה"ס ה'תש"ד

שיעורים. חומש: ברכה, שלישי עם פירש"י.
תהלים: צ"קנ.
תניא: וע"כ . . . כמ"ש בזה"ק

בעת הנענועים צריך להגיע עד החזה מקום שמכים באמירת אשמנו.
אמר אאמור"ר באחת ההתוועדות, שיש לומר שזהו כמו הענין שע"י הכבוד ראש שקודם התפלה, שמתמרמר כנפשו, ע"י דוקא יכול להיות אח"כ התפעלות המדות בתפלה.

יום רביעי, כא תשרי, הושענא רבה ה'תש"ד

שיעורים. חומש: ברכה רביעי עם פירש"י.
תהלים: קדקה.

תניא: ע"כ אהובי . . . בפירש"י ז"ל יאם. בתקון ל"ה הו"ר גם פרשה ברכה אומרים רק כ"א מקרא — היו יחידים שאאמור"ר ציוס לאומדה בהו"ר עם פירש"י ואינה הוראה לרבים — ובערב שמחת תורה אומרים אותה שנים מקרא ואחד תרגום. קודם הלל מסירים שתי הכריכות שעל הלולב, ונשארים רק הני המאנדים נ' המינים יחד. עיוון תבשילין. בהושענא רבה מובלים פרוסת המוציא בדבש, אבל לא בשמע"צ ושמה"ת.

יום חמישי כב תשרי, שמיני עצרת ה'תש"ד
 שיעורים. חומש: ברכה, חמישי עם פירש"י.
 תהלים: קורן.
 תניא: ובשבת קדש . . . יהי רצון.
 מקדשים ואוכלים ושותים בסוכה בין בלילה בין ביום.
 הקפות בליל שמע"צ. הפטורה: ויהי ככלות —
 ולישראל עמו.
 אין אומרים היה רצון ביציאה מן הסוכה.
 שמע"צ ור"ה משתווים בכמה עניני כוונות ויחודים
 עליונים, אלא שבר"ה הם בענין העלי' ובשמע"צ הם
 בענין ההמשכה. בר"ה העבודה בתחנונים בהכנעה
 ובמירות עצומה, ובשמע"צ היא בקו השמחה.

יום ששי כג תשרי, שמחת תורה ה'תש"ד
 אין קוראים בתורה בלילה. נ"כ בשחרית. אין
 נוהגים לפרוש סלית על ראשי העולים לחתן תורה
 או לחתן בראשית. גם העולה לתורה אומר חזק
 חז"נ.
 שיעורים. חומש: ברכה, ששי ושביעי עם פירש"י.
 תהלים: קח"ב.
 תניא: כד. אהובי . . . קלח' לעין כל.
 בשמחת תורה תק"ס אמר רבינו הוקן: עץ חיים היא
 למחזיקים בה — אלו בעלי השנה הלומדים תורה.
 ותומכי' מאושר — אלו בעלי עבודה העוסקים בתורה.
 מאושר — גליקלאך, כדאיתא בזהר (ח"ג נג. ב) אל
 תקרי מאושר אלא מראשו, דע"י עבודתם ממשיכים
 מראשו היינו מפנימיות הא"ס ב"ה, וכמעלת הרגל
 המסיים את הראש דוקא.

שבת כד תשרי אסרו חג ה'תש"ד
 מברכים ר"ח ס"ח. אמירת כל התהלים בהשכמה.
 יום התועדות.
 הפטורה: כה אמר — ויאדיר.
 שיעורים. חומש: בראשית, כל הסדרה עם פירש"י.
 תהלים: קינ"קית.
 תניא: וע"כ קבעו . . . בלכותם.
 ההתועדות — פארבריינגען — ברבים בכלל, ובשבת
 או כמוצאי שבת בפרט, היא אחת היסודות בדרכי
 החסידים והחסידות, ופתח ומבוא למצוה היסודית
 דאהבת ישראל.
 רובא דרובא הנה בכל התועדות תרי ראשי המדברים
 תובעים מאת המסובים שיטיבו הנהגותיהם ודרכיהם.
 שיקבעו עתים ללמוד דא"ת ושישמרו הקביעות, ואשר
 הלמוד יהי' על מנת ללמוד ולקיים. — והנה כללות
 ענין ואופן התוכחה מכואר היטב בד"ה ואם רוח
 המושל (קונטרס למ"ד) אשר ראוי לכל אחד ואחד
 מאנ"ש ללמוד היטב אדעתא דנפשי' — אמנם התוכחה
 זו בעת ההתועדות היא רק על דברים וענינים שאין
 בהם משום הלכנת פנים ולא כלום, כמו שהי' מאין
 ומקדם, אשר איש את רעהו הוכיחו באהבה ובחביבה
 גדולה.

ה'תש"ד

כה תשרי

יום ראשון

שיעורים. חומש: נח, פרשה ראשונה עם פירש"י.
תהלים: קיט, אשרי . . . מצותך מאר.
תניא: כה. להבין . . . לדבר מאומה.

עשרה נגונים — מהם תנועות בלבד — מיוחסים
לרבנו הזקן שהוא בעצמו חברם.
המיוחסים לרבינו האמצעי, היינו שנתחברו בזמנו
והיו מנגנים אותם לפניו, אבל לא שהוא מחברם.
והיתה אצלו קבוצת אברכים מנגנים — וידועה בשם
"רעם מיטעלען רבי'ס טאפעלע" — ונחלקה לשתי
פלוגות: בעלי שיר — בפה, ובעלי זמרה — בכלים
שונים.

ה'תש"ד

כו תשרי

יום שני

שיעורים. חומש: נח, שני עם פירש"י.
תהלים: קיט, מה . . . לא שכחתי.
תניא: וזהו כי . . . קלט רוחניות.

הענין ע"פ לעולם ה' דברד נצב בשמים מביא רבינו
הזקן (שער היחוד"א פ"א, אנה"ק כ"ה) בשם הבש"ט,
הנם שיש ענין זה במדרש תהלים, וכמש"נ גם בלשונות
בר"ה כי ביום הזה יכפר, וכוננה מיוחדת בזה, כי
ביום שני ה' הסאטר יהי רקיע — שהוא הנצב
בשמים — וזה יהי' לזכרון עולם, כי ביום שני ח"י
אלול נולד הבש"ט.

ה'תש"ד

כז תשרי

יום שלישי

שיעורים. חומש: נח, שלישי עם פירש"י.
תהלים: קכ"ט, וזה נודע . . . 278 לארץ.
תניא: והנה נודע . . . 278 לארץ.

התורה והמצות מקיפות את חיי האדם מיום נוח
מבטן אמו עד עת מקורתו, ומעמידות אותו בקרו אורה
בשכל בריא ובסנין מדות נעלות והנהגות ישרות לא
דק כיון אדם למקום אלא גם בין אדם לחברו, כי
המתנה ע"פ התורה והוראות חז"ל הוא חי חיים
מאושרים בנשם וברוח.

ה'תש"ד

כח תשרי

יום רביעי

שיעורים. חומש: נח, רביעי עם פירש"י.
תהלים: קל"ה, קלט.
תניא: (אלא שבארצות . . . עמהם).

אם בחוקותי תלכו גו' ונתתי נשמיכם בעתם . . . לימוד
התורה וקיום המצות הם טבעת הקדושים שבהם קידש
הקב"ה את ישראל להתחייב לזון אותם ולפרנסם.

יום חמישי כס תשרי ה'תש"ד

שיעורים. חומש: נח, חמישי עם פירש"י.

תהלים: קמ"מ.

תניא: והנה... האר"י ז"ל.

מברכים ברכת הקשת, ולא כיש טפסקים בזה. איינער פון די מעזיבוזשער בעלי בתים האט געהאט א מחלוקת מיט נאך א בעל הבית, און זייענדיג אמא. בא דעם בעש"ט אין שוהל האט ער געשריען, אז ער וואלט זיין בר פלוגתא קורע כרג זיין.

דער בעש"ט האט געהייסען די תלמידים געבען איינע די אנדערע די הענט, און זיך שטעלען לעבען אים מיט צונעמאכטע אויגען. דער בעש"ט האט ארויסגע'לייגט זיינע הייליגע הענט אויף די אקסלען פון די צוויי תלמידים, וועלכע זיינען געשטאנען לעבען אים. פלוצלונג האבען די תלמידים אנגעהויבען שרייען פון גרויס שרעק: זיי האבען געזעהן ווי דער בעל הבית איז קורע כרג זיין בר פלוגתא.

דאס באווייזט קלאהר, אז פון יעדער כח אין פאראן א פועל דבר: אדער אין א לבוש חומרי, אדער א רוחני וואס מי קאן אים אנעמען נאר מיט העכערע און איידעלערע געפילען.

יום ששי ל תשרי, א דר"ח ה'תש"ד

שיעורים. חומש: נח, ששי עם פירש"י.

תהלים: קמ"ה.

תניא: והנה נפש... 280 בלא דבור.

הלל: כופלין הורו לה' אחר כל אחד מהג' פסוקים יאמר נא, וגם כשמתפללים בתידי. — ואברהם זמן גו' זכדי' ישמרני כו' — ג"פ.

שבת א חשוון, שר"ח ה'תש"ד

שיעורים. חומש: נח, שביעי עם פירש"י.

תהלים: א"ט.

תניא: והנה זלעז"ל... המעלות.

במנחה — וכן בשני וחמישי דשבוע הבע"ל — קורין לישראל מפסוק וירא ה' אל אברהם גו'.

כ"ק אאמו"ר אמר לאחד על יחידות: מאז שאמר הקב"ה לאברהם אבינו ע"ה לך מארצך גו' וכתוב ויסע אברהם הלך ונסוע הנגבה, הותחל סוד הבירורים. וע"פ גזירת ההשגחה העליונה האדם הולך למסעיו במקום אשר הניצוצות הצריכים להתברר על ידו מחכים לגאולתם.

הצדיקים שהם בעלי ראי' רואים הם באיזה מקום הבירורים שלהם מחכים להם והולכים שמה בעצמם, ועמא דבר, הנה עילת כל העילות וסיבת כל הסיבות מסבב כמה עילות וסיבות שיבואו למקום ההוא. איך י"ם הוטלה עליהם העבודה בעבודת הבירורים.

יום ראשון	ב חשון	ה'תש"ד
-----------	--------	--------

שיעורים. חומש: לך לך, פרשה ראשונה עם מירש"י.
תהלים: ויין.

תניא: ואחר . . . "קמא" טובא.

משיחת אהמ"ר מוצש"ס לך לך תרנ"א: אין די
ערשטע יאהרען פון ויינע נשיאות האט דער אלטער
רבי געוואנט ברבים. מען בעדארף לעבען מיט דער
צייט. דורך זיין ברודער מהר"ל האבען זמני
החסידים אויסגעפונען, אז דער רבי מיינט אז מ'דארף
לעבען מיט דער פרשת השבוע און פרשת היום פון
דער סדרה פון דער וואך. נישט נאר לערנען די פרשת
השבוע יעדען טאג, נאר לעבען מיט איר.

יום שני	ג חשון	ה'תש"ד
---------	--------	--------

שיעורים. חומש: לך לך, שני עם מירש"י.

תהלים: יחכב.

תניא: וכמוסה . . . "קמב" אמרי פי.

(המשך שיחה הנ"ל): בראשית אין א פרייליכע
סדרה, אפילו דער סוף אין נישט נאר אזוי נעשטאט.
נח אין דער מכול, אבער א פרייליכער סוף וואך —
געבארען געווארען אברהם אבינו. די אמת פרייליכע
וואך אין פרשת לך לך, אלע טעג פון דער וואך לעבט
מען מיט אברהם אבינו, דער ערשטער וועלכער האט
זיך מוסר נפש געווען אויף מפרסם זיין גמליכקייט
אויף דער וועלט, און זיין סכירת נפש האט אברהם
אבינו איבערגעגעבען בירושה צו אלע אידען.

יום שלישי	ד חשון	ה'תש"ד
-----------	--------	--------

שיעורים. חומש: לך לך, שלישי עם מירש"י.

תהלים: בניכח.

תניא: כו. בר"ם . . . 284 ע"כ בר"ם.

למוד התורה בכל יום ויום נוגע בנפשות ממש, לא
לכד בנפש הלומד, כי אם גם בנפשות בני ביתו, שאין
אזיר הבית הוא אזיר תורה ויראה שמים.

יום רביעי	ה חשון	ה'תש"ד
-----------	--------	--------

שיעורים. חומש: לך לך, רביעי עם מירש"י.

תהלים: כמ"ד.

תניא: והנה המובן . . . "קמג" בכלבד.

ישראל נמשלו לכוכבים המתנוצצים בשמי רקיע, אשר
לאורם לא יתעה גם ההולך במחשכי הלילה.
כל אחד מישראל, בין איש ובין אשה, יש בו די כח
מוסרי ורוחני, להשפיע להעמיד גם את מכיריו
ומיורעיו בקרן אורה.

יום חמישי ו חשון ה'תש"ד

שיעורים. חומש: לך לך, חמישי עם פירש"י.
תהלים: להלל.

תניא: ועוד יש . . . 286- בהסתר כו'.

כשרצה רבינו הוקן לברך את ר' יקותיאל ליעפלער בעשירות, אמר שאינו חפץ בזה, שלא תטרידו העשירות מלימוד החסידות והתעסקות בעבודה. וכשרצה לברכו באריכות ימים אמר: אבער ניט מיט פויערשע יאהרען, וואס עינים להם ולא יראו אונים להם ולא ישמעו, מען זעהט ניט קיין גיטליכקייט און מען הערט ניט קיין גיטליכקייט.

יום ששי ו חשון ה'תש"ד

שיעורים. חומש: לך לך, ששי עם פירש"י.
תהלים: לט"ט.

תניא: אך . . . יקמדי הכל אחד.

הסדר לאחר מתן תורה הוא: הסרת ערלת הנוף, הלשון, הלב — מעשה דבור מחשבה, אברהם אבינו שהי' קודם מ"ת הרי בתחילה הכיר את בוראו — מחשבה, אח"כ פרסם אלקותו, — דבור, ואח"כ מילה — מעשה

שבת ח חשון ה'תש"ד

שיעורים. חומש: לך לך, שביעי עם פירש"י.
תהלים: מרמח.

תניא: ומ"ש . . . 288- מסטרא דרע.

מצוה לשון צוותא וחבור, והעושה מצוה מתחבר עם העצמות ב"ה, שהוא המצוה את הציווי ההוא. וזהו שכר מצוה מצוה, דזה מה שנתחבר עם עצמות אוא"ס מצוה הציווי, זהו שכרו. ויובן במשל נשמי: איש פשוט ביותר יש לו בטול פנימי אל החכמה ומעלת חכם, בבטול דהערך תפיסת מקום לגמרי, וכן גם בהרגש החכם הרי איש הפשוט אינו נכנס אצלו בנדר אנושי כלל — ואין זה דמבטלו ודוחה אותו, ח"ו, דזהו מדה רעה — ונחשב בעיניו שאין לו קשר של יחס עמו כלל. והי' כאשר החכם יצווה לאיש הפשוט לעשות איזה דבר בשבילו, הנה בציווי זה נולד מציאותו של האיש הפשוט, הן לעצמו שמרגיש מציאותו אשר הוא יכול לקיים מצות החכם ולו ציווה החכם לעשות דבר, והו' בעיני החכם נחשב למציאות אשר אליו ידבר ויצווה, ולכך זאת הרי ציווי זה מאחד החכם הרם ונעלה עם האיש הפשוט ביותר, והנמשל טובו.

ומובן ג"כ אשר ביחס להג"ל, אין הבדל כלל במה יהי' הציווי י"ח דבר גדול ונעלה או קטן ופשוט.

יום ראשון ט חשון ה'תש"ד

שיעורים. חומש: וירא, פרשה ראשונה עם פירש"י.
 תהלים: מט"ד.
 תניא: והנה העליונים . . . יקמה עו"ג.

בהיות אאמו"ר בן ד או ה שנים נכנס אל זקנו הצ"צ
 בש"ס פ' וירא והתחיל לבכות, באמרו: מפני מה
 נראה ה' אל אברהם אבינו ולנו אינו נראה. ויענהו
 הצ"צ: אז א איד א צדיק, צו נייז און ניינציג יאר
 איז מחליט אז ער דארף זיך מל זיין, איז ער ווערט
 אז דער אויבערשטער זאל זיך באווייזען צו אים.

יום שני י חשון ה'תש"ד

שיעורים. חומש: וירא, שני עם פירש"י.
 תהלים: נה"ט.

תניא: אבל בצאת . . . בע"ח וד"ל.

דער רבי (רבינו הזקן) פלעגט זאגען אויף אצילות
 „אויבען“. מען דערציילט אז אין כתב פלעגט ער
 פון הדרגשות, מער ווי „אצי“ ניט קענען אנשרייבען.

יום שלישי יא חשון ה'תש"ד

שיעורים. חומש: וירא, שלישי עם פירש"י.
 תהלים: ס"ה.

תניא: כז. אהוביי . . . יקמוי נס"ו.

בתו"א ד"ה פתח אלי' (פ' וירא) בסעיף המתחיל והנה
 הצמצום: „שבחי' עינים היא מקור בחי' כלים“, צ"ל
 „שהם בחי' עינים ומקור בחי' כלים“. שם ד"ה
 ארדה נא בסעיף המתחיל והנה בזהר: „דפי'
 משוטטים“ צ"ל „דפי' משוטטות“. מאאמו"ר שהתחיל
 לד"ה פתח אלי' ישנם הגהות כגון „התחיל
 לכתבם בחורף דנ"ב“.

יום רביעי יב חשון ה'תש"ד

שיעורים. חומש: וירא, רביעי עם פירש"י.
 תהלים: סו"ס.

תניא: וז"ש . . . קודם לברכה

אחת מתורות הראשונות של רבינו הזקן — ונקראו אז
 כשם „ווערטער“: שמע ישראל — א איד רעהרערט —
 הוי' אלקינו — אז כחנו וחיותינו איז דאס למעלה מן
 הטבע און — הוי' אחד.

יום חמישי יג חשון ה'תש"ד

שיעורים. חומש: וירא, חמישי עם פירש"י.
תהלים: סט"א.

תניא: איתא . . . 202 ועלול כנודע.

דער בעש"ט פלעגט לערנען מיט זיינע תלמידים א שיעור נמרא. דער אופן פון דעם לערנען איז געווען מיט גרויס חריפות און גאונות, און מ'האט געלערענט דעם רמב"ם אלפס רא"ש און אנדערע מפרשים פון די ראשונים וועלכע זיינען שייך געווען צו דער נמרא וואס מ'האט געלערענט. דער בעש"ט פלעגט אפטמאל טשען די ווערטער אין אידיש. אז מ'האט געלערענט ערכין און נעקומען צום מארז"ל (טו ב) לשון תליתאי קטיל תליתאי, האט דער בעש"ט דאס אויסגעטייטשט: לשון הרע הרג'ט אלע דריי: דעם אויסטראכטער דעם דערציילער און דעם צוהערער, נאר דאס איז אין לבושים רוחנים, וואס דאס איז שווערער, ווי רציחה אין גשמיות.

יום ששי יד חשון ה'תש"ד

שיעורים. חומש: וירא, ששי עם פירש"י.
תהלים: עב"ע.

תניא: והנה בהיות . . . "קמו" תאמין.

מה' מצעדי גבר כוננו, לכל אחד מישראל יש לו תעודת רוחנית בחיים, והוא להתעסק בעבודת הבנין לעשות דירה לו ית'. וכל אחד באשר הוא ובכל מקום שהוא צריך להתענין בכל מאמצי כוחו לחפש בחפש מחופש למצוא איזה פרנסה רוחנית כמו שהוא מחפש אחר פרנסה גשמית. והוא לפי שדרכו — של הקב"ה — יחפץ, כדכתיב באברהם כי ידעתיו גו' ושמו דרך ה', כי יש שני דרכים: דרך הטבע ושלמעלה מן הטבע, העולם בראו הקב"ה להיות נראה כמו שהוא בדרך הטבע — בעיני בשר — והוא דרך אלפים, תורה ומצות הם דרך הוי' והוא המשכה שלמעלה מן הטבע בטבע, אשר בגלל זאת הנה הקב"ה משפיע לישראל למעלה מן הטבע בטבע.

שבת טו חשון ה'תש"ד

הפטורה: ואשה — בנה ותצא.
שיעורים. חומש: וירא, שביעי עם פירש"י.
תהלים: עז"ח.

תניא: והנה יש . . . כוכבים.

די נשמה ווארט אויבען אויף דעם זמן, ווען זי וועט זוכה זיין אראפנעהן אין א גוף, ווייל די נשמה פילט, וואס זי קען אויפטאן זייענדיג דא למטה. זי קען קומען צו דעם להתענג על הוי'. איז אויף ווען לייגט מען עס אפ?

יום ראשון טז חשון ה'תש"ד

שיעורים. חומש: ח"ש, פרשה ראשונה עם פירש"י.

תהלים: עט"ב.

תניא: כח. למה . . . מטה מנוגה.

המחשבה היא לבוש ומשרת השכל והמדות. בשעה אשר אין לה שידות בשכל או במדות, גם אז פועלת פעולתה לחשוב ולהרהר, אבל פעולתה לא לבר שאינה תוכנית, אלא היא גם פרוצה לשמחה . . . ומבואר כי סיבת המחשבות זרות או רעות הוא די פוסטקייט מון קאפ, דכאשר השכל עסוק אז יש להמחשבה מה לשרת ואין מקום למחשבות של שטות והבל שאין בהם ממש.

יום שני יז חשון ה'תש"ד

שיעורים. חומש: חיי שרה, שני עם פירש"י.

תהלים: מנ"פ.

תניא: והנה מודעת . . . חטאת וכו'.

מ'דארף היטען דעם זמן, מ'דארף מסבל זיין עולה של תורה. יעדער זמן, יעדער טאג וואס גייט אוועק, איז דאס גיט נאר א טאג נאר א ענין אין לעבען, די טעג גייען כמאמר (ירושלמי ברכות פ"א ה"א) יום נכנס ויום יוצא שבת נכנס כו' חדש כו' שנה כו'. דער טאטע האט געזאגט בשם רבינו הזקן: אומערדיגער טאג און אווינטערדיגע נאכט איז א יאהר.

יום שלישי יח חשון ה'תש"ד

שיעורים. חומש: חיי שרה, שלישי עם פירש"י.

תהלים: פח"ט.

תניא: כט. אשת . . . יקמץ ורכ"ט.

בתו"א פ' חיי שרה סד"ה להבין משארז"ל יפה שעה יש טה"ד. וכד צ"ל: "ויהי' בבחי' ביטול (אבל עכשיו . . . היינו בחי' איסור ועס"ש לקמן בפ' אומרי לגמל) שהוא בחי' חפץ וכתוב הודו . . . תוך כ"ע אבל תכלית הכוונה".

יום רביעי יט חשון ה'תש"ד

שיעורים. חומש: חיי שרה, רביעי עם פירש"י.

תהלים: צ"ו.

תניא: והנה אור . . . 208- חד.

מענה רבינו הזקן ליחידות: חסידות איז שמע ישראל, שמע ר"ת שאו מרום עיניכם, ואומר מרום ולא שמים, מרום איז העכער און העכער, להניע למעלה מן השכל, וזה נופא להבין בשכל, וכמו שאומר וראו מי ברא אלה.

יום חמישי כ חשון ה'תש"ד

שיעורים. חומש: חיי שרה, חמישי עם פירש"י.
תהלים: צזקנ.
תניא: והנה רצון . . . יקו' האדם.
יום הולדת את אדמו"ר מהורש"ב נ"ע — שנת כתר"א
— כלשון הצ"צ. נקרא ע"ש אדמו"ר האמצעי וחצי
שם אביו של הצ"צ.

בכל שנה ביום הולדתו הי' אאמו"ר אומר רא"ה, אלא
שהי' בחשאי, מלבד כשאירע בש"ס. ביום ההולדת
האחרון בעלמא רין אמר מאמר נתת נס ליראד
להתנוסס מפני קושט סלה. כשסיים אמר לי: ביום
הולדת צריך לומר חסידות. יתו השי"ת לך מתנה
שתאמר חסידות ביום הולדת שלך, אלא שהי' בחסד
וברחמים. — האט עם געדויערס זיבען יאהר.

יום ששי כא חשון ה'תש"ד

שיעורים. חומש: חיי שרה, ששי עם פירש"י.
תהלים: קדקה.
תניא: וז"ש . . . 300 באריכות ע"ש.
עבודת התפלה היא המביאה השנת הסוח בהרנשת
הלב, ושניהם יחד בעבודה בפועל המצות ביראת שמים
וקנין מדות טובות.

שבת כב חשון ה'תש"ד

שיעורים. חומש: חיי שרה, שביעי עם פירש"י.
תהלים: קוקו.
תניא: והנה מודעת . . . ב"ה כנ"ל.
אחת מתורות המגיד ממעזריטש ששמע רבינו הזקן
בהיותו שם בפעם הראשונה — שלהי קייץ תקכ"ד עד
אחרי חה"פ תקכ"ה:

אנכי עשיתי ארץ ואדם עלי' בראתי. אנכי מי שאנכי
שהוא נעלם ונסתר גם מנאצלים היותר עליונים, הלביש
עצמותו ית' בכמה צמצומים להאציל הנאצלים ולברוא
הנבראים, שרפים חיות ואופנים מלאכים ועולמות עד
אין מספר. ובצמצומים עד אין שיעור עשיתי ארץ
הללו הנשמות. ואדם עלי' בראתי, האדם הוא תכלית
ההתהוות, ובראתי בנימט' תרי"ג הוא תכלית האדם.
וכדאיתא בפרסם בשם ספר הבהיר, אמרה מרת החסד
לפני הקב"ה, רבונו של עולם סימי היות אברם בארץ,
לא הוצרכתני אני לעשות מלאכתי, שהרי אברם עומד
ומשמש במסומי. כי אברהם שהוא נשמה בגוף, ועוסק
בהנסת אורחים לפרסם אלקותו ית' בעולם הזה
התחתון הוא למעלה במעלה ובמדרגה לגבי מרת
החסד דאצילות. ואמרה מרת החסד לפני הקב"ה. הוא
קנאת מרת החסד דאצילות, אשר קנאה בעבודת אברהם
ע"ה.

יום ראשון כג חשון ה'תש"ד

שיעורים. חומש: תולדות, פ' ראשונה עם פירש"י.

תהלים: קחקיב.

תניא: ל. מודעת . . . ומספר וד"ל.

צוויי און צוואנציג מאל האט מען ארעסטירט דעם צ"צ אויף דער אסיפת הרבנים אין פעטערבורג, תר"ג, פאר זיין אנטקעגענשטעלען זיך דער פארערונג פון דער מלוכה ווענען שינוים כחנוד וכו'. דער מינים טער האט איהם געפרעגט: דאס איז דאך מרידה במלכות? דער צ"צ האט געענטפערט: מורד במלכות איז חייב מיתה בנפש, אבער מורד במלכות שמים איז חייב מיתה בנפש. איז וואס איז גרעסער?

יום שני כד חשון ה'תש"ד

שיעורים. חומש: תולדות, שני עם פירש"י.

תהלים: קיג-קית.

תניא: לא. נודע . . . האברים ב'.

בענינים הגשמיים צריך להסתכל במי שהוא למטה ממנו, ולהודות להשי"ת כי טוב על חסדו אתו עמו. —

בענינים הרוחניים צריך להסתכל במי שהוא למעלה ממנו, ולהתחנן לה' שיתן לו דיעה טובה להתלמד ממנו וכה ועזו שיוכל לעלות בעילוי.

יום שלישי כה חשון ה'תש"ד

שיעורים. חומש: תולדות, שלישי עם פירש"י.

תהלים: קיט, אשרי . . . מצותך מאד.

תניא: לב. ברך . . . כנפש תדרשנו.

השנחה העליונה בריינגט יעדען אין זיין וואוינאָפּט צוליב חיוּס היהדות והרצת התורה.

ווען מען אָקערט און מען פארזייט — וואַקסט.

יום רביעי כו חשון ה'תש"ד

שיעורים. חומש: תולדות, רביעי עם פירש"י.

תהלים: קיט, מה . . . לא שכחתי.

תניא: להבין איד . . . ה' רוקא.

הדרך האמיתי הוא שצריכים לדעת מהות עצמו, בהכרה אמיתית בחסרונות עצמו ובמעלות עצמו. ובאשר יודעים את החסרונות — לתקנם בעבודה בפועל, וקא לצאת ירי חובתו באנחות בלבד.

יום חמישי כז חשון ה'תש"ד

שיעורים. חומש: תולדות, חמישי עם פירש"י.
תהלים: כקלדר.
תניא: עיון ע"ח . . . אפים כנודע.

ר"א הלוי מהאמלי סיפר: כשבאתי לליאונא מצאתי מזקני החסידים שהיו מחסידי הה"מ והרה"ק הרמ"ט מהארדאק, והיה מרגלא בפומייהו: האב האלט א אידען, וועט השי"ת דיר האלט האבען, מו א טובה א אידען, וועט השי"ת דיר א טובה טאן, זיי מקרב א אידען, וועט השי"ת דיר מקרב זיין.

יום ששי כח חשון ה'תש"ד

שיעורים. חומש: תולדות, ששי עם פירש"י.
תהלים: קלה'קלט.
תניא: להבין מ"ש . . . 308 פקודי.

ענין ההשגחה פרטית הוא, דלא זו בלבד דכל פרטי תנועות הנבראים למיניהם הם בהשגחה פרטית, והיא היא חיות הנברא וקיומו, אלא עוד זאת דתנועה פרטית של נברא יש לה יחס כללי לכללות כונת הבריאה . . . דבצורה. ואיחוד כל הפעולות הפרטיות... נשלמה כונה העליונה בסוד הבריאה כולה.

ויתכונן האדם: ומה אם תנועת עשב באה בהשגח"פ ונונעת להשלמת כונת הבריאה, מין המדבר בכלל וישראל עם קרובו בפרט על אחת כמה וכמה.

שבת כט חשון ה'תש"ד

מברכים ר"ח כסלו. אמירת כל התהלים בהשכמה. יום התוועדות.
שיעורים. חומש: תולדות, שביעי עם פירש"י.
תהלים: קמ"ט.
תניא: ומ"ש בפ' פקודי . . . האצי'.

עבודה הקדושה באמירת תהלים בצבור, אין די באר נודל הזכות של המשתתפים בזה, ונודל הנחת רוח של מעלה כמבואר בספרי קודש, ואפס קצתו בקונטרס תקנת אמירת תהלים ברבים (קובץ מכתבים, א), ואשריכם ישראל, ובגלל זאת תתברכו אתם נשיכם בניכם ובנותיכם, ה' עליהם יחיו, בבריות נכונה ובפרנסה בהרחבה גדולה, ולרגליכם יושעו כל עדת ישראל שי' במחנכם הט' בתוך כלל אחב"י, בהדרוש להם בנשם וברוח.

יום ראשון א כסלו, ראש חדש ה'תש"ד

שיעורים. חומש: ויצא, פרשת ראשונה עם פירש"י.
תהלים: א"מ.

תניא: להבין מ"ש במע"ה . . . 310' דו"א
כו'.

בא ר' יקותיאל ליעמלער (דעם אלטען רבי'ס א חסיד) אין געוועזן צייטען, וואס ער האט געדאווענט שחרית מנחה און מעריב איינע נאך די אנדערע, עס איז נים געוועזן קיין זמן מפיסק זיין.

יום שני ב כסלו ה'תש"ד

שיעורים. חומש: ויצא, שני עם פירש"י.
תהלים: י"ז.

תניא: והנה כמ"א . . . 310' שבכ"ע
דוסא.

אאזמו"ר ביאר מעם במאמר, הא דר' אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי, כי הרי התפלה צ"ל בחיות, וע"י שנותנים צדקה לעני קודם התפלה ומחיים אותו, ניתוסף חיות הרבה בהתפלה. ונענע בידו ממטה למעלה לרסן שהרכיב בהתפלה — וכמה פעמים קודם התפלה הי' אאזמו"ר מחור אחרי עני ליתן לו לאכול.

יום שלישי ג כסלו ה'תש"ד

שיעורים. חומש: ויצא, שלישי עם פירש"י.
תהלים: יח"ב.

תניא: והנה לקיום . . . יסנר אחורי כו'.

מההפך בין הנהגת הבעש"ט להנהגת הסניד, כי הבעש"ט הי' עסוק בגסיעות שונות, והסניד ישב בביתו. עור זאת: בימי נשיאות הסניד, כבר הי' מסורסם ענין החסידות גם במרחקים, ע"י נסיעות החכריא קדישא, ורבים מבע"כ בינונים נתקשרו לתורת החסידות והיו נוסעים למעורייטש.

יום רביעי ד כסלו ה'תש"ד

שיעורים. חומש: ויצא, רביעי עם פירש"י.
תהלים: כג"ה.

תניא: משא"כ . . . 312' הלומר הסוד.

למים אחרונים נוספים קצה האצבעות, ואחר כך מעבירים אותם, כשהם לחים עריין, על השפתים.

ום חמישי ה כסלו ה'תש"ד

שיעורים. חומש: ויצא, חמישי עם פירש"י.

תהלים: כמ"ד.

תניא: אבל דוקא . . . 312 שם.

והנה סולם מוצב ארצה — תפלה היא סולם ההתקשרות של הנשמה באלקות. והנם שהוא מוצב ארצה, התחלת התפלה היא בהודאה לבד, אבל וראשו מניע השמימה, בבחי' ביטול עצמי, אבל בא לזה ע"י הקדמת ההשגה וההבנה כפסוקי דזמרא ברכות ק"ש וק"ש.

יום ששי ו כסלו ה'תש"ד

שיעורים. חומש: ויצא, ששי עם פירש"י.

תהלים: לה"ח.

תניא: ועוד זאת . . . יקנוד לא יראו.

אאמו"ר אמר: קריאת שמע שעל המטה אין, אין זעיר אנפין, ווי דער ווידוי וואס קורם צאת הנפש מהנוף. נאך יעמאלט נייט מען שוין אינגאנצען אוועק פון יריד, און עם ענדיגט זיך שוין דער מסתר פון היום לעשותם, און אין קשהמ"ט פון יעדער נאכט האלט מען נאך אין מיטן יריד, און מען קען נאך אויפטאן.

שבת ז כסלו ה'תש"ד

הפטורה: ועמי — תלמי שרי. ויכרח יעקב — ובאשה

שמר. ובנביא העלה — ובנביא נשמר.

שיעורים. חומש: ויצא, שביעי עם פירש"י.

תהלים: לט"ט.

תניא: ובר סן . . . 314 הלכותיהן.

שלוש חכמות הן: חכמת ביטול החומר, ע"י הוראת שקוץ ותיעוב כל ענינים הנופניים והחומריים — חכמת המוסר.

חכמת הכרת מעלת הצורה והרוחני במדות ובמושכלות והוראת אופני הקירוב אליהם — חכמת החקירה.

חכמת הנברת הצורה על החומר, הוראה במעלת חומר מיוכך ובמעלת הצורה כשנקבעה בהחומרי, והתכללותם יחד מבלי אשר ימצא ראש וסוף, להיות כי נעוץ תחלתו בסופו וסופו בתחלתו, אל אחד בראם, ולכוונה אחת לנלות אור קדושת חביון עוזו ית' נבראו, ושניהם כאחד דוקא משלימים אותה השלימות, אשר עלה ברצונו ית' — חכמת תורת החסידות.

יום ראשון	ח כסלו	ה'תש"ד
-----------	--------	--------

שיעורים. חומש: וישלח, פ' ראשונה עם פירש"י.
 תהלים: מדרש.
 תניא: אך להבין . . . יקנח וכה"נ.
 א מענש זאל זיך מתכוון זיין, ווי גרויס חסדי הבורא
 ב"ה זיינען, אז אזא סטן שבקטנים ווי דער מענש איז,
 קען ער מאכען א נחת רוח גדול צום גדול הגדולים
 וכמ"ש ולגדולתו אין חקר, דארף דער מענש זיין תמיד
 באנייטערט און סאן די עבודה בלב ונפש חפצה.

יום שני	ט כסלו	ה'תש"ד
---------	--------	--------

שיעורים. חומש: וישלח, שני עם פירש"י.
 תהלים: מטי"ד.
 תניא: אך עור . . . יקנח מהנכרא.
 יום הולדת את אדמו"ר האמצעי — תקל"ד — ויום
 הסתלקותו — תקפ"ח. ומ"ב בניעושינו. — והוא חלק
 ט בכסלו תקנ"ד אמר רבינו חזקוני מאמר — והוא חלק
 פרק נ"ג מספר של בינונים (תניא) המדבר ע"ד בית
 רי"ט. למחרתו אמר חסידות עור הפעם — סיום פרק
 ה"י עד נמירא. כי המאמרים מר"ה תק"ן עד י
 גלו תקנ"ד (אשר בהם נכללו פסוקי עצות משנים
 הקודמות) מהם נסדרו נ"ג פרקי ספר של בינונים.

יום שלישי	י כסלו	ה'תש"ד
-----------	--------	--------

שיעורים. חומש: וישלח, שלישי עם פירש"י.
 תהלים: נה"ט.
 תניא: משא"כ ההלכות . . . 316 אלקות.
 אדמו"ר האמצעי יצא לחירות — תקפ"ו — ממאסרו
 בעיר וויטעפסק. בחוהמ"ס נודע אשר הלשינו את
 אדמו"ר האמצעי. ביום א' פ' נח כח תשרי נסע בלוי
 פקידים מליובאוויטש, בצהרים בא לראבראמיסל, אמר
 שם דא"ח ס"ם רבים נו', יום ב' נסע משם עד ליאונא,
 אמר שם דא"ח רשפי' רשפי' נו', יום ג' נסע משם לווי
 טעפסק, וישב שם תפוס עד יום א' וישלח י כסלו.

יום רביעי	יא כסלו	ה'תש"ד
-----------	---------	--------

שיעורים. חומש: וישלח, רביעי עם פירש"י.
 תהלים: ס"ה.
 תניא: והטעם . . . 316 ונמרא.
 מהנהות אדמו"ר על הסידור "סדר התפלה" (עם
 הרא"ח): ח"א ד"ה ברור עושה בראשית (צט. א):
 "משא"כ בחי' דל"א", ניתקן "ומעתה יובן פו' וענין
 בחי' דל"א".
 ח"ב ד"ה עד הגל (פס. ד): "לרבנו והלכה כר"י
 שבירד", ניתקן "לרבנו אם בירד".
 שם: "דעת ר"י וכן האמת" העביר קולמוס על וכן
 האמת.
 שם (פס. א): "התהו דנקודים" ניתקן "התהו
 דנקודים".

יום חמישי יב כסלו ה'תש"ד

שיעורים. חומש: וישלח, חמישי עם פירש"י.

תהלים: סו"ס.

תניא: וס"ש בע"ח . . . שוכן וכו' וד"ל.

ברכת שמסרני מברכים בלא שם ומלכות, ומברכים אותה גם ביום ב', ה', בר"ח, ולא דוקא בשבת. מקובל בדינינו בשם מורנו הבעש"ט: כששומעים דבר לא טוב על אחד מישראל, גם אם אין מכירים אותו, צריך להצטרף צער רב, כי אחד מהם הוא בודאי לא טוב: אם אמת הדבר שמספרים על פלוני, הלא הוא לא טוב, ואם אינו אמת הלא המספר נמצא במצב לא טוב.

יום ששי יג כסלו ה'תש"ד

שיעורים. חומש: וישלח, ששי עם פירש"י.

תהלים: סמ"א.

תניא: ולהבין פרטי . . . דו"א.

אמר אאמ"ר: חסידות משנה את המציאות ומנלה את המהות. והמהות של האיש הישראלי אין להעריך ולשער, כי הוא חלק מן העצם, והתופס במקצתו כאלו תופס בכולו, וכשם שהעצם אין לו שיעור כך החלק אין לו שיעור, ע"ד הכנה מין כנה — עם אין מעלה גיט וואס עצמות האט בורא געווען א נשמה, אז זי זאל זיין א נברא — וחסידות מנלה את המהות.

שבת יד כסלו ה'תש"ד

שיעורים. חומש: וישלח, שביעי עם פירש"י.

תהלים: עכ"ע.

תניא: דוד . . . 320 בעת צרתו.

מברכין ברכת המזון בכוס של ברכה, אף שאין עשרה הכוס — על כף היר והאצבעות זקופות. אוחז הכוס מאמירת רבותי מיר וועלען בענטשען" עד אחרי סיום ברכה שלישית, שאז מעמידו על השלחן.

באחת משיחותיו ביאר אאמ"ר ותוכן דבריו: יש צדיק ישר תמים חסיד. צדיק ע"ש קיום מ"ע — ממשיך גילויים דסדר ההשתל' ישר ע"ש קיום ל"ת — גילויים למעלה מסדר ההשתל' תמים — ערנסטקייט — גילויים למעלה עצו ומריו שוים, התחברות סוכ"ע וממכ"ע. למעלה מכולם חסיד, ויש בזה ג' מדרי': (א) שעניני העולם אינם ממרידים ומבלבלים אותו. כאו"א יכול להניע לזה וכאו"א מחוייב להניע לזה. (ב) שכל עניניו הם אלקות. ואף שלא רחוקה היא ממך נו', מ"מ אין זה שייך לכאו"א. (ג) מ"ש בת"ז: איזהו חסיד המתחסד עם קונו עם קו דילי, ופי' בסש"ב שזהו ליחדא קובו"ש בתחתונים ולא לרוות נמשו הצמאה בלבד.

יום ראשון טו כסלו ה'תש"ד
 שיעורים. חומש: וישב, פרשה ראשונה עם פירש"י.
 תהלים: עזרעל.
 תניא: אך מה שהי' . . . ואחור ע"ש.
 בתו"א ד"ה וישב: "ואינה יכולה לראות באהבה" צ"ל
 "ואינה יכולה להיות באהבה".
 רבינו הזקן סיפר לבנו ארמו"ר האמצעי: דער ויידע
 (הבעש"ט) זאגט אז מ'דארף האבען מסידות נפש אויף
 אהבת ישראל, אפילו צו א אידען, וועלכען מ'האט
 קיינמאל נישט געזעהן.

יום שני טז כסלו ה'תש"ד
 שיעורים. חומש: וישב, שני עם פירש"י.
 תהלים: עט"ב.
 תניא: וצדקה . . . א"ס ב"ה.
 יסוד עיקרי בשיטת חב"ד הוא, אשר המוח השלים על
 הלב בחולדתו, ישעבר את הלב לעבודת השי"ת, סתור
 השכלה הכנה והעמקת הדעת בגדולת כורא העולם ב"ה.

יום שלישי יז כסלו ה'תש"ד
 שיעורים. חומש: וישב, שלישי עם פירש"י.
 תהלים: פנ"ז.
 תניא: הגה לא . . . וכו' וד"ל.
 חסידות חב"ד פותחת שערי היכלי חכמה ובינה, לידע
 ולהכיר את מי שאמר והי' העולם בהשגה שכלית,
 מעוררת רגשי הלב להתפעל באותה מדה שכלב
 המחוייבת מהשכלה זו, ומורה דרך אשר כל אחד
 ואחד לפום שיעורא דילי' יכול לגשת אל הקדש לעבוד
 את הוי' במוחו ולבנו.

יום רביעי יח כסלו ה'תש"ד
 שיעורים. חומש: וישב, רביעי עם פירש"י.
 תהלים: פח"ט.
 תניא: הוכח תוכיח . . . לעומת זה כו'.
 בסנחה אין אוסרים תחנון.
 הצ"ע כותב: אהבה רבתי' ועמד לא תפצתי (היינו)
 שלא לחפץ שום דבר זולתו ית', ולא אפילו שמים
 וארץ שהם נ"ע עליון ותחתון, כי רק ביו"ד נכרא
 כו', אלא תהי' האהבה רק לו ית' לבד, דהיינו למהו"ע
 ית' ממש. וכך הי' נשמע הלשון ממור"ר נ"ע (רבינו
 הזקן) בדביקותו, שהי' אומר בזה הלשון:
 איד וויל זע נאר ניסט, איד וויל נישט ריין ג"ע איד
 וויל נישט דיין עוה"ב כו' איד וויל מער נישט אז דיר
 אליין.

גוט יום טוב.

לשנה טובה בלימוד החסידות ודרכי החסידות
 תכתבו ותחתמו.

מפתח ענינים.

חנוך ינ.
חנוכה ו, ז, ח.
חסידות, חסידים ה, ו, ח.
יד, כג, כד, כה, כט, ל.
לא, לג, לד, לה, לו, לז.
לח, לט, סח, נב, נה, נו.
נח, סג, סה, סז, סח, עג.
עז, פא, פב, פז, פט, צח.
קג, קו, קי, קיב, קיג.
חקירה קי.

טהרת המשפחה כא, מד.

ידיעה ט, כא.
יום הולדת כד, מד, קו.
יום הכפורים צד.
יחידות סג, עא, פו, צא.
יצר הרע, נפש הבהמית סד.
ישראל סד, עב, עג, עח.
פד, צא, קא, קיב.

כהנים, ברכת כהנים לט, ט.
צו, צח.
כיוור כט.
כה הקלע ט, יו.

לוחות עא.
לחיים לב.
לשון הרע קד.

מורה אני יט.
מוסר סה, קי.
מחשבה, מחשבות ורות קה.
מילה, ערלה מא, פז, קב.
קג.

מים יג, עט.
מסירות נפש פח, פט.
מצוה נו, סח, קב.
מצרים יד, יז, סד.
משיח נ, ט, יא, יח, פז.
נו, סג, עה, צו.
מת, תחית המתים סא.

ננון סא, צא, צט.
נטילת ידים כא, פט.
ניתל יב.
נסיונות צו.
נר סא.
נשים כא, מ, פב.

אדם איש גבר אנוש מד.
אהבה, אהבת ישראל טז.
כג, כה, כז, לא, מט, נא.
סז, עא, עז, ט, פא.
צג, צח, קח, קיג.

אהבה ויראה פ.

אור י, ט, קא.

אור יא, טז.

אלוף טב.

אל"ף כז.

אמת ל, לב.

אנחה יד, לה, סז קו.

אש עט.

בני תורה סז.
בעל עסק לז, טב, נד, צג.
בקורת סא.
ברכה לג, עו.
ברכות, ברכת המזון כז.
כט, לד, לה, לז, טב, מה.
מה, סא, עב, פד, ק, קט.
קיב.

גנב ג.

ראנה סה.

הוכחה נו, פט, צח.
הושענא, הושענא רבה מז.
צז.

הלל ז, ק.
הפטורה ד, ח, יד, כ, כב.
ל, לב, לד, לו, לח, ט.
מד, מה, נ, נד, סז, עד.
עז, צב, צד, צח, קד, קי.
קיב.

השנחה, השנחה פרטית סז.
פד, צג, קח.
התכוננות עב, פו.
התועדות ד, ו, מט, ע, צח.
התקשרות לה, סה.

זמן קה.

חבוט הקבר ט, יז.
חוליו, רפואה טב, פג.
חלום ח.
חלוקת משניות, חלוקת
הש"ס ד, ט.
חמשה עשר באב עט.

רוח הקדש יז.
רוחניות ונשמות סו, מא,
צא, קז, קי.

רחיצה פא.
שבועות מז, נט.
שבת ה, ו, ת, ל.
שכל יט, כה, סא.
שליח כה, כו, נב, סט.
שמח בחלקו סו.
שמיני עצרת, שמחת תורה

צח.
שעיר לעזאזל מח.
תומכי חסימים מז, פו.
תורה כב, פד, פה, פח, צ.
צח, קא.
תורה בעל פה ה, ט, י, כו, לה.

תינוק נא.
תכונה יז, ע.
תמימות ט, יא, לג, נו, צג.
תענוג מז, עא.
תפלה ט, יח, כז, נו, נח, סו, עד, צב, צה, קט, קי.
תפלה, מנהגי וריגה התפלה
ד, ז, י, יב, סו, יח, כב, נב, לא, לג, לט, מא, נב, סד, עב, עג, עז, פ, צב, צר, צו, צו, ק, קו.

תפלת הדרך עב.
תפליו ז, עה, פ.
תקון הצות לב.
תשובה ז, יא, יח, צב, צג.
חשעה עשר בכסלו ד.
חשרי צ.

סדרה ת, סו, צו, קא.
סוכות צה, צו, צז.
סעודה כה, ל, נב.
ספירה מת, נ, נא, נט.

עבודה ט, יג, סו, יט, כה, ל, לח, מב, מג, מח, נ, נב, נה, סא, סב, עג, עה, פג, פד, צא, צד, צה, ק, קר, קז, קיא.

עולם הזה ס, פו.

פנימיות התורה ד, עט.
עיון חסידות.
פסח, חג המצות מה, סו, מז.

פסח שני נג.
פרנסה סה, עו.

צבאות, עבדים מד.
צדקה סח, קט.
צדיק, רבי יא, יט, כג, נו, נח, סג, עד, ק.
צדיק ישר תמים חסיד קיב.
ציצית, סלית ד, נא, סב, סד, פה.
צפרנים נד, פט.

קבלת עול לג.
קריאת שמע לב, נד, קי.
קריית יט, כ.

ראש השנה ד, צב, צח.
רבנים לא, לט.

מפתח פירושי פסוקים ומאמרי רז"ל.

רע את אלפי אביך ט.
רע מה למעלה ססד נג.

הלומד תורה לפרקים פו.

ואהבת לרעך כמוך עה, צג.
ודברת בם בשבת עה.
והי' כי תבוא פח.

והי' בהם יח.
ויאמר גו' על הכפורת ט.
ויבוא עמלק לו.

ויחי יעקב יב.
וירא העם וינעו כב.
וירדו חיים ט, ולה סה.

אבו מקיר תזעק כה.
אדם כי יקריב לו.
אל יפטר אדם נא.
אם בחוקותי תלכו נו, עט.
אם בסף תלכו סו.
אנכי עשיתי ארץ קו.
אנו פועלי דיממא אנו סו.
אש תמיד תוקד לה.
אתם נצבים פט, צ.

גוי אחד בארץ צא.

דברים שנשתמש בהן באור
עד.

מה נשתנה מו.
מה' מצערי גבר כוננו סט.
קד.
מי כה"א כלל קראנו אליו
צה.
מי לי בשמים קינ.
מתן אדם ירחיב לו כז.
נכנס יין יצא סוד לב.
סור פרע ועשה טוב עו.
עץ חיים היא צה.
צאינה וראינה כב.
קדש עצמד במותר לך מט.
רבי אלעזר יהיב פרוטה
קט.
שאו ידיכם קדש עו.
שאו מרום עיניכם קח.
שכר מצוה נז. קב.
שמע ישראל קג.

ונזולים מן לבנון לא.
וספרתם לכם נב.
ועשו לי סדרש עב.
וקדשתם היום ומחר נט.
וקנה לך חבר עט.
ורחץ את בשרו מח.
ושכת עד ה"א צב.
זרוק חומרא לאוירא נח.
חבוקה ודבוקה בר צו.
יעזוב רשע דרכו י.
יצא אדם לפעלו כד.
תשש כחה של חמה עט.
כי תהיו אתם ארץ חפץ נד.
כי תראה חמור כנ.
כל המקיים נפש מח.
לא מקומו של אדם מכברו
מב.
לכו נרננה ה. ו.
לעולם יהא אדם והיר
בתפלת המנחה ל.
מאויבי תחכמי מג.

מפתח שמות אנשים וספרים.

חקירה, ספר החקירה טו.
טורי זהב, ט"ז יז.
יהודא, מהר"ל אחי רבינו
הוקז סח, עח, קא.
יקותיאל, ר"י ליעפלער קב.
קט.
ישראל, הבעל שם טוב ד.
יא, יג, כ, כג, מז, נא,
נב, נד, נט, סח, עא, עו,
עח, עט, פא, פג, פה, פח,
צ, צה, צט, ק, קד, קט,
קיב, קיג.
ליב, ר"ל הסבא משפאלע
יא.
לקוטי תורה טז, כ, כה,
עד, צו, צט.
לקוטי תורה לשלש פרשיות
מט.
מאיר, מהר"ם מרוטנברג
פה.

אברהם אבינו סט, סט, צ,
קא, קב, קג, קו.
איוויק, ר"א מהאמליע קה.
אלי, ר"א אבעלער נד.
דברי נחמ"י פח.
דובער, הרב המגיד ממער
ריטש ד, כ, כא, לב, לח,
נב, סח, עח, פא, פג, קו,
קח, קט.
דובער, אדמו"ר האמצעי
ז, יג, כו, לא, לד, לו, מג,
נה, סח, עד, עו, עט, פ,
פג, פח, צג, צט, קיא,
קיג.
דרד החיים עד.
הנהות אשר"י כא.
הלל, ר"ה מפאריטש לא.
הענדל, ר"ה יב, פו.
זהר יב.

שלוש דובעד, אדמו"ר
מהרש"ב ד, י, י, יא, יב,
ינ, יד, מז, יז, יח, כ,
כא, כב, כג, כד, כה, כז,
מ, מא, מב, מכ, מד, מע,
מו, מא, קא, קב, קג, קד,
קט, קי, קיב, קכ, קכא,
שדמה, רש"י ינ, כד, לז,
עז.
שמואל, אדמו"ר, מהרש"ש
ה, י, יד, כא, מב, נ, סג,
סז, עד, עז, פז, צה, קט,
שמואל, בצלאל, הרשב"ץ
בד.
שניאור זלמן רבינו חזון
ד, י, יא, יב, יג, יד, טו,
כד, כה, כז, כח, כט,
לז, לו, לב, לט, מז, סא,
סב, סג, סד, סה, סז, סח,
נב, נג, נד, נה, נז, נט, עז,
סז, סח, ט, טא, טב, טה,
עז, עט, פ, פא, פג, פז,
פח, פט, צ, צא, צב, צג,
צה, צז, צח, צט, קא, קב,
קג, קה, קז, קי, קיב,
שער היחוד לו.
שערי אורה לו.
שפתי כהן ש"ד יו.
תהלים ה, מ, י, יב, טז,
יז, כב, כג, כד, כה, קח.
תנ"ך בט.
תורה אור ה, יא, יד, טז,
יח, כ, כא, כד, לו, קג,
קה, קיב.
תניא, ספר של בינונים ה,
מ, י, כז, לז, סט, עז, צה,
צט, קיא, קיב.

[illegible]

רשימה מפורטת

מכל הספרים, קונטרסים וחוברות וכו'
שיצאו לאור על ידי

הוצאת ספרים "קה"ת

•

ספרי' — אוצר החסידים — ליובאוויטש

•

המרכז לעניני חינוך

•

נדפסה בקטלוג "קה"ת

—•—

הרוצה להשיג קטלוג הנ"ל לפנות אל :

KEHOT PUBLICATION SOCIETY

770 EASTERN PARKWAY

BROOKLYN 13, N. Y.

Tel.: HYacinth 3-9250 - 1

מרכז לעניני חנוך

(טקירה קצרה)

סיכורו של כ"ק ארמו"ר
רבי יוסף יצחק זצוקללה"ה נב"ט ז"ע
שניאורסאהן מליובאוויטש

כ"ק ארמו"ר מנחם מענדל שניאורסאהן שליט"א — נשיא
הרב ת. מ. א. חדקוב — מנהל

ניסן מינדל — מזכיר ראשי

המסרה — לדאג לחנוך בני ובנות ישראל ברוח ישראל
כבא.

עבורת המרכז מסתעפת לכל ענפי החנוך ומקיפה כל
הענינים אשר יש להם יחס לשרת החנוך. עבודה
זו כוללת:

א. תעסוקה בין הורי ישראל להכיר בעורר החינוכי
בחנור הילדים והילדות על טהרת הקדש, ולשלוח
ילדיהם למוסדות חנוך המתנהלים על טהרת הקדש.

ב. חנוך הבנים — לחמך במוסדות חנוך חכשרים, כנו
גני ילדים, חדרים, ת"ת, ישיבות וכו' הקיימים
מכבר ולסויע ביסוד חרשים.

ג. חנוה הבנות — לחנך בנות ישראל ברוח התורה
והמצות. הרבה בתי ספר לנערות בשם "בית רבקה"
או "בית שרה" נוסדו כבר ועומדים תחת הנהלת
המל"ח; עוד רבים הולכים ומתיסדים.

ד. שעורי ערב במסצעות למורי הקדש בעד כל אלה
העסוקים משר היום בעבודתם.

ה. שעורי למור הדת — שליח בעד בני ובנות ישראל
המבקרים בתי"הספר העממיים (פאבליקסכולהם).
שעורידת נמלדו ע"י המל"ח לאמץ ילדים וילדות
בניירארק ומחוצה לה.

ו. שעורים פרנאויים — לתת אפשרות למורים חרדים
להשתלם, להשתכלל ולהתמחות במקצוע התוראה
בלמודי קדש.

ז. יסוד "מסכות שבת" בעד ילדי ישראל להתודע
ביום השבת תחת השגחת מחנכים מומחים שומרי
חורה ומצות; כניפים מיוחדים לילדות תחת השגחת
מחנכות מומחות שומרות תורה ומצות. סניפים
לעשרות כבר נוסדו בכל מרחבי אה"ב וקנדה,
ומספרם הולך וגדול.

ח. מחלקה לאכרים יהודים רואנת לחספס לאכרים
היהודים צרכי הדת, כפר למוד וכו', ועוזרת להם
למדר חנוך ילדיהם לפי התנאים המיוחדים שלהם.